

Sugestii și observații WWF asupra primei schițe a proiectului Noul Cod Silvic

Titlul I. Dispoziții generale

Capitolul I. Domeniul de aplicare

Articolul 1. Fondul forestier național

(1) Terenurile cu destinație forestieră constituie fondul forestier național al României, denumit în continuare FFN, și se supun prevederilor prezentei legi.

(2) Terenurile cu destinație forestieră sunt cele cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate și/sau acte administrative emise în condițiile legii.

(3) Terenurile cu destinație forestieră au următoarele categorii de folosință:

1. terenuri cu păduri;
2. terenuri în curs de regenerare și plantațiile înființate în scopuri forestiere;
3. terenuri destinate împăduririi: terenuri degradate și terenuri neîmpădurite, stabilite în condițiile legii a fi împădurite;
4. terenuri care servesc nevoilor de cultură: pepiniere, solarii, plantaje și culturi de plante-mamă;
5. terenuri care servesc nevoilor de producție silvică: culturile de răchită, pomi de Crăciun, arbori și arbuști ornamentali și fructiferi;
6. terenuri cu folosințe specifice administrației silvice: terenuri destinate asigurării hranei vânatului și producerii de furaje;
7. terenuri ocupate de construcții și curțile aferente acestora: sedii administrative, cabane, fazanerii, păstrăvării, crescătorii de animale de interes vânătorească, drumuri și căi ferate forestiere de transport, spații industriale, alte dotări tehnice specifice sectorului forestier, terenurile ocupate temporar, terenurile concesionate din fondul forestier proprietate publică a statului, și cele afectate de sarcini și/sau litigii, precum și terenurile forestiere din cadrul culoarului de frontieră și fâșiei de protecție a frontierei de stat și cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat;
8. terenuri pe care sunt amenajate iazuri, terenurile care constituie albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice.

(4) FFN include și terenuri cu alte destinații incluse în amenajamentele silvice la data de 1 ianuarie 1990.

(5) Terenurile din FFN constituie bun de interes național.

Consideram necesară introducerea unei noi categorii: "Habitat marginale naturale cu valoare conservativă" - definită ca "păduri ripariene, stancariile, grohotișurile, tufărișuri și rarități naturale, culoarele de avalansă, zonele umede și ecosisteme edificat de specii ierboase - ochiuri de stepa, terenuri sarurate, golurile și poienile din fond forestier".
Trebuie făcută o distincție între terenurile neproductive ("N-uri") aparute în mod artificial prin intervențiile antropice (e.g. halde de steril, ravene, etc.) și aceste habitate naturale de mare valoare conservativă.

Idem și pentru terenurile pentru hrana vanatului ("V-uri") reprezentate de habitatele naturale vs. culturilor instalate artificial.

Aceste habitate ar trebui să fie ocrotite și să le poată fi atribuite funcții speciale de protecție, având în vedere valoarea de conservare.

Articolul 2. Definiția pădurii

(1) Sunt considerate păduri, în sensul prezentei legi, terenurile din FFN cu o suprafață de cel puțin 0,5 ha, acoperite cu arbori care ating o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație.

(2) Sunt asimilate pădurilor:

1. terenurile încadrate până la data intrării în vigoare a prezentei legi în FFN ca păduri ori ca perdele forestiere de protecție, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de suprafață definit la alin. (1);
2. terenurile încadrate în FFN până la data intrării în vigoare a prezentei legi pe care sunt instalate jnepenișurile, chiar dacă nu îndeplinesc criteriul de înălțime minimă definit la alin. (1).

(3) Este interzisă includerea în intravilan a pădurilor.

Păduri nu sunt doar în fondul forestier, mai ales ca am raportat în statisticile europene suprafețe de pădure care includ și pădurile din afara fondului forestier național. Totodată trebuie menționată și consistența de 0,1 care este conforma cu definiția FAO și implicit cu criteriile de inventariere IFN. În consecință susținem excluderea din text a sintagmei "terenurile din FFN" și a se adauga la final "cu o consistență mai mare sau egală cu 0,1."

Articolul 3. Terenuri cu folosință agrosilvică

(1) Următoarele terenuri cu destinație agricolă sunt terenuri cu folosință agrosilvică:

1. terenurile acoperite cu arbori care ating o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație, cu o consistență mai mare sau egală cu 0,1, pe o suprafață de minim 0,5 ha;
2. terenuri pe care sunt instalate perdelele forestiere de protecție din arbori care ating o înălțime minimă de 5 m la maturitate în condiții normale de vegetație;
3. terenuri pe care sunt instalate jnepenișuri;
4. terenuri pe care se înființează plantații forestiere prin diferite programe naționale și locale, dacă aceste programe nu prevăd includerea în FFN.

(2) Terenurile prevăzute la alin. (1) nu se supun prevederilor prezentei legi, cu excepția dispozițiilor privind evaluarea masei lemnoase și a celor privind circulația materialului lemnos.

(3) Prin derogare de la art. 4 alin. (1) din Legea 289/2002 privind perdelele forestiere de protecție, republicată, cu modificările și completările ulterioare, proprietarii terenurilor agricole care înființează voluntar perdele forestiere de protecție pot opta pentru încadrarea perdelelor astfel înființate ca

terenuri cu destinație agricolă și folosință agrosilvică, fără includerea în Sistemul național al perdelor forestiere de protecție și fără încadrarea în categoria de folosință pădure.

(1) 1. propunem sa ramana doar pădurile din afara fondului forestier cu definiția propusă de noi la art 2.

Articolul 4. Vegetația forestieră din afara FFN

(1) Următoarele terenuri care nu fac parte conform art. 1 din FFN și care sunt acoperite cu arbori din specii forestiere reprezintă vegetație forestieră din afara FFN:

- a) terenurile cu folosință agrosilvică astfel cum sunt definite la art. 3;
- b) terenurile cu arbori din zonele de protecție a lucrărilor hidrotehnice și de îmbunătățiri funciare;
- c) terenurile cu arbori situate de-a lungul cursurilor de apă și al canalelor;
- d) zonele verzi din intravilan, altele decât cele care au caracteristicile prevăzute la art. 2 alin. (1);
- e) arboreturile, altele decât cele cuprinse în păduri;
- f) aliniamentele de arbori situate de-a lungul căilor de transport și comunicație.

(2) Terenurile definite la alin. (1), precum și arborii izolați din speciile forestiere situați pe terenuri cu alte destinații decât cea forestieră și care nu se încadrează la alin. (1), nu se supun prevederilor prezentei legi, cu excepția dispozițiilor privind evaluarea masei lemnoase și a celor privind circulația materialului lemnos.

Capitolul II. Principii de gestionare a pădurilor

Articolul 5. Principii de gestionare

Gestionarea durabilă a pădurilor se bazează pe următoarele principii:

1. asigurarea integrității FFN și a permanenței pădurii;
2. asigurarea continuității în gestionarea pădurilor;
3. asigurarea eficacității funcționale a pădurii și a furnizării cu continuitate a serviciilor ecosistemice;
4. creșterea rolului pădurilor și silviculturii în dezvoltarea durabilă a societății;
5. sprijinirea proprietarilor de terenuri din FFN și stimularea asocierii acestora;
6. gestionarea terenurilor din FFN pe criteriul teritorialității;
7. consolidarea rezilienței pădurilor și creșterea contribuției acestora la limitarea schimbărilor climatice.

Considerăm neapărat necesară păstrarea următoarelor principii:

(*) asigurarea nivelului adecvat de continuitate juridică, instituțională și operațională în gestionarea pădurilor;

(*) primordialitatea obiectivelor ecologice ale silviculturii;

(*) promovarea tipurilor naturale de pădure și asigurarea diversității biologice a pădurii.

Capitolul III. Formele de proprietate

Articolul 6. Forme de proprietate

(1) După forma de proprietate, terenurile din FFN pot fi:

1. proprietate publică a statului;
2. proprietate privată a statului;
3. proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale;
4. proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale;
5. proprietate privată a persoanelor fizice și juridice.

(2) Terenurile din FFN ale unităților administrativ-teritoriale provenite din reconstituirea dreptului de proprietate sunt proprietate publică.

(3) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia, cu excepția terenurilor care fac obiectul reconstituirii dreptului de proprietate, în condițiile legii.

(4) Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din domeniul public al unităților administrativ-teritoriale în domeniul privat al acestora prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean, respectiv a Consiliului General al Municipiului București.

Este interzisă trecerea terenurilor din FFN din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia dacă acestea au aparținut domeniului public al statului înainte de 6 martie 1945.

Justificare:

Se impune menținerea echilibrului în ceea ce privește interesul general al societății. În aceste sens, raportat la succesiunea legilor privind restituirea imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, trebuie reținute constatările Raportului instituției Avocatului Poporului privind procesul de retrocedare a terenurilor forestiere, care dezavua expres restituirile inclusiv din terenurile aflate în proprietatea statului român înainte de 1948 (spre ex. la pag. 49-50 se arată că

"Judecând după mărimea acestor solicitări, ar însemna că statul nu va mai rămâne nici cu suprafața de pădure deținută în proprietate în anul 1948, cu toate că, presupunând că reconstituirea s-ar face în condițiile legii, această proprietate ar trebui să fie cu mult mai mare") <https://avp.ro/wp-content/uploads/2022/10/Raport-special-proprietate.pdf>

Propunerea noastră pentru raportarea cu anul 1945 se formulează având în vedere prevederile Legii nr. 165/2013, a faptului că termenul la care se raportează începutul preluărilor abuzive este 6 martie 1945, termen reținut și de prevederile Codului administrativ.

Articolul 7. Formele asociative speciale de proprietate asupra fondului forestier

(1) Obștile de moșneni în devălmășie, obștile de moșneni în indiviziune, obștile răzeșești nedivizate, composesoratele, pădurile grănicerești, pădurile urbariale, comunele politice, alte comunități și forme asociative cu diferite denumiri, existente anterior anului 1948 sunt persoane juridice și fac parte din tezaurul istoric al României.

(2) Proprietatea formelor asociative prevăzute la alin. (1) este garantată, indivizibilă și inalienabilă, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile art. 27 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Anual, până la data de 31 decembrie, organele cu putere de reprezentare ale formelor asociative prevăzute la alin. (1) prezintă ocolului silvic dovada mandatului acestora, emisă de judecătoria competentă. Până la prezentarea acestei dovezi, ocolul silvic nu poate presta decât serviciile prevăzute la art. 25 alin. (1) lit. a, fără posibilitatea de a autoriza masă lemnoasă în vederea exploatării.

(4) Orice modificare la nivelul organelor cu putere de reprezentare se va aduce la cunoștința ocolului silvic în termen de 15 zile de la data modificării, în scris.

(5) În formele asociative de proprietate la care statul deține în indiviziune terenuri cu vegetație forestieră, statul este reprezentat de către Ministerul Finanțelor Publice.

Articolul 8. Asocierea proprietarilor

(1) Pentru gestionarea comună a terenurilor din FFN, proprietarii acestora se pot asocia prin constituirea de asociații de proprietari de păduri, potrivit legii.

(2) Înființarea asociațiilor de proprietari de pădure se face în vederea realizării obiectivelor de ordin economic, ecologic și de management durabil al pădurilor, urmărindu-se:

1. consolidarea proprietății;
2. sporirea eficienței economice a comercializării produselor pădurii;
3. înființarea de ocoale silvice proprii;
4. creșterea capacității de absorbție a fondurilor interne și externe;
5. reprezentarea drepturilor proprietarilor în raport cu autoritățile;
6. reprezentarea proprietarilor în raport cu autoritățile și cu asociațiile similare, create la nivel european.

Titlul II. Guvernanța sectorului silvic

Capitolul I. Cadrul Instituțional

Secțiunea I. Autoritatea publică

Articolul 9. Autoritatea publică centrală pentru silvicultură

Autoritatea publică centrală pentru silvicultură, denumită în continuare Autoritatea, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale și reprezintă autoritatea de stat în domeniul silviculturii.

Articolul 10. Garda Forestieră Națională

(1) În subordinea Autorității funcționează Garda Forestieră Națională, instituție publică înființată ca organ de specialitate al Autorității, cu personalitate juridică, având ca atribuție principală exercitarea controlului aplicării legislației silvice.

(2) În cadrul Gărzii Forestiere Naționale se organizează și funcționează structuri teritoriale ale Gărzii Forestiere Naționale, denumite în continuare Gărzi Forestiere.

(3) În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind asigurarea integrității FFN, personalul silvic este investit cu exercițiul autorității publice de stat, în limitele competențelor stabilite de lege.

(4) Organizarea, funcționarea și repartizarea numărului de posturi pentru Garda Forestieră Națională și Gărzile Forestiere se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

La alin (1) propunem precizarea responsabilitatilor GFN, precum în Hotararea nr 46/18.01.2023 :

Garda Forestieră Națională este responsabilă de asigurarea controlului și implementării uniforme și unitare a regimului silvic în fondul forestier național și în vegetația forestieră din afara fondului forestier național și a controlului și implementării uniforme și unitare a regimului cinegetic pentru întreg teritoriul național.

Secțiunea II. Structuri de administrare a terenurilor din FFN

Articolul 11. Ocoale silvice

(1) Administrarea sau, după caz, prestarea serviciilor silvice pentru terenurile din FFN, se realizează prin ocoale silvice autorizate, denumite în continuare ocoale silvice, care sunt de două tipuri:

1. ocoale silvice de stat, înființate de:

1. Regia Națională a Pădurilor – Romsilva, denumită în continuare Romsilva;
2. Regia Autonomă "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", denumită în continuare RAPPS;
3. Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea", denumit în continuare INCDS, prin bazele experimentale asimilate ocoalelor silvice de stat;
4. instituții de învățământ de stat cu profil silvic, prin baze didactice și experimentale, asimilate ocoalelor silvice de stat;

2. ocoale silvice de regim, care sunt înființate, în condițiile legii, de unitățile administrativ-teritoriale, de alte persoane juridice ori de persoane fizice care au în proprietate terenuri din FFN, ori de asociații constituite de către acestea.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) sunt de interes public și pot administra sau pot asigura servicii silvice, după caz, și pentru alte proprietăți din FFN.

(3) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) se autorizează prin înscrierea în Registrul național al administratorilor de păduri și al ocoalelor silvice, gestionat de către Autoritate.

Ocoale silvice de regim, ar trebui să poată fi înființate, de unități administrativ-teritoriale, sau de orice alte persoane fizice sau juridice, în condițiile legii pentru obținerea autorizației de funcționare emisă de Autoritate.

Nu ar trebui limitată înființarea ocoalelor silvice de regim doar de către proprietarii terenurilor din FFN. Dimpotrivă, ar trebui chiar încurajată înființarea acestor ocoale de către entități independente, pentru a evita orice potențiale conflicte de interese /ingerințele nejustificate ale proprietarului /politicului în administrarea pădurilor (similar serviciilor de amenajare a pădurilor). Singurele reconditionări ar trebui să vizeze capacitatea și profesionalismul acestor entități.

Articolul 12. Conducerea, organizarea și funcționarea ocoalelor silvice

- (1) Șefii ocoalelor silvice prevăzute la art. 11 alin. (1) trebuie să fie absolvenți de studii superioare de lungă durată sau studii de licență și masterat, în domeniul silviculturii, cu vechimea de minimum 5 ani ca ingineri în domeniul silviculturii, conform reglementărilor în vigoare.
- (2) Conducerea ocoalelor silvice de stat este asigurată de către șeful de ocol, angajat cu contract individual de muncă, numit în funcție prin concurs de către conducerea unității Romsilva sau, după caz, de conducerea RAPPS, respectiv de către șeful bazei experimentale numit în funcție prin concurs, de către conducerea INCDS sau a instituțiilor de învățământ cu profil silvic.
- (3) Conducerea ocoalelor silvice de regim care funcționează ca regii publice locale este asigurată de către șeful de ocol, angajat cu contract individual de muncă, numit în funcție prin concurs de către consiliul local sau consiliul de administrație, după caz.
- (4) Conducerea și reprezentarea legală a ocolului silvic de regim, altele decât cele prevăzute la alin. (3), sunt asigurate de șeful ocolului silvic, numit de proprietarul unic, consiliul de administrație ori de adunarea generală, după caz.
- (5) Numirea și revocarea șefilor de ocol silvic se face cu avizul favorabil al Autorității.
- (6) Ocolului silvic al cărui șef nu este numit în condițiile alin. (2) - (5) i se retrage, după o perioadă de 45 de zile de la data constatării neîndeplinirii condițiilor, autorizația de funcționare emisă de Autoritate.
- (7) Ocoalele silvice de regim întocmesc buget anual de venituri și cheltuieli care se aprobă de organele deliberative ale acestora sau consiliul local, după caz, până la data de 31 martie a anului în curs.
- (8) Ocolului silvic care nu îndeplinește condiția prevăzută la alin. (7), până la data de 31 martie a anului în curs, după notificarea prealabilă transmisă de Autoritate, i se suspendă dreptul de utilizare a dispozitivelor speciale de marcat cu amprentă rotundă, până la îndeplinirea condiției.

Secțiunea III. Planificare strategică

Articolul 13. Strategia națională pentru păduri și Planul de dezvoltare pentru păduri

- (1) Strategia Națională pentru Păduri stabilește și definește politica forestieră națională și asigură conformitatea acesteia cu actele de planificare ale statului român.
- (2) Strategia Națională pentru Păduri este elaborată de Autoritate și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.
- (3) Planul de dezvoltare pentru păduri reprezintă instrumentul metodologic al politicii forestiere naționale prin care se implementează principiile gestionării pădurilor.
- (4) Planul de dezvoltare pentru păduri se modifică și se completează în funcție de schimbarea condițiilor de management și de informațiile privind starea pădurilor reieșite din instrumentele de monitorizare a sectorului silvic.
- (5) Planul de dezvoltare pentru păduri este aprobat de către Autoritate după parcurgerea procedurilor de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe.

Articolul 14. Consiliul Național pentru Silvicultură

- (1) Se înființează Consiliul Național pentru Silvicultură, denumit în continuare CNS, ca organizație națională pentru profesia silvică, fiind o entitate de interes public, cu personalitate juridică, neguvernamentală, apolitică și fără scop patrimonial. Conducerea CNS este asigurată de o comisie permanentă formată din reprezentanți ai mediului academic și de cercetare, reprezentanți ai autorității și ai mediului profesional silvic.
- (2) Consiliul elaborează recomandări, propuneri, avertizări și opinii consultative către Autoritate cu privire la politicile, strategiile și alte documente cu caracter programatic, la actele normative relevante pentru domeniul forestier, internaționale, unionale ori naționale, inclusiv pentru a asigura corelarea acestora, fără însă a aduce atingere prerogativelor conferite de lege autorităților, instituțiilor și altor persoane juridice cu responsabilități privind pădurile și/sau domeniul forestier.

(3) Consiliul urmărește exercitarea profesiei și respectarea standardelor profesionale de către personalul silvic.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

Intrucat rolul CNS este de a "elabora recomandări, propuneri, avertizări și opinii consultative către Autoritate cu privire la politicile, strategiile și alte documente cu caracter programatic, la actele normative", consideram necesara constituirea membrilor CNS pe camere care sa reprezinte toate categoriile de interese legitime: mediu, social si economic. Atragem atentia ca in formularea actuala sunt omisi reprezentantii societatii civile sau ai comunitatilor locale. De asemenea avand in vedere caracterul "apolitic", considerăm oportună participarea în calitate de membrii CNS a reprezentanților autorității.

Nu este clar ce se dorește prin "urmărește exercitarea profesiei".

Capitolul II. Educație și cercetare

Articolul 15. Educație

(1) Autoritatea publică centrală pentru educație, cu consultarea Autorității, va include în curricula formelor de învățământ obligatorii noțiuni privitoare la păduri, conservarea acestora, utilizarea lemnului, precum și rolul și importanța acestora în cadrul biosferei și în viața omenirii, în general. Aceste noțiuni urmează a se dezvolta diferențiat și progresiv, în funcție de forma de învățământ.

(2) Autoritatea are obligația realizării acțiunilor specifice, prin căi și mijloace adecvate, pentru următoarele scopuri:

1. formarea conștiinței forestiere;
2. crearea unui minimum de cunoștințe profesionale la proprietarii de păduri.

(3) Statul promovează și susține gestionarea durabilă a terenurilor proprietate privată din FFN, scop în care asigură cadrul de dezvoltare a organizațiilor autonome ale proprietarilor privați, furnizori de servicii de consultanță și sprijin tehnic pentru proprietarii privați de păduri.

(4) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Autoritatea încheie parteneriate cu furnizori de servicii din educație și cercetare-dezvoltare pentru implementarea unor programe de stimulare a perfecționării profesionale continue pentru personal silvic și proprietari.

(5) Beneficiarii de forță de muncă specializată în meserii specifice sectorului forestier pot sprijini formarea profesională în domeniul forestier, la orice nivel, prin burse sau stagii de formare ori de practică, inclusiv prin învățământ dual.

alin 3. Statul nu promovează gestionarea durabilă doar a terenurilor private ci și a pădurilor în general în fond forestier și în afara FFN

Articolul 16. Cercetarea-dezvoltarea și inovarea în silvicultură

(1) Autoritatea sprijină activitatea de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică din domeniu și urmărește implementarea rezultatelor obținute în scopul fundamentării normelor tehnice și ghidurilor de bune practici pentru silvicultură, elaborarea politicilor publice în sectorul forestier și dezvoltării sistemului de gestionare a pădurilor.

(2) Cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică din domeniul silviculturii se realizează prin entități care au ca obiect de activitate cercetarea științifică și dezvoltare tehnologică din domeniu, acreditate

de Autoritatea de Stat pentru Cercetare-Dezvoltare, denumită în continuare ASCD și prin universități.

(3) Se înființează Planul sectorial de cercetare aplicativă al Autorității, denumit în continuare Planul Sectorial, prin care se realizează politica de cercetare a Autorității, menit să asigure dezvoltarea domeniului ca instrument de implementare a Strategiei naționale de cercetare, inovare și specializare inteligentă 2022-2027, alături de alte instrumente de finanțare a programelor de cercetare-dezvoltare și inovare specifice domeniului silvic, inclusiv pentru îndeplinirea obligațiilor asumate de Autoritate la nivel național, european și internațional.

(4) Bazele experimentale aflate în administrarea instituțiilor de cercetare, dezvoltare și inovare sunt utilizate preponderent pentru implementarea unor proiecte de cercetare-dezvoltare și inovare și pentru obținerea unor rezultate științifice cu caracter experimental în vederea generalizării acestora la nivel regional și/sau național.

(5) Instalarea suprafețelor experimentale din FFN se poate face numai cu acordul administratorului pentru terenurile din FFN proprietate publică a statului sau cu acordul proprietarului pentru celelalte cazuri.

(6) Utilizatorii de suprafețe experimentale de durată din FFN, public și privat, cu informarea proprietarilor sau administratorilor, înscriu aceste suprafețe în Catalogul public național al suprafețelor experimentale înființat de Autoritate și gestionat de aceasta direct sau printr-o entitate care are ca obiect principal de activitate activitatea de cercetare științifică și inovare, acreditate de ASCD.

(7) Activitatea de amenajare a pădurilor (dezvoltare tehnologică) pentru terenurile din FFN proprietate publică a statului se realizează prin entități de cercetare-dezvoltare-inovare acreditate de ASCD și cu personal atestat și respectiv, confirmat pentru activitatea de dezvoltare tehnologică de aceeași autoritate. Anual, terenurile din FFN proprietate publică a statului, aflate în curs de amenajare, vor fi parcurse integral cu lucrări de amenajare a pădurilor (dezvoltare tehnologică) de aceeași entitate.

Activitatea de amenajare a pădurilor pentru terenurile din FFN proprietate publică a statului trebuie să se realizeze într-un cadru concurențial (esențial pentru activitățile specifice din domeniul "cercetării-dezvoltării și inovării").

Capitolul III. Monitorizarea unitară a sectorului silvic

Articolul 17. Instrumente de monitorizare a sectorului silvic. Raportarea rezultatelor monitorizării.

(1) Autoritatea stabilește proceduri de coordonare, corelare, validare, armonizare, raportare și utilizare a datelor și informațiilor din sectorul forestier, cu ajutorul instrumentelor de colectare de date specifice.

(2) Autoritatea desemnează structura care asigură implementarea procedurilor prevăzute la alin. (1).

(3) Autoritatea publică anual pe site-ul propriu un Raport privind starea pădurilor ce conține informații furnizate pe baza procedurii stabilite în temeiul alin. (1).

Articolul 18. Inventarul Forestier Național

(1) Autoritatea asigură finanțarea continuă și actualizează la fiecare 5 ani inventarul forestier național, denumit în continuare IFN, în scopul evaluării resurselor forestiere și cunoașterii dinamicii acestora, pe întreg teritoriul României.

(2) Metodologia de inventariere statistică a tuturor resurselor forestiere din România pe baza căreia se realizează IFN se auditează periodic de experți în inventar forestier național și se aprobă de către conducătorul Autorității.

(3) Rezultatele sintetice ale ciclurilor de inventar sunt informații de interes public, cu menționarea obligatorie a sursei de către utilizator.

Auditarea periodica a modului de implementare & rezultatele IFN se realizeaza intr-un cadrul transparent cu participarea, in calitate de observator, a unor experti independenti din cadrul CNS.

Articolul 19. Sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase

(1) Normele referitoare la proveniența, circulația și comercializarea materialelor lemnoase, la regimul spațiilor de depozitare a materialelor lemnoase și al instalațiilor de prelucrat lemn rotund, precum și cele privind proveniența și circulația materialelor lemnoase destinate consumului propriu al proprietarului, se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității.

(2) Normele prevăzute la alin. (1) reglementează inclusiv realizarea, dezvoltarea și funcționarea sistemului informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase.

Articolul 20. Registrul Forestier Național

(1) Autoritatea instituie Registrul Forestier Național pentru evidența proprietăților din FFN, operaționalizarea digitalizată a avizărilor și raportărilor între diferite entități publice și monitorizarea implementării serviciilor silvice.

(2) Registrul Forestier Național, denumit în continuare RFN, reprezintă o dezvoltare a sistemului informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase.

(3) RFN asigură implementarea integrată a măsurilor și politicilor Autorității cu privire la FFN, inclusiv evidența administrării sau asigurării serviciilor silvice, evidența instrumentelor financiare de sprijin al proprietarilor, precum și evidențierea și monitorizarea creditelor de carbon în cazul terenurilor cu vegetație forestieră din FFN.

Titlul III. Reglementări privind regimul silvic

Capitolul I. Norme generale

Articolul 21. Aplicarea regimului silvic

(1) FFN este supus regimului silvic.

(2) În arboretele din FFN, amplasate în interiorul obiectivelor militare, în zona fâșiei de frontieră, în albiile majore ale cursurilor de apă cadastrate și/sau ale celor cu debit permanent și în zonele limitrofe căilor de comunicație, măsurile de gestionare vor fi în concordanță cu scopurile urmărite de entitățile care gestionează aceste obiective.

(3) În suprafețele din FFN al căror proprietar nu poate fi identificat și pentru care se asigură serviciile silvice, măsurile de gestionare constau în extragerea produselor accidentale și a celor extraordinare, iar sumele rezultate din valorificarea acestora de către ocolul silvic vor fi depuse într-un cont distinct.

Articolul 22. Obligații ale proprietarilor cu privire la respectarea regimului silvic

(1) Respectarea regimului silvic este obligatorie pentru toți proprietarii și deținătorii terenurilor din FFN.

(2) Proprietarii terenurilor din FFN cu o suprafață de peste 10 ha au, pe lângă celelalte obligații prevăzute în sarcina acestora în prezenta lege, următoarele obligații în aplicarea regimului silvic:

- a. să asigure elaborarea și să respecte prevederile amenajamentelor silvice;
- b. să asigure administrarea/serviciile silvice pentru terenul din FFN deținut, în condițiile legii;
- c. să asigure integritatea FFN;
- d. să realizeze lucrările de regenerare a pădurii;
- e. să asigure monitorizarea anuală a regenerărilor;
- f. să realizeze lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor;
- g. să execute lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor;
- h. să aplice măsurile de apărare împotriva incendiilor;
- i. să exploateze masa lemnoasă numai după evaluarea acesteia, autorizarea, după caz, a parchetelor și eliberarea documentelor specifice de către personalul abilitat;
- j. să asigure întreținerea și repararea drumurilor forestiere pe care le au în proprietate;
- k. să aibă delimitat prin semne de hotar limitele proprietății, în conformitate cu actele de proprietate sau, după caz, cu documentele cadastrale, și să le mențină în stare corespunzătoare;

(3) În cazul încheierii unui contract de administrare cu un ocol silvic, obligațiile prevăzute la alin. (2) aparțin ocolului silvic, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit.b) și k).

(4) Proprietarii de terenuri din FFN cu o suprafață de maxim 10 ha au, pe lângă celelalte obligații prevăzute în sarcina acestora, în prezenta lege, următoarele obligații cu privire la respectarea regimului silvic:

- a) să aibă delimitat prin semne de hotar limitele proprietății, în conformitate cu actele de proprietate sau, după caz, cu documentele cadastrale, și să le mențină în stare corespunzătoare;
- b) să încheie contract de pază și servicii minimale cu un ocol silvic conform prevederilor art. 26;
- c) să realizeze lucrările de regenerare a pădurii;
- d) să respecte reglementările privind evaluarea masei lemnoase destinate valorificării și circulația materialelor lemnoase.

(5) Obligațiile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d) pot fi transferate prin contract către ocolul silvic.

(6) Coproprietarii terenurilor din FFN sunt obligați și răspund solidar pentru îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alin. (2) și (4), precum și pentru oricare alte obligații prevăzute în sarcina acestora în cadrul prezentei legi.

(7) Persoanele înscrise în Registrul agricol ca succesori pot încheia contract de pază și servicii silvice minimale cu un ocol silvic cu privire la terenul din FFN al cărui proprietar era defunctul de pe urma căruia procedura succesorală nu a fost finalizată.

(8) Proprietarii vegetației forestiere din afara FFN au următoarele obligații:

1. să respecte reglementările privind evaluarea masei lemnoase destinate valorificării și circulația materialelor lemnoase;
2. să ia măsuri pentru combaterea bolilor și dăunătorilor, în condițiile legii.

Art. 22 alin (2)

De adăugat:

sa respecte, dupa caz, dispozițiile privind evaluarea masei lemnoase și a celor privind circulația materialului lemnos.

Art. 22 alin (4)

De adăugat:

sa respecte regimul de protecție instituit de ariile protejate.

să asigure continuitatea pădurii prin lucrări de împădurire și ajutorare a regenerărilor naturale, dupa caz.

sa respecte condițiile de exploatare a masei lemnoase și condițiile de mediu incluse după caz în autorizația de exploatare.

Prevederile alin (4) lit. (c), trebuie reconsiderată ca obligație intrucat presupune și tăieri de regenerare.

Art. 22 alin (8)

De adaugat:

sa respecte regimul de protectie instituit de ariile protejate.

sa respecte condițiile de exploatare a masei lemnoase și condițiile de mediu incluse după caz în autorizația de exploatare.

Prevederile Art.22 alin (8), lit. (b), trebuie modificat astfel: "să ia măsuri pentru combaterea incendiilor, bolilor și dăunătorilor, în condițiile legii"; N.B. Incendiile sunt cele mai frecvente riscuri pentru aceste suprafețe (de ce mai multe ori chiar induse de proprietari).

Articolul 23. Servicii ecosistemice minimale

(1) Proprietarii, respectiv administratorii de păduri, au obligația asigurării serviciilor ecosistemice minimale.

(2) Furnizarea serviciilor ecosistemice minimale de către păduri presupune obligativitatea asigurării regenerării pădurii, evitarea degradării pădurii și promovarea regenerării naturale atunci când este posibil din punct de vedere tehnic.

(3) Obligativitatea furnizării serviciilor ecosistemice minimale prevăzute la alin (2) se stabilește diferențiat, în raport de mărimea proprietății, astfel:

1. prin obligațiile instituite la art. 22 alin. (4) din prezenta lege, în sarcina proprietarilor terenurilor cu suprafețe de maxim 10 ha;
2. prin stabilirea nivelului minim de reglementare prin amenajamente silvice corespunzător grupei a II-a funcționale, în acord cu prevederile normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor, pentru proprietarii terenurilor cu suprafețe mai mari de 10 ha.

Modificarea Art. 23, alin (2): "Furnizarea serviciilor ecosistemice minimale de către păduri presupune obligativitatea asigurării continuității pădurii, promovarea regenerării naturale atunci când este posibil din punct de vedere tehnic, evitarea degradării pădurii și respectarea măsurilor specifice pentru conservarea biodiversității conf art. 83, alin (2)"

De asemenea se impune o definiție clară (usor de cuantificat) pentru termenul de "degradare a pădurii" pentru a nu se înțelege ca se reduce la definiția oferită prin EUDR - Regulamentul UE "Deforestation-free".

Art. 23, alin (3): Având în vedere ca furnizarea serviciilor ecosistemice minimale presupune obligativitatea de a evita degradarea pădurilor, ar trebui să fie considerate ca "servicii ecosistemice minimale" și cerințele de protecție în situ a solurilor. Astfel nivelul minim de referință pentru "servicii ecosistemice minimale", nu ar trebui să se limiteze doar la grupa a II-a funcțională, fiind necesară o reevaluare a categoriilor funcționale relevante din grupa I funcțională.

Art. 23 după alin (3) se introduce alin. (4): "Creșterea rezistenței și rezilienței arboretelor și prevenirea efectelor hazardelor naturale în contextul schimbărilor climatice"

Articolul 24. Drepturi ale proprietarilor

(1) Proprietarii terenurilor din FFN cu o suprafață de maxim 10 ha au, pe lângă celelalte drepturi prevăzute în prezenta lege în favoarea acestora, următoarele drepturi:

1. de a recolta un volum de masă lemnoasă de maxim 5 mc/ an/ha în baza fișei de proprietate înscrise în sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase;
2. de a reporta cantitățile nerecoltate conform literei a), pentru anii următori în scopul executării corespunzătoare a lucrărilor silvotehnice;
3. de a recolta integral produsele accidentale, cu precomptarea din volumul prevăzut anual pentru anii următori, conform înregistrărilor din sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase;
4. de a fi scutiți de la plata impozitelor pe teren;
5. de a beneficia gratuit de serviciile silvice minimale;
6. de a beneficia de compensațiile și stimulentele financiare prevăzute la art. 128.

(2) Proprietarii terenurilor din FFN cu o suprafață de peste 10 ha au, pe lângă drepturile prevăzute în prezenta lege, următoarele drepturi pentru recoltarea de produse lemnoase:

1. de a alege sortimentul țel în pădurile cu rol de producție, conform prevederilor normelor tehnice de amenajare în cazul proprietăților cu suprafața de până la 100 ha;
2. de a recolta masa lemnoasă conform prevederilor amenajamentelor silvice;
3. de a recolta integral produsele accidentale, cu precomptarea din posibilitatea stabilită de amenajamentele silvice;
4. de a beneficia gratuit de serviciile silvice minimale în cazul suprafețelor de maxim 30 ha;
5. de a beneficia de compensațiile și stimulentele financiare prevăzute la art. 128.

Art. 24, alin (2)

În cazul proprietăților cu suprafața de până la 100 ha, schimbarea sortimentelor țel în pădurile cu rol de producție, nu ar trebui să se poată realiza DECÂT pentru arboretele în curs de regenerare, după încheierea ciclului de producție stabilit în ultimul amenajament silvic.

De asemenea trebuie clar instituit ca aceasta posibilitate nu se aplica pentru proprietățile ce deriva din dezmembrarea unor suprafețe de peste 100 ha la nivelul anului de referință 2022. O masura de prevenire a divizării administrative a proprietății pentru a beneficia în mod artificial de aceste prevederi.

Motivare: Continuitate & fructificarea eforturilor de conducere a arboretelor. Prevenirea unui impact semnificativ la nivel național.

Modificare Art. 24, alin (2), lit. (c): "de a recolta integral produsele accidentale, cu aprobarea structurilor teritoriale de specialitate a autorităților și cu precomptarea din posibilitatea stabilită de amenajamentele silvice";

Capitolul II. Administrarea FFN și prestarea serviciilor silvice

Secțiunea I. Norme generale

Articolul 25. Definirea contractelor de servicii silvice

(1) Respectarea regimului silvic pentru fondul forestier se realizează prin încheierea, cu respectarea principiului teritorialității, de contracte între proprietari și ocoale silvice de stat sau de regim, care se clasifică în:

1. contracte de pază și servicii silvice minimale;
2. contracte de prestări servicii silvice tehnice;
3. contracte de administrare.

(2) Încheierea contractului de la alin. (1) lit. a) cu un ocol silvic este obligatorie pentru toți proprietarii de terenuri din FFN și reprezintă un act de conservare în sensul prevederilor art. 640 din Codul Civil.

(3) Administrarea sau, după caz, asigurarea serviciilor silvice tehnice prin contract pentru întregul FFN, indiferent de forma de proprietate, este obligatorie pentru exercitarea drepturilor prevăzute la art. 24.

(4) Contractul de administrare și contractul de prestări servicii silvice tehnice pot include și clauze referitoare la asigurarea pazei și prestarea serviciilor silvice minimale.

(5) Asigurarea serviciilor silvice în baza unui contract include și obligația prestatorului de înscriere a proprietății în sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase, precum și de ținere a evidențelor și documentațiilor specificate în sistemele de monitorizare, cu excepția cazului în care, prin contract, proprietarul își asumă această obligație în nume propriu.

Articolul 26. Contractul de pază și servicii silvice minimale

(1) Contractul de pază și servicii silvice minimale are drept scop:

- a) paza și integritatea terenurilor cu destinație forestieră;
- b) lucrările necesare pentru depistarea, prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor;
- c) măsurile de prevenire și stingere a incendiilor.

(2) Contractul de pază și servicii silvice minimale poate fi încheiat de proprietar, succesorul în drepturi sau oricare dintre coproprietari, chiar și fără acordul celorlalți coproprietari.

(3) Contractul de pază conține clauze referitoare la garanții contractuale în favoarea prestatorului pentru plata remunerației prevăzută în contract.

(4) Dacă nu este cunoscut proprietarul terenului din FFN, suprafețele se preiau în pază de către ocolul nominalizat, în baza procedurii cu proprietar neidentificat conform prevederilor art. 30.

(5) Dacă proprietarul terenurilor din FFN este executat silit, fiind în imposibilitate de plată a contravalorii contractului de pază, prestatorul de servicii silvice, după notificarea proprietarului, poate solicita Gărzii Forestiere competente teritorial aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 4 alin. (1) – (6) din Legea nr. 374/2006 privind suspendarea serviciului public cu specific silvic pentru proprietarii terenurilor forestiere pentru care au fost emise documentele prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 169/1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea 374.

(6) În cazul prevăzut la alin. (5), proprietarul poate solicita Gărzii Forestiere competente teritorial reluarea administrării/ serviciilor silvice sub condiția plății prealabile, dacă este cazul, a sumelor de la art. 4 alin. (5) din Legea 374 pe baza devizului emis de prestatorul de servicii silvice și a plății în avans către prestatorul de servicii silvice a contravalorii serviciilor silvice minimale pe o perioadă de 12 luni.

Articolul 27. Contractul de prestări de servicii silvice tehnice

(1) Contractul de prestări de servicii silvice tehnice are drept scop:

- a) asigurarea obligațiilor de respectare a regimului silvic;
- b) evidența serviciilor de silvomediu și a compensațiilor;
- c) documentațiile aferente lucrărilor silvotehnice și cele solicitate pentru acordarea de compensații;
- d) asigurarea trasabilității masei lemnoase destinată comercializării;
- e) asigurarea evidenței masei lemnoase recoltate în scop de autoconsum;
- f) identificarea beneficiarilor direcți ai serviciilor ecosistemice furnizate de păduri;

- g) alte servicii de consultanță la solicitarea proprietarilor.
- (2) Contractul de prestări servicii silvice tehnice se poate încheia de către proprietar cu un ocol silvic sau cu orice altă persoană juridică autorizată.
- (3) Obiectul contractului îl reprezintă asigurarea oricărui serviciu silvic tehnic conform acordului părților și cadrului legal.

Dacă se dorește ca prestările de servicii silvice tehnice să se poate încheia și cu alte persoane juridice (N.B. altele decât Ocolul Silvic), atunci trebui instituit ca activitățile de la alin (1) lit. (a-g) se vor supune autorizării de către Autoritate.
Considerăm că este inoportun având în vedere ca va creea o atomizare a responsabilitatilor, foarte greu gestionat de către Autoritate.

Articol 28. Contractul de administrare

Prin contractul de administrare, ocolul silvic este împuternicit să presteze paza și serviciile silvice minimale și tehnice și să ia decizii de natură economică în conformitate cu clauzele contractuale.

Articolul 29. Principiul teritorialității

- (1) Administrarea și serviciile silvice se asigură cu respectarea principiului teritorialității.
- (2) Principiul teritorialității presupune că ocolul silvic se constituie, funcționează și asigură administrarea și/sau serviciile silvice numai pentru terenuri din FFN aflate în limitele teritoriale ale județului în care acesta are sediul social și în județele limitrofe acestuia.
- (3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), ocolul silvic de regim înființat de proprietarul unic care are în proprietate terenuri din FFN și în alte județe decât județul în care ocolul silvic își are sediul social sau cele limitrofe poate administra ori presta servicii silvice și pentru aceste suprafețe.
- (4) Ocoalele silvice nominalizate sunt ocoalele silvice de stat din structura Romsilva și ocoalele silvice de regim care administrează și/sau asigură serviciile silvice în proximitatea unui teren din FFN proprietate privată ori proprietate publică a unei unități administrativ-teritoriale și care au obligația să asigure, pe bază de contract, administrarea/serviciile silvice, la solicitarea scrisă a proprietarului, succesorului în drepturi ori uzufructuarului sub condiția materializării fizice de către acesta a limitelor proprietății pe baza documentelor care atestă dreptul de proprietate. Responsabilitatea privind corectitudinea materializării limitelor de proprietate revine proprietarului, succesorului în drepturi ori uzufructuarului, după caz.
- (5) Pentru terenurile din FFN de maxim 10 ha, aparținând persoanelor fizice și juridice, neincluse în amenajamente silvice, ocolul silvic nominalizat are obligația de a asigura serviciile silvice, pe bază de contract, la solicitarea persoanei îndreptățite.

Nu este definit principiul teritorialitatii alaturi de criteriile de nominalizare a Ocoalelor.
Consideram benefic ca principiul teritorialitatii sa tina cont de fostele MUFB respectiv de limitele ariilor naturale protejate.

Articolul 30. Asigurarea pazei și a serviciilor silvice minimale pentru terenurile cu proprietar neidentificat

- (1) În cazul terenurilor din FFN în suprafață de maxim 30 ha inclusiv, pentru care nu există administrare sau pentru care nu sunt asigurate servicii silvice, al căror proprietar nu se poate identifica ori a cărui succesiune nu a fost dezbătută, Garda Forestieră competentă teritorial notifică

în scris unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia se găsește terenul cu privire la intenția de a se asigura servicii silvice minimale.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) se transmite concomitent și ocolului silvic nominalizat să asigure paza și serviciile silvice minimale pentru această suprafață și care efectuează un control de fond/evaluatează, în condițiile legii, eventualele pagube aduse fondului forestier pentru terenul pentru care nu există servicii silvice..

(3) Pentru terenurile prevăzute la alin. (1), asigurarea pazei și a serviciilor silvice minimale de către ocolul silvic nominalizat se face prin act de constatare încheiat între reprezentantul ocolului silvic nominalizat și reprezentantul Gărzii Forestiere competente teritorial, după evaluarea de către reprezentantul ocolului silvic nominalizat, în condițiile legii, a eventualelor pagube aduse fondului forestier.

(4) Preluarea terenurilor prevăzute la alin. (1) în vederea asigurării pazei și a serviciilor silvice minimale se realizează în maxim 30 de zile de la solicitare; în situația condițiilor atmosferice nefavorabile care nu permit identificarea eventualelor prejudicii, termenul se poate prelungi cu până la 30 de zile de la data constatării încetării acțiunii factorului vătămător.

(5) Costurile necesare asigurării pazei și serviciilor silvice minimale pentru situațiile prevăzute la alin. (1) se suportă de la bugetul de stat, prin bugetul Autorității.

(6) Pentru suprafețele de fond forestier de peste 30 ha, pentru care nu există administrare sau pentru care nu sunt asigurate serviciile silvice minimale, asigurarea serviciilor silvice de către ocolul silvic nominalizat se face prin act de constatare încheiat între reprezentantul ocolului silvic nominalizat și reprezentantul Gărzii Forestiere competente teritorial, după realizarea controlului de fond/evaluarea de către ocolul silvic, în condițiile legii, a eventualelor pagube aduse fondului forestier.

(7) Metodologia de calcul al cheltuielilor destinate asigurării serviciilor silvice pentru terenurile din FFN de maxim 30 ha prevăzute la alin. (1) este prevăzută în anexa nr. 2.

(8) Costurile medii/ha necesare asigurării pazei și serviciilor silvice minimale pentru terenurile prevăzute la alin. (6) sunt cele calculate potrivit metodologiei prevăzute la alin. (7), iar contravaloarea serviciilor silvice se suportă de către proprietar/succesorul în drepturi, în baza devizului întocmit și comunicat de ocolul silvic nominalizat; valoarea devizului se calculează ca produs între suprafață și costurile medii/ha pe suprafețele aferente formelor de relief și este purtătoare de TVA.

(9) Valoarea devizului prevăzut la alin. (8), acceptat în mod expres sau tacit prin necontestare de proprietar/succesorul în drepturi, în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării, constituie titlu executoriu, fiind temei pentru facturarea și recuperarea contravalorii serviciilor silvice efectuate.

(10) În situația în care sumele prevăzute prin deviz nu sunt plătite de către proprietar/succesorul în drepturi în termenul prevăzut la alin. (9), acestea se recuperează prin executare silită, potrivit legii.

(11) Nerespectarea principiului teritorialității prevăzut la art. 29 alin. (2) se sancționează cu revocarea avizului emis pentru șeful ocolului silvic de către Autoritate.

(12) Prevederile alin. (1) – (3) se aplică în mod corespunzător și în cazul formelor asociative prevăzute la art. 7 din prezenta lege, care nu au reprezentant legal, indiferent de suprafață.

Secțiunea II. Administrarea terenurilor din FFN proprietate a statului

Articolul 31. Administrarea FFN proprietate a statului

(1) Fondul forestier proprietate publică și privată a statului se administrează prin Romsilva, care funcționează ca regie autonomă de interes național, aflată sub autoritatea statului, prin Autoritate.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare al Romsilva se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității.

(3) Romsilva poate să desfășoare, în FFN proprietate publică a statului pe care îl administrează, activități nespecifice administrării acestuia, numai în condițiile legii.

(4) Romsilva are dreptul de a utiliza terenuri din FFN proprietate publică a statului pe care le administrează și pentru înființarea de crescătorii de vânat și complexuri de vânătoare, în condițiile legii.

(5) Veniturile –Romsilva se constituie din:

1. activitatea de valorificare a produselor din FFN ce se constituie ca serviciu public parte din activitatea de administrare a FFN, precum și din activități economice specifice;
2. administrarea sau prestarea de servicii silvice pentru terenuri din FFN al altor proprietari decât statul și închirierea de bunuri, în condițiile legii;
3. despăgubiri, potrivit legii;
4. donații, potrivit legii;
5. contravaloarea serviciilor ecosistemice asigurate prin menținerea funcțiilor de protecție a pădurilor, care se suportă de către beneficiarii direcți sau indirecti ai serviciilor ecosistemice, care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.
6. compensații acordate de la bugetul de stat;
7. alocații de la bugetul de stat pentru susținerea activității de administrare a FFN proprietate publică a statului, pentru finanțarea administrării ariilor naturale protejate, în conformitate cu prevederile art. 30 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 49/2011, cu modificările și completările ulterioare, și pentru finanțarea Direcției de creștere, exploatare și ameliorare a cabalinelor, în conformitate cu prevederile art. III din Legea nr. 99/2019 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 139/2002 privind desființarea Societății Naționale «Cai de Rasă» - S.A. și preluarea patrimoniului acesteia de către Romsilva;
8. 20% din chiriiile pentru ocupările temporare de terenuri din FFN proprietate publică a statului;
9. alte surse, potrivit legii.

(6) Terenurile din FFN proprietate a statului se administrează și de:

1. RAPPs, prin ocolul silvic propriu, exclusiv pentru terenurile pe care le are în administrare;
2. INCDS, prin bazele experimentale aflate în administrare, asimilate ocoalelor silvice de stat, exclusiv pentru terenurile pentru care are calitatea de administrator, în condițiile legii;
3. Instituții de învățământ de stat cu profil silvic, exclusiv pentru terenurile pe care le au în administrare;
4. Ocoale silvice de regim care funcționează ca regii autonome de interes local, în cazul terenurilor izolate pe bază de contract cu Romsilva.

Art. 31, alin (5), lit. (a) se modifica astfel : "activitatea de valorificare a produselor din FFN ce se constituie ca serviciu public parte din activitatea de administrare a FFN, precum și din activități economice specifice;

Motivatie: Trebuie stabilite prin lege, fara echivoc, ca prin regulamentul de valorificare a masei lemnoase impus RNP Romsilva, sunt instituite practic "obligatii de serviciu public" (conform definitiei aprobate prin Plx 145 /202).

Art. 31, alin (6)

Pentru suprafețele forestiere gestionate prioritar pentru conservarea biodiversitatii (e.g. Parcuri Nationale, Parcuri Naturale, rezervații științifice, etc.), administrarea fondului forestier din arii naturale protejate, indiferent de forma de proprietate, ar trebui sa poată fi preluată de către structuri specializate (i.e. administrația parcurilor naționale /structuri teritoriale responsabile pentru administrarea ariilor naturale protejate). Pentru aceste categorii de suprafețe, administrația ariei protejate ar trebui sa preia managementul tuturor activităților de gestionare a resurselor naturale; in acest fel planul de management al arie protejate ar fi unul si acelasi cu amenajamentul silvic. Propunerea are în vedere administrarea unitară a fondului forestier din cuprinsul acestor categorii de

arii naturale protejate si redefinirea principiului teritorialitatii în funcție de administratorul majoritar în cadrul fostelor UP-uri /MUF și limitele ariei protejate.

Secțiunea III. Administrarea terenurilor din FFN al altor titulari

Articolul 32. Administrarea terenurilor din FFN proprietatea unităților administrativ-teritoriale

(1) Terenurile din FFN proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale se administrează prin ocoale silvice proprii, care funcționează ca regii publice de interes local, sau pe bază de contracte cu ocoale silvice de stat.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) se pot constitui de către unitățile administrativ-teritoriale ce au în proprietate terenuri din FFN sau de asociații ale acestora.

(3) Prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 111/2016, cu modificările ulterioare, ocoalele silvice proprii ale unităților administrativ-teritoriale funcționează ca regii publice de interes local.

Articolul 33. Administrarea terenurilor din FFN proprietate privată

(1) Pentru terenurile din FFN proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, administrarea sau serviciile silvice, după caz, se realizează prin ocoale silvice proprii, persoane juridice care funcționează ca societăți reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori pe bază de contract cu alte ocoale silvice.

(2) Ocoalele silvice prevăzute la alin. (1) se pot constitui de către unul sau mai mulți proprietari ori de către una sau mai multe asociații de proprietari de terenuri din FFN.

Secțiunea IV. Servicii silvice pentru vegetația forestieră din afara FFN

Articolul 34. Servicii silvice pentru vegetația forestieră din afara FFN

(1) Evaluarea masei lemnoase destinate valorificării și emiterea documentelor privind circulația materialelor lemnoase se asigură prin contract cu ocoale silvice sau prin personal silvic angajat în cadrul unităților administrativ-teritoriale.

(2) Serviciile silvice tehnice pentru terenurile cu vegetație forestieră din afara FFN se asigură opțional, la cererea proprietarilor, prin contract cu ocoale silvice sau prin personal silvic angajat în cadrul unităților administrativ-teritoriale.

Capitolul III. Integritatea FFN

Secțiunea I. Sistemul integrat de cadastru și carte funciară

Articolul 35. Înscrierea în cadastrul general

(1) Dreptul de proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale asupra imobilelor din FFN se intabulează în sistemul integrat de cadastru și carte funciară la cererea administratorilor terenurilor proprietate publică a statului, respectiv a proprietarului, în cazul proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale, în baza actelor de proprietate și a documentației cadastrale întocmite conform prevederilor legale.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în lipsa actelor de proprietate se efectuează înscrierea provizorie, în baza amenajamentului silvic valabil, neactualizat. În această situație, coordonatele punctelor de pe limita imobilelor respective vor fi determinate, în sistem Stereografic 1970, prin

vectorizare, la nivel de unitate administrativ-teritorială. Orice litigiu cu privire la eventualele suprapuneri se soluționează pe cale amiabilă sau pe cale judiciară conform prevederilor Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Justificarea înscrierii provizorii pentru situațiile prevăzute la alin. (2) se face în baza amenajamentului silvic valabil actualizat al fondului forestier proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, care confirmă suprafața și identitatea dintre imobilul din documentația cadastrală și cel evidențiat în amenajamentul silvic actualizat.

Secțiunea II. Ocupații ale terenurilor din FFN. Ocuparea temporară a terenurilor din FFN

Articolul 36. Ocupații istorice

(1) Soluționarea ocupațiilor evidențiate ca atare în amenajamentele silvice se face pe cale judiciară. În termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentei legi, respectiv de la data evidențierii în amenajamentul silvic, administratorii terenurilor din FFN proprietate publică au obligația de a demara procedurile judiciare pentru soluționarea ocupațiilor.

(2) Garda Forestieră Națională, Gărzile Forestiere și administratorii terenurilor din FFN sunt scutiți de taxele judiciare de timbru pentru demersurile judiciare prevăzute la alin. (1).

Articolul 37. Ocuparea temporară de terenuri din FFN

(1) Ocuparea temporară de terenuri din FFN este permisă numai pe o perioadă determinată, în scopul:

- a) realizării/extinderii/modernizării/dezafectării obiectivelor/lucrărilor prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. a) declarate de utilitate publică de interes național, județean sau local care vizează utilitățile, sursele și rețele de apă și de canalizare, inclusiv ape minerale, sursele și rețele de energie din resurse convenționale sau regenerabile, rețelele și sistemele de comunicații sau rețelele de gaze naturale;
- b) explorării următoarelor resurse minerale: cărbuni, roci utile, agregate minerale, minereuri; explorarea, exploatarea și transportul resurselor de petrol și gaze naturale, precum și instalarea, repararea, întreținerea, dezafectarea rețelelor de transport sau distribuție petrol, gaze naturale sau energie electrică. Beneficiarul acestor obiective este persoana atestată pentru desfășurarea unor astfel de activități;
- c) realizării/extinderii/modernizării/dezafectării de surse și rețele de apă și de canalizare, inclusiv ape minerale, surse și rețele de energie din resurse convenționale sau regenerabile, rețele și sisteme de comunicații, parcuri recreative, parcuri tematice și/sau educaționale.

(2) Ocuparea temporară de terenuri din FFN se face cu plata anticipată a obligațiilor financiare prevăzute la art. 45, după caz, de către beneficiarul aprobării de ocupare temporară de terenuri din FFN.

(3) În raport cu durata obiectivului/lucrării, ocuparea prevăzută la alin. (1) poate fi aprobată pe o perioadă de maxim 10 ani, cu posibilitatea prelungirii pe perioade succesive de maximum 10 ani.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), ocuparea temporară a terenurilor din FFN se aprobă pe toată perioada de execuție și existență în FFN a obiectivelor/lucrărilor de interes național, județean sau local prevăzute la alin. (1) lit. a), precum și a obiectivelor/lucrărilor de transport și distribuție de petrol, gaze naturale și energie electrică, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) durata de execuție și existență a obiectivelor depășește 10 ani;
- b) redarea terenurilor în circuitul silvic nu se poate realiza fără restricții;
- c) drumurile forestiere sunt afectate doar pe perioada execuției lucrărilor.

(5) Chiria aferentă fiecărui an se plătește până la data de 31 ianuarie a anului pentru care se datorează și se calculează conform prevederilor legale în vigoare la data de 1 ianuarie.

(6) Dacă pentru organizarea de șantier necesară realizării obiectivelor prevăzute la art. 39 și art. 40 alin. (1) lit. a) - c) sunt necesare și alte terenuri adiacente celor scoase definitiv din FFN, acestea pot fi ocupate temporar pe perioada realizării investiției/obiectivului/lucrării.

(7) Perioada pentru care se aprobă ocuparea temporară de terenuri din FFN care au categoria de folosință pădure sau clasa de regenerare include și perioada necesară executării lucrărilor necesare pentru redarea terenurilor în condiții apte de a fi împădurite.

(8) Dacă terenul care a făcut obiectul ocupării temporare este încadrat în alte categorii de folosință forestieră decât cele prevăzute la alin. (7), beneficiarul are obligația de a preda terenul în condițiile stabilite în actul de aprobare.

(9) Terenul ocupat temporar se poate reprimi cu o altă categorie de folosință decât cea inițială sub condiția precizării acesteia în actul administrativ de aprobare și cu plata contravalorii garanției, echivalentă cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN cu compensare prevăzută la art. 40.

(10) Dacă la sfârșitul perioadei aprobate de ocupare temporară terenul nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (7) - (9), garanția depusă și dobânda bancară aferentă se rețin în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(11) Garanția depusă și dobânda bancară aferentă prevăzută la alin. (10) se transmit ocolului silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice, la solicitarea acestuia, în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, pentru execuția lucrărilor necesare aducerii terenului la condițiile prevăzute în actul de aprobare, conform devizului de lucrări întocmit de ocolul silvic și avizat de Garda Forestieră competentă teritorial.

Secțiunea III. Scoaterea terenurilor din FFN și includerea în FFN

Articolul 38. Reducerea suprafeței FFN

(1) Este interzisă reducerea suprafeței FFN cu excepția cazurilor prevăzute la art. 39 în care scoaterea definitivă este permisă fără compensare cu terenuri. Orice act contrar este nul de drept.

(2) Nu reprezintă reducerea suprafeței FFN modificările negative de suprafețe și modificările de amplasament rezultate:

- a) în baza documentelor emise în condițiile legii;
- b) în urma corectării limitelor terenurilor pe hotarele materializate în teren de administratorul / proprietarul acestuia;
- c) în urma corectării cursurilor de apă;
- d) în urma determinării cu precizie mai ridicată a suprafețelor;
- e) în urma corectării unor amplasamente și suprafețe încadrate eronat ca terenuri cu destinație forestieră pentru care proprietarul/administratorul deține documente legale sau are justificări dovedite cu măsurători, operate în mod corespunzător în amenajamentul silvic.

(3) Scoaterea terenurilor din FFN este permisă numai în cazurile și cu îndeplinirea prealabilă a procedurii prevăzute în prezenta lege. Orice act contrar este lovit de nulitate absolută.

Articolul 39. Scoaterea din FFN fără compensare

(1) Prin excepție de la art. 38, este permisă reducerea suprafeței FFN prin scoaterea definitivă a unor terenuri necesare:

1. realizării/extinderii obiectivelor/lucrărilor declarate de utilitate publică, de interes național, județean sau local, în condițiile legii, la solicitarea beneficiarului/expropriatorului/reprezentantului expropriatorului;
2. realizării Programului național de dezvoltare a turismului «Schi în România», la solicitarea unităților teritorial-administrative;
3. amplasării/extinderii componentelor Rețelei naționale de supraveghere meteorologică și necesare amplasării/extinderii infrastructurii de telecomunicații speciale, la solicitarea Administrației Naționale de Meteorologie, respectiv a Serviciului de Telecomunicații Speciale;
4. amplasării sau a terenurilor pe care sunt amplasate capacități de producție și/sau servicii pentru apărare de interes strategic pentru securitatea națională, la solicitarea ministerului de resort;
5. realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, în suprafață de până la 400 mp, la solicitarea Ministerului Afacerilor Interne;

6. lucrărilor de investiții, modernizare și extindere a obiectivelor cu caracter militar din domeniul apărării naționale, de utilitate publică de interes național la solicitarea ministerului de resort;
7. lucrărilor miniere declarate de interes național și de utilitate publică de exploatare a zăcămintelor de lignit, executate pe terenurile forestiere achiziționate de operatorul economic cu capital integral sau majoritar de stat în condițiile art. 6 lit. a) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, care nu fac parte din coridorul de expropriere al unei lucrări miniere declarate de interes național și de utilitate publică de exploatare a zăcămintelor de lignit, dar care se regăsesc pe amplasamentul lucrării în cauză și sunt necesare realizării lucrărilor miniere. În acest caz, beneficiarul scoaterii din FFN este operatorul economic cu capital integral sau majoritar de stat. Scoaterea definitivă a terenurilor necesare realizării lucrărilor miniere de exploatare a zăcămintelor de lignit se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(2) Scoaterea definitivă din FFN a terenurilor proprietate publică prevăzute la alin. (1) se face fără compensare cu alte terenuri și fără plata taxei pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN și a celorlalte obligații financiare prevăzute la art. 44.

Articolul 40. Scoaterea din FFN cu compensare de terenuri

(1) Pot fi scoase definitiv din FFN, sub condiția compensării acestora cu alte terenuri și a plății anticipate a sumelor prevăzute la art. 44, numai terenurile necesare realizării sau extinderii următoarelor categorii de lucrări și obiective:

1. exploatare a resurselor minerale prevăzute la art. 2 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare. Beneficiarul scoaterii definitive a terenurilor din FFN este persoana atestată pentru desfășurarea unor astfel de activități;
2. obiective turistice, de agrement, inclusiv structuri de primire turistică, lăcașe de cult, cimitirele aparținând domeniului public al unităților administrativ-teritoriale, obiective sportive, medicale, precum și obiective sociale realizate numai de furnizorii de servicii sociale; pentru teritoriul administrativ în zonele de interes economic al Rezervației Biosferei «Delta Dunării» se pot realiza pontoane de acostare pentru ambarcațiuni cu scop turistic și de agrement și de aprovizionare cu alimente și combustibil, cu avizul Administrației Rezervația Biosferei «Delta Dunării»;
3. locuințe sau case de vacanță, numai pe terenurile din FFN proprietate privată;
4. obiective instalate în FFN înainte de anul 1990, precum și suprafețele aferente activelor vândute, în condițiile legii, de către Romsilva;
5. situri arheologice înscrise în patrimoniul mondial UNESCO, monumente istorice, centre de management integrat al deșeurilor, precum și lucrări și/sau construcții hidrotehnice și de piscicultură.

(2) Amplasarea obiectivelor prevăzute la alin. (1) lit. c) se face cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

1. construcția și terenul pe care se amplasează sunt proprietatea aceleiași persoane;
2. în cazul terenurilor încadrate în categoriile de folosință pădure și terenuri destinate împăduririi, suprafața maximă care poate face obiectul scoaterii definitive din FFN, incluzând construcția, accesul și împrejmuirea, este de maxim 250 mp în cazul proprietăților forestiere mai mari de 5 ha și de maxim 200 mp dacă suprafața proprietății forestiere este sub 5 ha. În cazul terenurilor încadrate în categoria de folosință curți-construcții, suprafața maximă care poate face obiectul scoaterii definitive din FFN din această categorie, incluzând construcția, accesul și împrejmuirea, este de maxim 1000 mp.

(3) Compensarea prevăzută la alin. (1) se realizează fizic cu un teren care are de 5 ori valoarea terenului care se scoate definitiv din FFN, iar suprafața terenului dat în compensare nu poate fi mai mică decât de 3 ori suprafața terenului care face obiectul scoaterii din FFN.

(4) Scoaterea definitivă a terenurilor din FFN aparținând obștilor de moșneni în devălmășie, obștilor de moșneni în indiviziune, obștilor răzeșești nedivizate, composeșoratelor, pădurilor grănicerești, pădurilor urbariale și a altor comunități și forme asociative indivize cu diferite denumiri prevăzute la art. 7, este permisă pentru amplasarea/extinderea/modernizarea obiectivelor și lucrărilor prevăzute la art. 39 și art. 40 alin. (1) lit. a),d) și e); terenurile oferite în compensare intră în proprietatea formelor asociative și întregesc drepturile membrilor proporțional cu cotele deținute.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru suprafețele de sub 50 mp, beneficiarul scoaterii definitive poate să nu ofere teren în compensare, situație în care trebuie să plătească, anticipat aprobării, o sumă de 5 ori mai mare decât valoarea terenului care face obiectul scoaterii, sumă care se virează la fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, situație în care nu achită cheltuielile de instalare și întreținere a vegetației forestiere până la realizarea stării de masiv.

(6) Taxa procentuală prevăzută în anexa nr. 2 la Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică la calculul obligațiilor financiare prevăzute la art. 44, este 100, în cazul scoaterilor definitive cu compensare a terenurilor din FFN.

(7) Terenurile cu care se realizează compensarea prevăzută la alin. (1) trebuie să fie numai din afara FFN, dar limitrofe acestuia, apte de a fi împădurite. În situația în care suprafața minimă a unui teren cu care se realizează compensarea este mai mare de 20 ha, acesta poate să nu fie limitrof FFN, dar trebuie să fie compact. Nu se poate realiza compensarea cu terenuri degradate, terenuri neproductive din punct de vedere silvic sau cu terenuri situate în zonele de stepă, alpină și subalpină.

(8) Pentru terenurile prevăzute la alin. (7) sunt obligatorii înscrierea în amenajamentele silvice și asigurarea administrării sau serviciilor silvice în termen de 30 de zile de la data aprobării scoaterii definitive din FFN, precum și împădurirea în maximum doi ani de la data predării-primirii terenului.

(9) În județele în care suprafața terenurilor din FFN este sub 30% din suprafața județului, compensarea cu terenuri se realizează numai cu terenuri din cadrul aceluiași județ.

(10) Terenurile pentru care a fost emisă aprobarea de scoatere definitivă din FFN și terenurile preluate în compensare dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le înlocuiesc și se înscriu în cartea funciară în baza actului de aprobare și a procesului-verbal de predare-primire, încheiat între părți, în condițiile legii.

(11) Amenajările necesare pentru realizarea pădurilor-parc nu fac obiectul scoaterii definitive ori a ocupărilor temporare din FFN și sunt permise numai în situația în care realizarea amenajărilor nu implică tăieri de arbori sau defrișări.

(12) Autorizarea construcțiilor la distanțe mai mici de 50 m de liziera pădurii, în afara FFN, se face cu avizul structurii teritoriale a Autorității, în baza unei documentații depuse cu localizarea în coordonate stereografice 1970.

Articolul 41. Proprietatea și destinația terenurilor care au făcut obiectul scoaterii din FFN

(1) Terenurile scoase definitiv din FFN devin proprietatea beneficiarului în momentul efectuării operațiunii de predare-primire și dobândesc destinația pe care acesta a solicitat-o și care i-a fost aprobată.

(2) Se exceptează de la prevederile art. 40 terenurile aflate în perimetrul fâșiei de protecție a frontierei de stat, care fac parte din domeniul public și care, prin natura lor, sunt destinate protecției și întreținerii liniei de frontieră.

(3) Schimbarea destinației obiectivului construit pe terenul care a făcut obiectul scoaterii definitive din FFN mai devreme de 5 ani de la data aprobării scoaterii definitive din FFN determină revocarea actului administrativ de aprobare și aducerea la starea inițială a terenului scos din FFN pe cheltuiala beneficiarului aprobării.

Articolul 42. Condiții de includere a terenurilor cu alte destinații în FFN

- (1) Proprietarii terenurilor prevăzute la art. 3 alin. (1) pot solicita schimbarea destinației acestora în terenuri cu destinație forestieră.
- (2) Proprietarii terenurilor care în mod voluntar optează pentru schimbarea destinației terenului agricol în teren cu destinație forestieră beneficiază de ajutor de stat similar /în aceleași condiții ca și proprietarii care au accesat măsura de sprijin privind împădurirea terenurilor agricole.
- (3) Schimbarea destinației terenurilor prevăzute la art. 4 alin. (1) , precum și a altor terenuri pentru care proprietarul a optat pentru includerea lor în FFN, situație în care se elaborează amenajament silvic sau sunt incluse într-un amenajament existent, este scutită de taxe și impozite.
- (4) Proprietarul poate opta pentru includerea acestor terenuri într-un amenajament silvic.

Secțiunea IV. Aprobarea scoaterilor definitive din FFN și a ocupărilor temporare a terenurilor din FFN și obligații ce decurg din aceasta

Articolul 43. Aprobarea scoaterilor definitive din FFN și a ocupărilor temporare a terenurilor din FFN

(1) Solicitățile de scoatere definitivă sau de ocupare temporară de terenuri din FFN, în condițiile prevăzute la art. 37, 39 și 40, cu acordul proprietarului și avizate favorabil de ocolul silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice, în cazul proprietății private și proprietății publice a unităților administrativ-teritoriale, respectiv cu avizul Romsilva, al INCDS sau al ocolului silvic înființat de RAPPs, în cazul terenurilor din FFN proprietate publică a statului, se aprobă de către:

1. conducătorul Gărzii Forestiere competente teritorial, pentru suprafețe de până la un ha;
2. conducătorul Autorității, cu avizul Gărzii Forestiere competente teritorial, pentru suprafețe de la un ha până la 10 ha;
3. Guvern, la propunerea Autorității, cu avizul Gărzii Forestiere competente teritorial, pentru suprafețe de peste 10 ha, precum și pentru alte situații prevăzute de lege.

(2) Acordul proprietarului pentru terenurile din FFN proprietate privată, prevăzut la alin. (1), se emite sub forma înscrisului sub semnătură privată pentru ocuparea temporară a terenurilor forestiere din FFN necesare realizării/extinderii/modernizării/dezafectării obiectivelor/lucrărilor prevăzute la art. 37 alin. (1) lit. a) precum și a obiectivelor/lucrărilor de transport și distribuție de petrol, gaze naturale și energie electrică și se depune în copie certificată pentru conformitate cu originalul de inițiatorul proiectului la instituția competentă să emită avizul/aprobarea de ocupare temporară.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (2), ocuparea temporară a terenurilor din FFN se face fără acordul proprietarului atunci când nu se prezintă un titlu valabil sau nu sunt cunoscuți proprietarii, precum și în situația succesiunilor nedeschise ori a succesorilor necunoscuți sau în cazul în care nu se ajunge la o înțelegere cu proprietarul. Acordul proprietarului în acest caz se suplinește prin declarația inițiatorului proiectului de asumare proprie a răspunderii și care descrie imposibilitatea obținerii acordului proprietarilor.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), sumele datorate pentru ocuparea temporară, inclusiv valoarea masei lemnoase valorificate, se consemnează cu titlu de indemnizație într-un cont bancar deschis pe numele inițiatorului proiectului și se eliberează ulterior prin dispoziția inițiatorului proiectului, în condițiile prezentei legi.

(5) Ocuparea temporară a terenurilor din FFN proprietate privată pentru care nu au fost emise documentele de proprietate se face pe baza unei adevărinite eliberate de către comisia locală pentru aplicarea legilor fondului funciar, care confirmă această situație.

(6) În cazul prevăzut la art. 37 alin. (1) lit. b), acordul proprietarului de teren din FFN proprietate privată se emite în formă autentică.

(7) Ocuparea temporară a unor terenuri din FFN pentru intervenții cu caracter urgent pentru execuția lucrărilor de punere în siguranță a infrastructurii de transport rutier și feroviar, pentru remedierea unor deranjamente sau avarii la rețelele de telecomunicații, de transport sau de distribuție a energiei electrice, la conductele de apă, canalizare, gaze, precum și la alte instalații similare se aprobă de conducătorul Gărzii Forestiere competente teritorial, în baza unei solicitări emise în condițiile legii de

autoritatea competentă/administratorul infrastructurii/operatorul de transport sau distribuție, după caz, pentru o perioadă de maxim 90 de zile, fără a mai fi necesară plata garanției pentru ocuparea temporară de terenuri din FFN.

(8) În cazul prevăzut la alin. (7), beneficiarul ocupării temporare este obligat să achite contravaloarea prejudiciilor produse, a pierderii de creștere a arborilor, precum și a lucrărilor necesare aducerii terenului la starea inițială, stabilită pe bază de deviz, întocmit în condițiile legii de către ocolul silvic care asigură administrarea și/sau serviciile silvice și avizat de conducătorul Gărzii Forestiere competente teritorial, devizul constituind titlu executoriu.

(9) Contravaloarea prevăzută la alin. (8) se achită, în termen de 30 de zile de la comunicarea devizului prevăzut la alin. (8), către beneficiar.

Articolul 44. Obligații financiare în cazul terenurilor scoase definitiv din FFN

(1) Pentru terenurile scoase definitiv din FFN, în cazurile prevăzute la art. 39 și 40, obligațiile financiare sunt următoarele:

1. taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN, care se achită anticipat emiterii aprobării de scoatere definitivă și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, aflat la dispoziția Autorității;
2. contravaloarea terenului scos definitiv din FFN, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată. Pentru terenurile proprietate publică a statului/ unităților administrativ-teritoriale, suma prevăzută la art. 40 alin. (5) se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică;
3. contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată sau proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, iar pentru terenurile proprietate publică a statului, administratorului pădurilor proprietate publică a statului, făcându-se venit la fondul de conservare și regenerare a pădurilor;
4. contravaloarea obiectivelor dezafectate; în cazul pădurilor proprietate publică a statului, aceasta se achită administratorului, iar pentru celelalte categorii de proprietate forestieră se achită proprietarului;
5. contravaloarea obiectivelor dezafectate, care se achită administratorului în cazul terenurilor proprietate publică a statului, respectiv proprietarului în celelalte cazuri;
6. cheltuielile de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, numai pentru cazurile prevăzute la art. 40 alin. (1), sume care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor.

(2) Obligațiile financiare prevăzute la alin. (1) lit. b)-e) se achită anticipat predării-primirii terenului pentru care a fost emisă aprobarea de scoatere definitivă din FFN.

(3) Predarea-primirea terenului pentru care există aprobarea de scoatere definitivă din FFN se face în prezența reprezentantului Gărzii Forestiere competente teritorial, numai după achitarea obligațiilor financiare prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), după caz, în termen de maximum 180 zile de la data aprobării scoaterii definitive.

(4) Nepreluarea terenului pentru care există aprobarea de scoatere definitivă din FFN în termenul prevăzut la alin. (3), determină revocarea actului administrativ emis pentru aprobarea scoaterii definitive a terenului din FFN. Constatarea se face de către Garda Forestieră competentă teritorial.

Articolul 45. Obligații financiare pentru terenurile care se ocupă temporar din FFN

(1) Pentru terenurile care se ocupă temporar din FFN necesare realizării obiectivelor prevăzute la art. 37 alin. (1) lit. b) și c), obligațiile financiare sunt următoarele:

a) garanția, echivalentă cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN cu compensare, care se achită anticipat emiterii aprobării și se depune în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fond aflat la dispoziția Autorității;

b) chiria, care se achită proprietarului, în cazul terenurilor proprietate privată și a celor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru terenurile proprietate publică a statului, 30% din chirie se depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor, 20% se achită administratorului, iar 50% se depune în fondul de accesibilizare a pădurilor;

c) contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității tehnice, care se achită proprietarului terenului pentru terenurile proprietate privată și cele proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; pentru terenurile proprietate publică a statului, contravaloarea pierderii de creștere se achită administratorului, care o depune în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;

d) valoarea obiectivelor dezafectate de pe terenurile respective, care se achită administratorului în cazul terenurilor proprietate publică a statului, respectiv proprietarului în celelalte cazuri;

e) cheltuielile de reinstalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la realizarea stării de masiv, care se depun în fondul de conservare și regenerare a pădurilor.

(2) Ocuparea temporară a terenurilor din FFN proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în cazul prevăzut la art. 37 alin. (1) lit. a), al căror beneficiari sunt statul sau unitatea administrativ-teritorială, se face fără plata obligațiilor financiare prevăzute la alin. (1) lit. a)-c).

(3) Ocuparea temporară a terenurilor din FFN proprietate privată în cazul prevăzut la art. 37 alin. (1) lit. a), al căror beneficiari sunt statul sau unitățile administrativ-teritoriale, se face fără plata obligațiilor financiare prevăzute la alin. (1) lit. a).

(4) Obligațiile financiare prevăzute la alin. (1) lit. b)-e) se achită anticipat predării-primirii terenului pentru care a fost emisă aprobarea de ocupare temporară din FFN.

(5) Predarea-primirea terenului pentru care s-a aprobat ocuparea temporară din FFN se face în prezența reprezentantului Gărzii Forestiere competente teritorial în termen de maxim 180 zile de la data aprobării.

(6) Nepreluarea de către beneficiar a terenului în termenul prevăzut la alin. (5), determină revocarea actului administrativ emis pentru aprobarea ocupării temporare a terenului din FFN. Constatarea se face de către Garda Forestieră competentă teritorial.

Secțiunea V. Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor cu destinație forestieră

Articolul 46. Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor cu destinație forestieră

(1) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră, pe perioada de aplicare a amenajamentului silvic, în altă categorie de folosință silvică se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Schimbarea categoriei de folosință silvică a terenurilor cu destinație forestieră de la folosința "pădure" la altă categorie de folosință silvică se face cu plata unei taxe echivalente cu taxa pentru scoaterea definitivă a terenurilor din FFN prevăzută la art. 44 alin. (1) lit. a), care se virează în fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (2):

a) terenurile destinate construcției de drumuri forestiere și realizării de lucrări de corectare a torenților,

b) terenurile destinate înființării de pepiniere silvice cu o suprafață de maxim 1 ha,

c) terenurile destinate depozitelor de material lemnos cu o suprafață de maxim 1 ha,

d) terenuri destinate unor instalații și echipamente de cercetare în domeniul silvic,

e) terenuri destinate constituirii culoarului de frontieră și a fâșiei de protecție a frontierei de stat, cele destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului Integrat de Securizare a Frontierei de Stat,

f) terenuri destinate realizării unor centre de antrenament,

g) terenuri destinate extinderii zonei de siguranță: a liniilor electrice existente și a infrastructurii de transport rutier și feroviar.

(4) Schimbarea categoriei de folosință a terenurilor pentru constituirea culoarului de frontieră și a fâșiei de protecție a frontierei de stat, a celor destinate realizării unor obiective din cadrul Sistemului

Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, precum și a celor destinate realizării unor centre de antrenament se face la solicitarea instituțiilor din sistemul național de ordine publică.

(5) Actualizarea categoriilor de folosință realizată cu ocazia elaborării amenajamentului silvic este scutită de plata taxelor prevăzute la alin. (2).

Art. 46, alin (3), lit (c)

De adăugat și situația platformelor primare.

Articolul 47. Amplasarea de construcții și alte obiective în FFN

(1) Pentru terenurile înscrise în cartea funciară cu destinația pădure, modificarea de către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară a destinației imobilului din teren cu destinație forestieră în alte destinații ori categorii de folosință este posibilă numai în baza actului administrativ al autorității competente prin care s-a aprobat scoaterea definitivă a terenului din fondul forestier, ori prin care s-a aprobat modificarea categoriei de folosință.

Articolul 48. Metodologia pentru scoaterea definitivă, ocuparea temporară și schimbul de terenuri

Metodologia privind scoaterea definitivă, ocuparea temporară și schimbul de terenuri și de calcul al obligațiilor bănești se aprobă prin ordin al Autorității.

Articolul 49. Materialul lemnos rezultat ca urmare a scoaterii sau ocupării

Materialul lemnos rezultat în urma defrișării vegetației forestiere de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din FFN revine: proprietarului, în cazul terenurilor proprietate privată și a celor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, respectiv administratorului, în cazul terenurilor proprietate publică a statului, dacă prin lege nu se dispune altfel.

Secțiunea VI. Transmiterea terenurilor din FFN

Articolul 50. Inalienabilitatea terenurilor din FFN proprietate publică a statului

Terenurile din FFN proprietate publică a statului nu fac obiectul constituirii dreptului de proprietate privată sau al vreunui dezmembrământ al dreptului de proprietate, sub sancțiunea nulității absolute a actului de constituire.

Articolul 51. Concesionarea terenurilor din FFN

Terenurile din FFN proprietate publică a statului nu poate fi concesionat, cu excepția terenurilor aferente activelor care se vând, în condițiile legii, de către Romsilva, pe durata existenței construcțiilor, dar nu mai mult de 49 de ani de la data încheierii contractului de concesiune.

Art. 51

Se introduce un nou alineat: "Terenurile cu destinație forestieră din următoarele categorii de folosință: (a) terenuri cu păduri; (b) terenuri în curs de regenerare; (c) terenuri destinate împăduririi; (d) habitate marginale naturale de mare valoare conservativa; NU pot fi concesionate"

Articolul 52. Dreptul de preempțiune la cumpărarea terenurilor în proprietate privată din FFN

(1) Prin derogare de la art. 1.176 din Codul civil, terenurile din FFN aflate în proprietate privată se pot vinde cu respectarea, în ordine, a dreptului de preempțiune al statului român, exercitat prin Romsilva, coproprietarilor sau al proprietarilor terenurilor învecinate din FFN, la preț și în condiții egale.

(2) Vânzătorul are obligația de a-i înștiința în scris pe toți preemptorii, prin executorul judecătoresc sau notarul public, despre intenția de vânzare, arătând și prețul cerut pentru terenul ce urmează a fi vândut. În cazul în care coproprietarii sau vecinii fondului, alții decât administratorul terenurilor din FFN proprietate publică a statului, nu au domiciliul ori sediul cunoscut, înștiințarea ofertei de vânzare se înregistrează la primăria sau, după caz, primăriile în raza cărora este situat terenul și se afișează, în aceeași zi, la sediul primăriei, prin grija secretarului consiliului local.

(3) Titularii dreptului de preempțiune trebuie să își manifeste în scris intenția de cumpărare și să comunice acceptarea ofertei de vânzare sau, după caz, să o înregistreze la sediul primăriei unde aceasta a fost afișată, în termen de 30 de zile de la comunicarea ofertei de vânzare ori, după caz, de la afișarea acesteia la sediul primăriei.

(4) Dacă în termenul arătat la alin. (3) niciunul dintre preemptori nu își manifestă intenția de cumpărare, vânzarea terenului este liberă. În fața notarului public dovada înștiințării preemptorilor se face cu copie de pe comunicările făcute sau, dacă este cazul, cu certificatul eliberat de primărie, după expirarea termenului de 30 de zile în care trebuia manifestată intenția de cumpărare.

(5) Nerespectarea de către vânzător a obligației prevăzute la alin. (2) sau vânzarea terenului la un preț mai mic ori în condiții mai avantajoase decât cele arătate în oferta de vânzare atrage anulabilitatea vânzării.

(6) Dispozițiile prezentului articol privitoare la exercitarea dreptului de preempțiune se completează cu prevederile de drept comun.

Articolul 53. Schimburi de terenuri pentru lichidarea enclavelor

(1) Administratorii terenurilor din FFN proprietate publică iau măsuri de lichidare a enclavelor și de corectare a perimetrului FFN și de comasare a terenurilor proprietate publică prin schimburi de terenuri pe bază de acte autentice.

(2) Terenurile care fac obiectul schimbului dobândesc situația juridică a terenurilor pe care le schimbă, acestea având destinație forestieră.

(3) La realizarea schimbului se are în vedere echivalența valorică a terenurilor, evaluarea terenurilor și a vegetației forestiere de pe terenurile care fac obiectul schimbului făcându-se pe baza metodologiei prevăzute la art. 48, aprobată prin ordin al conducătorului Autorității.

Articolul 54. Modul de exercitare și dobândire

Modul de exercitare a dreptului de preempțiune al statului român prevăzut la art. 52 și sursele de finanțare în acest scop, precum și metodologia de dobândire prin cumpărare, schimb sau prin donație, prin Romsilva și prin ceilalți administratori ai FFN proprietate publică se stabilesc prin hotărâre a Guvernului în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Articolul 55. Condiții ale schimbului de terenuri

(1) Pentru realizarea schimbului de terenuri în situațiile în care unul dintre terenuri este proprietate publică, schimbul trebuie să îndeplinească cel puțin una dintre următoarele condiții:

1. să conducă la eliminarea de enclave din FFN proprietate publică a statului;
2. să determine comasarea terenurilor din FFN proprietate publică a statului;
3. să asigure majorarea suprafețelor împădurite din zonele deficitare în păduri.

(2) Schimbul de terenuri prevăzut la alin. (1) se inițiază de administratorul terenurilor din FFN proprietate publică sau de proprietar, în cazul terenurilor din FFN proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale și se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(3) În situația în care suprafața terenurilor din FFN este sub 30% din suprafața județului, schimbul de terenuri se poate realiza doar în cadrul aceluiași județ.

(4) Schimbul se realizează numai cu terenuri din FFN, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și c), în care schimbul se poate face cu terenuri cu altă destinație.

Articolul 56. Fragmentarea suprafețelor de fond forestier

De la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu pot fi dezmembrate ori dezlipite sub limita de 0,5 ha prevăzută la art. 2 alin. (1) din prezenta lege prin acte notariale de dezmembrare, partaj ori pe altă cale a terenurilor din FFN având categoria de folosință pădure, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 39 și 40 din prezenta lege.

Secțiunea VII. Accesul pe terenurile din FFN

Articolul 57. Accesul în scop recreativ pe terenurile din FFN

(1) Accesul pe terenurile din FFN se realizează pe propria răspundere și fără a se aduce atingere integrității acestora.

(2) Accesul public pedestru în pădure este permis în pădurile proprietate publică.

(3) În pădurile proprietate privată, accesul public pedestru este permis doar pe trasee și poteci marcate în acest sens, stabilite în condițiile legii.

(4) În afara traseelor definite la alin. (3) proprietarul privat de pădure poate restricționa condițiile de acces prin afișarea acestor restricții la loc vizibil.

(5) În pădurile situate în ariile naturale protejate accesul public în pădure poate fi restricționat prin reglementările planurilor de management ale ariilor naturale protejate.

(6) Accesul public cu bicicleta în pădure este permis pe drumurile forestiere, pe potecile și pe traseele amenajate, pe propria răspundere și cu respectarea condițiilor stabilite de administratorul terenului/propietar, după caz. În pădurile proprietate privată proprietarul poate restricționa condițiile de acces prin afișarea acestor restricții la loc vizibil.

(7) Amenajarea în FFN de poteci și trasee pentru plimbare, alergare, turism ecvestru și biciclete se face cu acordul administratorului, pentru pădurile proprietate publică a statului, sau cu acordul proprietarului în cazul celorlalte forme de proprietate. În pădurile din arii naturale protejate, amenajările se pot realiza numai cu aprobarea administratorului ariei naturale protejate.

(8) Potecile și traseele pentru plimbare, alergare, turism ecvestru și biciclete pot fi realizate numai din pământ, lemn și pietriș. Realizarea acestora nu face obiectul scoaterii ori ocupărilor temporare din FFN, nu necesită autorizație de construcție și este permisă numai în situația în care nu implică tăieri de arbori.

(9) Accesul public în FFN cu vehicule cu mijloace de autopropulsare sau cu tracțiune animală este interzis.

(10) Prin excepție de la alin. (9) evenimentele sportive, utilitare, de recreere și turism care au un organizator desemnat și care implică folosirea acestor mijloace motorizate se pot organiza numai în afara ariilor naturale protejate, pe trasee special marcate, și numai cu acordul administratorului terenului proprietate publică și al proprietarului în celelalte cazuri.

(11) Prin excepție de la alin. (9) accesul cu vehicule cu mijloace de autopropulsare sau cu tracțiune animală pe drumurile forestiere în scop de tranzitare poate fi permis în condițiile stabilite de către proprietar/administrator atunci când drumurile deservesc obiective turistice, utilitare sau de agrement, dacă acest lucru nu pune în pericol integritatea FFN.

Accesul în FFN trebuie să aibă în vedere obiective practice și posibil de implementat. Astfel, diferențierea din perspectiva accesului făcută între proprietatea publică și cea

privată, nu poate fi practică. Mozaicul tipurilor de proprietate și imposibilitatea marcării unor limite fizice în teren care să contureze tipurile de proprietate impune o practică unitară a reglementării la nivelul întregului FFN, fără diferențiere între tipul de proprietate. În aceeași ordine de idei, orice restricții sau condiționări privind accesul, stabilite pentru anumite zone ale FFN, trebuie semnalizate în locuri vizibile (drumuri de acces, poteci etc.), indiferent de sursa restricției și cu condiția ca aceasta să aibă o bază legală. În scop turistic, pe traseele amenajate, marcate și omologate, accesul trebuie permis atât pedestru cât și cu bicicleta, călare sau vehicule electrice cu 2 roți. Pentru desfășurarea de evenimente sau derularea de activități turistice ori recreative organizate de persoane fizice sau juridice, trebuie instituit un cadru formal în relație cu administratorul fondului forestier sau cu proprietarul în cazul în care pădurea nu necesită administrare, formalizare care se poate materializa într-un acord. În baza unui asemenea acord se pot acorda și permisiuni pentru accesul pe drumurile forestiere pentru autoturisme sau atelaje. Menționarea în codul silvic a faptului că suprapunerea unei arii naturale protejate cu FFN poate aduce reglementări suplimentare privind accesul este rezonabilă. Totuși, stabilirea unor reguli de acces precum excluderea accesului motorizat în ariile protejate poate ajunge necorelată cu regimul stabilit prin reglementare specifică sau prin planul de management.

Articolul 58. Accesul în fondul forestier în scopul exercitării controlului, administrării și cercetării

Accesul pe terenurile din FFN proprietate privată este permis pentru:

- a) personalul silvic împuternicit pentru controlul respectării regimului silvic;
- b) personalul împuternicit pentru gestionarea fondurilor de vânătoare;
- c) personalul implicat în activități de cercetare științifică;
- d) personalul însărcinat cu realizarea Inventarului Forestier Național.

Art. 58, de adăugat o noua litera lit

(e) Administratorul ariei protejate în condițiile suprapunerii cu FFN.

Secțiunea VIII. Reprezentarea juridică în litigii privind terenurile din FFN

Articolul 59. Litigii referitoare la terenurile din FFN proprietate publică

(1) În litigiile referitoare la dreptul de proprietate asupra FFN proprietate publică a statului, titularul dreptului de administrare are obligația să arate instanței cine este titularul dreptului de proprietate, potrivit prevederilor Codului de procedură civilă. Titularul dreptului de administrare răspunde, în condițiile legii, pentru prejudiciile cauzate ca urmare a neîndeplinirii acestor obligații.

(2) În litigiile referitoare la dreptul de administrare a fondului forestier proprietate publică, titularul acestui drept va sta în instanță în nume propriu.

Capitolul IV. Planificarea managementului forestier

Articolul 60. Amenajarea pădurilor

(1) Modul de gestionare a FFN se reglementează prin amenajamente silvice. În cazul terenurilor proprietate publică a statului, amenajamentele furnizează date și informații necesare înregistrării/actualizării acestuia în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și elaborării cadastrului.

(2) Înregistrarea terenurilor din FFN în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, precum și actualizarea acestuia, până la înregistrarea în sistemul integrat de cadastru, se face în baza prevederilor amenajamentelor silvice în vigoare. De această înregistrare răspunde Autoritatea.

(3) Ţelurile de gospodărire a pădurii se stabilesc prin amenajamente silvice, în concordanță cu obiectivele ecologice, sociale și economice și cu respectarea dreptului de proprietate asupra pădurilor, exercitat potrivit prevederilor prezentei legi.

Articolul 61. Grupe funcționale

(1) În raport cu funcțiile pe care le îndeplinesc, pădurile se încadrează în două grupe funcționale:

1. grupa I, care cuprinde păduri cu funcții speciale de protecție;
2. grupa a II-a, care cuprinde păduri cu funcții de producție și de protecție.

(2) Încadrarea pădurilor în grupe funcționale se face în baza normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor.

(3) Modul de gestionare a pădurilor din fiecare grupă funcțională se diferențiază în raport cu intensitatea și natura funcțiilor atribuite, stabilite prin amenajamentele silvice.

Articolul 62. Elaborarea amenajamentelor silvice

(1) Amenajamentul silvic se elaborează pe unități de producție și/sau de protecție, în baza normelor tehnice de amenajare a pădurilor. Unitățile de producție/protecție se constituie la nivelul fondului forestier proprietate publică a statului, precum și al fondului forestier aparținând unui proprietar, unei asociații de proprietari sau unei unități teritorial-administrative.

(2) Întocmirea de amenajamente silvice este obligatorie pentru terenurile din FFN cu suprafața mai mare de 10 ha.

(3) Pentru terenurile cu o suprafață de până la 100 ha se elaborează amenajamente silvice cu decizii de conducere structurală la nivel de arboret, dacă nu este posibilă reglementarea procesului de producție lemnoasă la nivel de unitate de gospodărire. Modul de elaborare al amenajamentului se stabilește la avizarea temei de proiectare.

(4) Normele tehnice prevăzute la alin. (1) se elaborează și se aprobă de către Autoritate, cu respectarea următoarelor principii:

1. al continuității;
2. al eficacității funcționale;
3. al conservării și ameliorării biodiversității;
4. economic.

(5) Amenajamentul silvic se elaborează pentru o perioadă de 10 ani, cu excepția amenajamentelor întocmite pentru pădurile de plop, salcie și alte specii repede crescătoare, care se elaborează pentru o perioadă de 5 sau de 10 ani.

(6) Pe perioada de valabilitate a unui amenajament silvic este interzisă aprobarea elaborării altui amenajament silvic pentru terenul respectiv sau pentru o parte din acesta, cu excepția cazurilor prevăzute în normele tehnice.

(7) Dacă amenajamentul silvic include mai multe proprietăți, la solicitarea proprietarilor, unitatea specializată, autorizată pentru lucrări de amenajare a pădurilor, eliberează un extras de amenajament, cu informațiile corespunzătoare fiecărei proprietăți.

(8) Grănițuirea terenurilor din FFN se efectuează cu respectarea prevederilor Codului civil și nu se aplică în interiorul acesteia.

(9) Elaborarea amenajamentelor silvice se face sub coordonarea și controlul Autorității.

(10) Autoritatea verifică în baza metodologiei adoptate modul de aplicare a prevederilor amenajamentelor silvice.

(11) Amenajamentele silvice se elaborează prin unități specializate atestate de Autoritate.

(12) Amenajamentele silvice pentru terenurile proprietate publică a statului se elaborează în condițiile art. 16 alin. (7), iar cheltuielile aferente se suportă de administratorul acestora, cu excepția cazului prevăzut la art. 31 alin. (6) lit. d) din prezenta lege, în care costurile vor fi suportate de Romsilva.

O reforma reala si adecvata ar fi ca Amenajamentele Silvice sa se realizeze in mod unitar /centralizat la nivel de Marilor Unitati Forestiere (MUF), cu o sustinere financiara de la bugetul de stat (si care sa prevada extrase de amenajament la nivel de proprietar).

Trebuie prevenita fragmentarea administrativa artificiala a proprietatilor si includerea ca referinta, situatia suprafetelor in anul 2022.

Limitarea exploatarilor anuale permise a fi realizate annual /decenal, astfel incat sa se previna impactul negativ asupra mediului la nivel de peisaj forestier.

Articolul 63. Amenajarea în arii naturale protejate

(1) Amenajamentele silvice pentru terenurile din FFN incluse în arii naturale protejate preiau și implementează măsurile de management din planurile de management aprobate potrivit legii sau măsurile minime de conservare dacă nu există planuri de management aprobate și se armonizează prin încadrarea în categorii funcționale specifice și stabilirea de soluții tehnice corespunzătoare.

(2) Pentru restricțiile impuse de măsurile prevăzute la alin. (1) se vor acorda compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează.

Art. 63 și 64 NU se corelează cu art. 91, deoarece sunt 2 viziuni diferite și evident 2 finalități complet diferite.

Susținem varianta prevăzută prin art. 91 prin care amenajamentul devine un instrument de gestionare a siturilor Natura 2000 și de imlementare a planului de management al ariei naturale protejate cu care se suprapune.

Articolul 64. Evaluarea de mediu a amenajamentelor silvice

(1) Autoritatea elaborează studiul fundamentat științific privind evaluarea impactului lucrărilor silvice asupra mediului. Acesta va parcurge procedura privind evaluarea de mediu.

(2) Procedura de evaluare de mediu pentru amenajamentele silvice de către autoritatea pentru protecția mediului începe odată cu avizarea temei de proiectare la Conferința I de amenajare a pădurilor. Aceasta se desfășoară concomitent cu elaborarea amenajamentului silvic și se finalizează prin emiterea actului de reglementare de către autoritatea pentru protecția mediului după ședința de preavizare a soluțiilor tehnice – Conferința a II-a de amenajare a pădurilor - în care se adoptă amenajamentul silvic.

(3) Emiterea actului administrativ de mediu pentru amenajamente silvice se realizează cu respectarea termenelor prevăzute de legislația specifică privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, dar nu mai mult de 75 de zile de la data organizării ședinței de preavizare a soluțiilor tehnice – Conferința a II-a de amenajare.

(4) Dacă, în termen de 75 de zile de la data organizării ședinței de preavizare a soluțiilor tehnice, autoritatea competentă pentru protecția mediului nu emite actul de reglementare, acesta se consideră favorabil, prin aprobare tacită.

Propunem eliminarea, alături de Art. 63, raportat la art. 91.

Articolul 65. Avizarea amenajamentelor silvice

(1) Avizarea amenajamentelor silvice se realizează în Comisia Tehnică de Avizare pentru Silvicultură din cadrul Autorității.

(2) Datele de interes public din amenajamentul silvic se publică de către Autoritate pe un portal cu acces public dedicat acestui scop.

Se impune enumerarea expresă a datelor de interes public din amenajament.

Articolul 66. Aprobarea amenajamentelor silvice și intrarea acestora în vigoare

(1) Amenajamentele silvice și modificările acestora se aprobă prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Amenajamentul silvic intră în vigoare la data aprobării acestuia și este valabil până la data de 31 decembrie a anului al zecelea sau, după caz, al anului al cincilea de aplicare. Primul an de aplicare este anul în care amenajamentul silvic a fost aprobat.

(3) Amenajamentele silvice în vigoare își păstrează valabilitatea până la data corespunzătoare emiterii actului de reglementare de mediu pentru amenajamentul următor, dar nu mai târziu de 31 decembrie a anului următor expirării acestuia. Până la data intrării în vigoare a noului amenajament silvic, în amenajamentul silvic care își păstrează valabilitatea sunt permise următoarele activități și acțiuni:

1. Acordarea de compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, ca urmare a funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă;
2. Realizarea împăduririlor, a reîmpăduririlor, a lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor tinere și a lucrărilor de protecție a pădurilor, prevăzute în amenajamentul silvic;
3. Punerea în valoare și exploatarea masei lemnoase pe picior rămase neexploatate, până la volumul aferent posibilității stabilite prin amenajamentul silvic, și transportul stocurilor de masă lemnoasă din partizile autorizate spre exploatare anterior aprobării noului amenajament silvic și neexploatate integral până la data aprobării noului amenajament silvic.

(4) Amenajamentele silvice aflate în implementare, aprobate sau în curs de aprobare, la data intrării în vigoare a prezentei legi își păstrează valabilitatea.

Capitolul V. Gestionarea durabilă a terenurilor din FFN

Articolul 67. Norme și ghiduri tehnice pentru gestionarea durabilă a pădurilor

(1) Autoritatea elaborează normele tehnice prin care se asigură gestionarea durabilă a pădurilor.

(2) Normele tehnice stabilesc cerințele minime obligatorii pentru gestionarea pădurilor, inclusiv indicatori de stare și obligații de rezultat.

(3) Autoritatea elaborează ghiduri de bune practici, neobligatorii, complementare a normelor tehnice.

(4) Acceptarea de către proprietarul de pădure a unor opțiuni din ghidurile de bune practici prevăzute la alin. (3) se încurajează prin instrumentele de stimulare financiară și/sau compensații a proprietarilor, definite la art. 128 și de sprijin a proprietarilor, definite la art. 130.

Articolul 68. Indicatorii de stare a pădurilor

Indicatorii de stare a pădurilor trebuie să permită monitorizarea:

1. menținerii și îmbunătățirii principalelor caracteristici ale fondului de producție;
2. gradului de îndeplinire a obiectivelor urmărite la efectuarea lucrărilor silvotehnice în arborete și monitorizarea calității lucrărilor silvotehnice efectuate;
3. gradului de realizare a obiectivelor de conservare și ameliorare a biodiversității;
4. eficacității funcționale în privința funcțiilor ecologice, economice și sociale atribuite;
5. stării de sănătate a pădurilor;
6. evaluarea stării de conservare a habitatelor forestiere.

Art. 68

modificare alin (1) menținerii și îmbunătățirii principalelor caracteristici specifice fondului de producție și protecție (N.B. nu doar a celui de producție).

dupa alin (3) se introduce un nou aliniat: gradului de realizare a obiectivelor legate de consolidarea rezilienței și rezistenței pădurilor, stabilite pentru prevenirea efectelor hazardelor naturale;

Articolul 69. Informarea și conștientizarea proprietarilor terenurilor din FFN

- (1) Statul sprijină gestionarea durabilă a terenurilor din FFN prin acțiuni de informare și conștientizare a proprietarilor.
- (2) Autoritatea promovează prin programe specifice activitățile de conștientizare, de consiliere, cooperare, de formare a abilităților proprietarilor privați care vin în sprijinul înțelegerii necesității practicilor de gestiune durabilă.
- (3) Ghidurile de bune practici definite la art. 67 alin. (3) prevăd măsuri specifice pentru gestionarea pădurilor private.

Secțiunea I. Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor și tratamentele silviculturale

Articolul 70. Silvicultura apropiată de natură

Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor și tratamentele silviculturale sunt parte componentă a modelului silviculturii apropiate de natură, aplicat pentru gestionarea fondului forestier din România.

Articolul 71. Aplicarea lucrărilor de îngrijire și conducere a arboretelor

- (1) Suprafața arboretelor prevăzută în amenajamentul silvic a fi parcursă cu lucrări de îngrijire și de conducere a arboretelor este minimală.
- (2) Volumul de masă lemnoasă prevăzută în amenajamentul silvic pentru extragere prin lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor este orientativ și se recoltează cu respectarea prevederilor normei tehnice specifice.

(3) Lucrările de îngrijire și conducere a arboretelor se realizează de către ocoale silvice sau de către persoane juridice atestate în condițiile legii.

Articolul 72. Aplicarea tratamentului tăierilor rase

(1) Tratamentul tăierilor rase pe parchete mici este admis numai în arboretele de molid, pin, larice echiene și relativ echiene, de plop euramerican, de salcie selecționată, precum și în cazul lucrărilor de substituție ori refacere a unor arborete, în care nu este posibilă aplicarea altor tratamente.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), mărimea suprafeței de pădure parcurse cu tratamentul tăierilor rase pe parchete mici este de maximum 3 ha, cu excepția arboretelor de plop euramerican și salcie selecționată, amplasate în incintele îndiguite, care necesită pregătirea mecanizată a terenului în vederea reîmpăduririi, situație în care suprafața este de maximum 5 ha. Între parchetele cu tăieri rase pe parchete mici se va păstra o distanță de minimum două înălțimi de arbori.

(3) În situația apariției de produse accidentale, mărimea parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care s-a manifestat factorul dăunător și de modul de intervenție pentru înlăturarea efectelor generate de acesta.

(4) În cazul produselor extraordinare, suprafața parchetului este determinată de mărimea suprafeței pe care se constituie aceste produse.

(5) Tratamentul tăierilor rase pe parchete mici în parcurile naționale este interzis, cu excepția arboretelor în care nu se poate asigura regenerarea naturală prin altfel de tăieri cu aprobarea Gărzii Forestiere

alin 1. taierile rase trebuiesc acceptate si la salcam.

Articolul 73. Reguli de recoltare a posibilității

(1) Volumul maxim de lemn care se recoltează prin aplicarea tratamentelor, într-o unitate de gospodărire, nu poate depăși posibilitatea, stabilită prin amenajamentul silvic, pentru perioada de valabilitate a acestuia.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1) posibilitatea, stabilită prin amenajamentul silvic, pentru perioada de valabilitate a acestuia se poate depăși prin recoltarea produselor accidentale I și extraordinare, cu precomptarea acestora la nivel de amenajament pentru FFN proprietate publică a statului sau la nivel de proprietar pentru celelalte cazuri.

(3) Volumul maxim de lemn prevăzut la alin. (1), care se recoltează anual ca produse principale într-o unitate de gospodărire, nu poate depăși posibilitatea anuală.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), se poate depăși posibilitatea anuală:

1. dacă reglementarea procesului de producție lemnoasă se realizează la nivel de arboret;
2. cu volumul de lemn nerecoltat, până la nivelul posibilității anuale, în anii anteriori de aplicare a amenajamentului silvic în vigoare;
3. pentru recoltarea produselor accidentale I și extraordinare, cu aprobarea Gărzii Forestiere;
4. cu volumul de lemn prevăzut a se recolta din arboretele cuprinse în planul decenal, pentru valorificarea anilor de sămânță.

Art. 73, alin. (4), lit. (d) trebuie modificat: "cu volumul de lemn prevăzut a se recolta din arboretele cuprinse în planul decenal, pentru valorificarea anilor de sămânță; aceasta

excepție se aplica strict în cazul stejareților și doar în condițiile aprobării Garzii Forestiere Naționale, care să confirme urgența de regenerare”.

Motivare: Fără adăugarea unor limite clare de aplicare, se subminează principiul continuității recoltelor de lemn la nivel național. Exploatarea în avans a posibilității anuale trebuie limitată strict la anumite stațiuni în care sunt probleme cu regenerarea naturală datorită periodicității mari a fructificății.

Secțiunea II. Regenerarea și reconstrucția ecologică a pădurilor

Articolul 74. Regimul și regenerarea arboretelor

(1) Regenerarea și reconstrucția ecologică a pădurilor se realizează în concordanță cu prevederile amenajamentelor silvice sau ale studiilor de specialitate/proiectelor tehnice.

(2) La regenerarea pădurilor se aplică regimul codrului, urmărindu-se realizarea de arborețe stabile de calitate superioară, precum și exercitarea cu continuitate de către acestea a funcțiilor de protecție.

(3) Se exceptează de la prevederile alin. (2) arborețele de plop indigeni, de salcie, de salcâm, de anin, precum și zăvoaiele, în care este admis regimul crângului.

(2) La regenerarea pădurilor se aplică regimul codrului, urmărindu-se realizarea de arborețe stabile de calitate superioară, precum și exercitarea cu continuitate de către acestea a funcțiilor de protecție.

Stabilitatea arboretelor este mai importantă decât calitatea superioară.

În contextul general, calitatea superioară se poate referi doar la componenta economică a lemnului din arborețe iar prioritatea ar fi, în contextul provocărilor climatice, stabilitatea.

Articolul 75. Condiții de executare a regenerării pădurilor

(1) Lucrările de regenerare artificială și de completare a regenerărilor naturale se execută în termen de cel mult doi ani de la tăierea unică/definitivă/după tăieri de produse accidentale/extraordinare de pe suprafețe compacte de peste 0,5 hectare; fac excepție arborețele afectate de doborâturi și rupturi masive de vânt și zăpadă, de factori biotici și tăierile unice în fondul forestier din Lunca și Delta Dunării. În cazul acestora, în funcție de amploarea fenomenului, Garda Forestieră stabilește perioada maximă de regenerare artificială, care nu poate să fie mai mare de 5 ani de la tăiere.

(2) Compoziția, schemele și tehnologiile de împădurire care se aplică respectă prevederile din normele tehnice de specialitate și/sau din studiile de specialitate aprobate.

(3) Lucrările de regenerare a pădurilor și de întreținere a semințișurilor naturale și plantațiilor se realizează de către ocoale silvice sau de către persoane juridice atestate în condițiile legii.

Articolul 76. Condiții de executare a reconstrucției ecologice

(1) Reconstrucția ecologică a terenurilor degradate din afara FFN se realizează pe baza soluțiilor tehnice stabilite prin proiectele tehnice elaborate de persoane fizice și juridice atestate de Autoritate.

(2) Pe terenurile neproductive, degradate sau cu condiții dificile de regenerare din afara FFN, în care eșecul compoziției de regenerare/împădurire prevăzută în normele tehnice specializate și în proiectele tehnice este constatat pe o perioadă de minim 3 ani de la instalarea culturii, administratorul sau proprietarul poate executa împădurirea cu orice specii forestiere adaptate condițiilor staționale/de vegetație locale.

(3) Pe perioada de aplicare a amenajamentului silvic, administratorul fondului forestier sau proprietarul poate împăduri terenurile neproductive care nu au funcții de conservare a naturii cu orice specii forestiere adaptate condițiilor staționale/de vegetație locale, notificând această acțiune Gărzii forestiere competente.

Art. 76

Habitatele marginale naturale au o mare valoare conservativa si trebuie tratate distinct fata de terenurile neproductive (i.e. terenurile degradate din cauze antropice) - vezi propunerile de la Art. 1.

Nu trebuie permisa sub nici o forma impadurirea cu specii exotice invazive. Trebuie respectate Normele Silvice si asumarile PNRR de a nu utiliza specii invazive.

Articolul 77. Materiale forestiere de reproducere

(1) Modalitățile de producere, de comercializare și de utilizare a materialelor forestiere de reproducere se stabilesc prin lege specială, în concordanță cu prevederile legislației Uniunii Europene în domeniu.

(2) În vederea conservării și ameliorării diversității genetice a pădurilor, Autoritatea asigură trasabilitatea materialelor forestiere de reproducere.

Articolul 78. Asigurarea respectării obligației de regenerare a pădurilor

(1) În cazul în care proprietarul nu își îndeplinește obligația privind lucrările de regenerare prevăzută la art. 22 alin. (2) lit. e) și alin. (4) lit. c) din prezenta lege din motive imputabile, Garda Forestieră competentă teritorial poate dispune executarea lucrărilor de control anual al regenerărilor, de regenerare artificială și de întreținere a culturilor, pe bază de deviz, contravaloarea acestor lucrări fiind suportată de proprietar.

(2) Devizul lucrărilor prevăzut la alin. (1), întocmit de ocolul silvic sau de prestatorul atestat, și aprobat de Garda Forestieră, se comunică proprietarului.

(3) Devizul prevăzut la alin. (1), acceptat în mod expres sau tacit prin necontestare de către proprietar în termen de 30 de zile calendaristice de la data comunicării, constituie titlu executoriu, reprezentând temei pentru executarea lucrărilor de regenerare.

(4) Contravaloarea lucrărilor de control anual al regenerărilor și de regenerare efectuate și recepționate în conformitate cu devizul aprobat este suportată de la bugetul de stat, până la recuperarea creanței de la proprietar.

(5) Creanța prevăzută la alin. (4) se recuperează prin executare silită, potrivit procedurii de recuperare a creanțelor bugetare, cu prioritate asupra terenului regenerat.

(6) În situația terenurilor pentru care nu s-a îndeplinit obligația de regenerare, iar proprietarul nu se poate identifica sau pentru care proprietarul a decedat și nu s-a realizat dezbateră succesorală, Garda Forestieră dispune executarea lucrărilor de control anual al regenerărilor, de regenerare artificială și de întreținere a culturilor, pe bază de deviz. Garda Forestieră notifică în scris unitatea administrativ-teritorială în raza căreia se găsește terenul cu privire la intenția de a se asigura regenerarea pentru aceste suprafețe, precum și ocolul silvic nominalizat, care va întocmi devizul lucrărilor.

(7) Pentru recuperarea creanței în condițiile alin. (6), Garda Forestieră va dispune una din următoarele căi de acțiune:

1. executarea lucrărilor de către ocolul silvic nominalizat și mutarea creanței la deținător cu acordul acestuia, indiferent dacă acesta este unul dintre potențialii succesori sau un deținător fără titlu care asigură gestiunea economică a terenului forestier;
2. notarea în Cartea Funciară a posesiei statului român, dacă în termen de trei ani de la efectuarea lucrărilor de regenerare proprietatea asupra terenului regenerat nu este revendicată;
3. declanșarea procedurii privitoare la bunurile abandonate conform Codului civil sau succesiunii vacante dacă cerințele legale sunt îndeplinite în acest caz și efectuarea lucrării de regenerare în termen de 3 ani de la finalizarea procedurii;
4. declanșarea procedurii de expropriere pentru cauză de utilitate publică în cazul terenurilor având categoria funcțională protecție bazine de acumulare a apei și pantă mai mari de 30 de grade și efectuarea lucrării de regenerare în termen de 3 ani de la finalizarea procedurii.

Secțiunea III. Protecția pădurilor

Articolul 79. Pășunatul și pastoralul în fond forestier

(1) Se interzice pășunatul în FFN, în perdelele forestiere de protecție și în perimetrele de ameliorare a terenurilor degradate.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în situații de urgență, Garda Forestieră poate aproba pășunatul în FFN, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

1. se desfășoară pe durată limitată;
2. se practică doar în anumite perimetre ale pădurii;
3. solicitările de aprobare aparțin autorităților publice locale;
4. s-a obținut acordul proprietarului.

(3) Nu poate fi aprobat pășunatul în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, precum și în arboretele incluse în tipurile funcționale I și II.

(4) În cazul pădurilor proprietate publică a statului, acordul prevăzut la alin. (2) lit. d) se dă de către administrator.

(5) Trecerea animalelor domestice prin terenurile din FFN spre zonele de pășunat, adăpat și adăpostire se aprobă de către ocolul silvic, cu acordul proprietarului fondului forestier, pe trasee delimitate și în perioade precizate. Pentru terenurile proprietate publică a statului, aprobarea se emite de către conducătorii structurilor prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a) din prezenta lege.

(6) Se interzice trecerea animalelor domestice prin pădure în arboretele în curs de regenerare, în plantațiile și regenerările tinere, în ariile naturale protejate de interes național, în perimetrele de ameliorare, precum și în perdelele forestiere de protecție.

(7) Cu aprobarea ocolului silvic se permite amplasarea, în mod gratuit, a stupilor de albine pe terenurile din FFN proprietate publică a statului, pe perioada pastoralului.

(8) Cuantumul plății pentru acțiunile prevăzute la alin. (2) și (5) se stabilește prin înțelegerea părților, în limita unui prag stabilit.

alin 8. Trebuie prevăzut un prag pana la care se poate negocia. Astfel se asigura accesul sigur al celor care se ocupa de pasunat.

Articolul 80. Monitorizarea stării de sănătate a pădurilor

(1) Monitorizarea supravegherii stării de sănătate a pădurilor se realizează în cadrul Autorității.

(2) Ocoalele silvice realizează lucrările de depistare, prognoză și combatere a atacurilor bolilor și dăunătorilor pădurii, în conformitate cu normele tehnice privind protecția pădurilor împotriva bolilor și dăunătorilor.

Articolul 81. Combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor

(1) Costul lucrărilor de combatere a bolilor și dăunătorilor pădurilor se suportă, după caz, de proprietar, respectiv de administrator, pentru pădurile proprietate publică a statului, din fondul de conservare și regenerare sau din surse proprii.

(2) Proprietarii și deținătorii de păduri au obligația de a executa lucrările necesare pentru prevenirea și combaterea bolilor și dăunătorilor pădurilor, prevăzute în planul de conformare aprobat de Garda Forestieră.

Secțiunea IV. Consolidarea rezilienței pădurilor și creșterea contribuției acestora la limitarea schimbărilor climatice

Articolul 82. Consolidarea rezilienței pădurilor și creșterea contribuției acestora la limitarea schimbărilor climatice

(1) Normele tehnice și ghiduri de bune practici pentru îngrijirea și conducerea arboretelor includ măsuri specifice pentru creșterea rezistenței și rezilienței arboretelor la schimbări climatice.

(2) Autoritatea, în colaborare cu autoritățile publice centrale pentru agricultură și, respectiv, pentru protecția mediului, elaborează ghidul care include criteriile pentru identificarea terenurilor din zonele vulnerabile la riscuri climatice (secetă, incendii, inundații) și a terenurilor degradate, care sunt pretabile pentru împădurire.

Art. 82

Rezilienta padurilor nu se poate face doar prin NT2! Trebuie sa vizeze intregul set de norme, fiind necesare masuri integrate pentru prevenirea efectelor hazardelor naturale.

Cresterea rezistentei si rezilientei arboretelor pentru prevenirea efectelor hazardelor naturale, trebuie incadrate in categoria serviciilor ecosistemice minimale.

Secțiunea V. Conservarea biodiversității

Articolul 83. Forme și modalități de conservare și ameliorare a biodiversității

(1) Pentru conservarea sau, după caz, ameliorarea biodiversității pădurilor se vor lua în considerare cele trei forme ale acesteia: diversitatea genetică, diversitatea speciilor, diversitatea ecosistemică.

(2) Conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor se realizează prin:

1. adoptarea de măsuri specifice silviculturii apropiate de natură;
2. adoptarea de măsuri pentru crearea și/sau menținerea peisajului forestier mozaicat;
3. asigurarea conectivității ecologice, inclusiv prin coridoare ecologice;
4. menținerea lemnului mort pe picior și pe sol în limite ecologice necesare;
5. menținerea și protejarea arborilor-habitat;
6. constituirea de insule de îmbătrânire ca arborete sau părți de arborete;
7. menținerea unui procent cât mai ridicat de păduri regenerare natural din sămânță;
8. menținerea sau, după caz, crearea unor culoare de vegetație forestieră în lungul cursurilor de apă;
9. menținerea unui nivel ridicat de diversitate a speciilor de floră și faună sălbatică.

Art. 83, alin (2)

Aceste practici trebuie instituite pentru îndeplinirea serviciilor ecosistemice minimale si vor fi integrate in setul de norme silvice.

La Art. 83, alin (2) ultima litera sa modifica: "menținerea unui nivel ridicat de diversitate a speciilor de floră și faună sălbatică inclusiv prin conservarea elementelor de biodiversitate existente la nivel de arboret".

La Art. 83, alin (2) se introduce o noua litera: ocrotire ecosisteme rare amenintate periclitare

Definirea conceptului de "elemente de biodiversitate" aplicabil in afara rețelei de arii protejate, va fi definit prin normele silvice si ghidurile de bune practici.

Articolul 84. Norme și ghiduri tehnice pentru conservarea și ameliorarea biodiversității

(1) Măsurile cu caracter obligatoriu necesare pentru conservarea biodiversității sunt prevăzute în normele tehnice prevăzute la art. 67 alin. (2).

(2) Măsurile cu caracter voluntar sunt stabilite în ghidurile de bune practici prevăzute la art. 67 alin.

(3).

Articolul 85. Stimularea conservării biodiversității

(1) Proprietarii terenurilor din FFN care își asumă angajamente voluntare de mediu prin care aplică măsuri de conservare a biodiversității, suplimentare celor prevăzute în normele tehnice din silvicultură, beneficiază de stimulente financiare.

(2) Măsurile suplimentare de conservare se stabilesc în baza unui studiu de biodiversitate, care stă la baza unui contract între proprietar și autoritatea competentă.

(3) Conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor peste pragurile minime opozabile tuturor pădurilor se realizează cu compensarea financiară de către stat a proprietarilor pentru restricțiile impuse și dezavantajele create, exceptând cazul proprietății statului.

Articolul 86. Monitorizarea conservării și ameliorării biodiversității

Realizarea obiectivelor de gospodărire a pădurilor și de conservare a biodiversității și funcțiilor acestora se monitorizează cu ajutorul unor indicatori de stare fundamentați științific și reglementați prin normele tehnice din silvicultură, în conformitate cu art. 67 alin. (2).

Art. 86. Trebuie dezvoltati indicatori de stare fundamentați științific și reglementați prin ghiduri de bune practici, inclusiv pentru cei cu caracter voluntar în conformitate cu art. 67 alin. (3).

Articolul 87. Ecosisteme forestiere și arbori cu valoare ridicată de conservare

(1) În categoria ecosistemelor cu valoare ridicată de conservare sunt incluse:

1. Pădurile virgine și cvasivirgine cuprinse în Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine;
2. Rezervațiile științifice;
3. Arboretele din rezervațiile naturale cu regim strict de protecție;
4. Arboretele declarate monumente ale naturii;

5. Arboretele din zonele strict protejate și de protecție integrală ale ariilor naturale protejate;
6. Jnepenișurile și rariștile;
7. Vegetație forestieră ripariană;

(2) Au valoare ridicată de conservare următoarele: arborii-habitat, arborii cu valoare deosebită identificați ca atare în diferite acte normative, arborii remarcabili, arborii din insulele de îmbătrânire și altele asemenea.

Art 87

Prevederile alin (1) și alin (2) amesteca concepte recunoscute internațional (i.e. VRC) aplicate de peste 20 de ani în RO cu măsuri de bune practici pentru conservarea in-situ a arboretelor stabilite la art. 83.

Sunt omise din conceptul de Valori Ridicate de Conservare ecosistemele rare, amenințate, periclitate și zone de concentrare critică.

"Vegetația forestieră ripariană" și "Rariștile" nu sunt definite. Prevederile să fie înlocuite cu "habitate marginale naturale de mare valoare conservativă" (vezi inclusiv amendamentele de la Art. 1).

În corelare cu prevederile art. 88, alin. (4), reiterez aici propunerile WWF cu privire la identificarea zonelor de protecție strictă 10%

<https://cdn.wwf.ro/uploads/2023/01/18140708/Zone-de-protectie-stricta-obiectiv-10-abordare-strategica-criterii-de-identificare.pdf>

Articolul 88. Catalogul național al ecosistemelor forestiere strict protejate

- (1) Se înființează Catalogul național al ecosistemelor forestiere strict protejate, care se actualizează periodic prin includerea de arborete identificate în baza unor criterii științifice aprobate de Autoritate.
- (2) Ecosistemele cu valoare ridicată de conservare existente se declară și se înscriu, cu acordul proprietarului, în Catalogul național al ecosistemelor strict protejate.
- (3) Pădurile virgine și cvasivirgine sunt strict protejate și se includ în "Catalogul Național al Pădurilor Virgine și Cvasivirgine", parte integrantă a Catalogului național al ecosistemelor forestiere strict protejate.
- (4) Arboretele nou identificate care îndeplinesc criteriile de încadrare într-una din categoriile ecosistemelor forestiere cu valoare ridicată de conservare prevăzute la art. 87 se încadrează în categoria respectivă în condițiile legii.
- (5) Statul, atât la solicitarea proprietarului cât și din proprie inițiativă, prin administratorul fondului forestier proprietate publică, achiziționează cu prioritate, în condițiile legii, terenuri din fond forestier încadrate în categoria ecosistemelor cu valoare ridicată de conservare.

Articolul 89. Reguli de conservare a biodiversității în regenerări

- (1) Regenerarea pădurilor se realizează preponderent pe cale naturală din sămânță, în vederea conservării diversității genetice a speciilor de arbori, a provenienței locale și a compoziției specifice zonei în care se regăsește suprafața de regenerare.
- (2) În cazul regenerărilor artificiale, conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor constituie principalul mijloc de creștere a rezilienței acestora și se asigură prin:

1. utilizarea proveniențelor adaptate la condițiile de vegetație;
2. promovarea cu prioritate a speciilor autohtone;

3. utilizarea resurselor genetice incluse în Catalogul Național al Materialelor de Bază pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, care se revizuieste periodic.
4. Asigurarea unor perioade de restricții în zona de regenerare.

(1) Nu ne putem limita doar la diversitatea genetica, avem si a provenienței locale și a compoziției specifice zonei în care se regăsește suprafața de regenerare.

4. Asigurarea unor perioade de restricții în zona de regenerare.

Articolul 90. Constituirea de noi arii naturale protejate

Constituirea de noi arii naturale protejate pe terenurile din FFN se realizează potrivit legislației specifice în vigoare, cu avizul prealabil al Autorității.

Nu este necesară o prevedere care doar repetă principiul legalității.

Articolul 91. Asigurarea conservării și ameliorării biodiversității pădurilor

(1) Conservarea și ameliorarea biodiversității pădurilor se realizează în concordanță cu obiectivele de conservare, în mod unitar la nivel național, în baza măsurilor de gestionare aprobate prin normele tehnice.

(2) Obiectivele de conservare pentru pădurile situate în arii naturale protejate se stabilesc având în vedere cu prioritate menținerea sau restabilirea stării de conservare favorabilă a habitatelor naturale. Amenajamentul silvic al acestor păduri este instrument de planificare pentru atingerea obiectivelor ariilor naturale protejate.

(3) În procesul de amenajare a pădurilor situate în arii naturale protejate prevederile planurilor de management sau, după caz, setul de măsuri minime de conservare ale ariilor naturale protejate cu care acestea se suprapun sunt prioritare în raport cu prevederile normelor tehnice.

(4) Amenajamentele silvice elaborate pentru pădurile situate în arii naturale protejate stau la baza întocmirii documentației specifice între proprietar și autoritatea competentă pentru acordarea compensațiilor aferente aplicării măsurilor de conservare din planurile de management ale ariilor naturale protejate.

Susținem varianta propusă prin art. 91 și eliminarea art. 63-64 care prezintă o variantă diferită.

Articolul 92. Comunitățile dependente critic de pădure

(1) Comunitățile dependente critic de pădure sunt acele comunități dependente de pădure ale căror necesități vitale de natură energetică, de realizare a unor produse sau de oferire a unor servicii sunt restricționate prin încadrarea terenurilor care asigură aceste necesități în zone cu restricții.

(2) La elaborarea planurilor de management pentru ariile naturale protejate și stabilirea măsurilor prevăzute de acestea, se va ține cont de asigurarea accesului la resursele forestiere tradiționale pentru comunitățile dependente critic de pădure definite în prezenta lege.

Art. 92

Definirea comunitatilor dependente de padure nu este acoperitoare pentru cea mai mare parte a situatiilor intalnite in realitate.

Prevederile ignora directiile strategice de actiune instituite prin SNP30, care promoveaza facilitarea accesului comunitatilor la resursele padurii de care depind. Atragem atentia ca un risc semnificativ este chiar limitarea accesului la resurse a comunitatilor dependente de padure prin actualele proceduri de valorificare a lemnului.

Reiteram si cu aceasta ocazie propunerile WWF legat de comunitatile dependente de padure.

<https://wwf.ro/paduri/ce-facem-cu-comunitatile-dependente-de-padure/>

Articolul 93. Transferul obligatiilor de conservare a biodiversitatii

(1) Proprietarul care intenționează să transmită dreptul de proprietate asupra terenurilor din FFN încadrate în categoria ecosistemelor cu valoare ridicată de conservare sau în arii naturale protejate informează dobânditorul în legătură cu obligațiile referitoare la conservarea biodiversității.

Secțiunea VI. Paza FFN

Articolul 94. Reguli de organizare și executare a pazei

(1) Scopul pazei îl constituie preîntâmpinarea, descurajarea, combaterea actelor păgubitoare pentru integritatea FFN și a obiectivelor, bunurilor și produselor acestuia.

(2) Conducătorii structurilor de administrare a FFN sau de prestare a serviciilor silvice stabilesc modalități concrete de organizare și de executare a pazei prin personal propriu și/sau prin structuri specializate conform reglementărilor specifice în domeniu privind paza bunurilor. Ocoalele silvice pot organiza paza în comun prin mijloace proprii sau prin structuri specializate de pază.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 25, proprietarul poate asigura serviciile de pază prin structuri specializate de pază conform reglementărilor specifice în domeniu privind paza bunurilor, fără rezilierea contractului de prestare de servicii minimale încheiat cu ocolul.

(4) În cazul asigurării pazei cu personal propriu, structurile de administrare a FFN elaborează planul de pază (planul de securitate), care este documentul de organizare a dispozitivului de pază, ce îndeplinește cel puțin următoarele cerințe:

1. este fundamentat pe evaluarea de risc în privința prevenirii și combaterii actelor păgubitoare pentru integritatea FFN și a obiectivelor, bunurilor și produselor acestuia;
2. promovează utilizarea instrumentelor și tehnologiilor moderne de monitorizare;
3. cuprinde nominalizarea personalului cu atribuții de pază și nominalizarea șefului formației/serviciului de pază;
4. descrie modul în care se asigură permanența activităților de pază și supraveghere a FFN conform cu rezultatele evaluării de risc;
5. instituie dotarea și instruirea corespunzătoare a personalului cu atribuții de pază.

(5) În lipsa desemnării exprese a personalului de la alin. (4), pct. c), conducătorul structurii de administrare a FFN răspunde patrimonial de asigurarea integrității fondului forestier.

(6) Unitățile de poliție și jandarmerie, potrivit atribuțiilor ce le revin conform legii, asigură sprijin de specialitate în organizarea pazei pădurilor.

Articolul 95. Obligațiile generale ale personalului silvic cu atribuții de pază

În situația organizării pazei prin mijloace proprii, personalul silvic cu atribuții de pază are următoarele obligații generale în timpul serviciului:

1. să cunoască locurile și punctele vulnerabile din fondul forestier în pază, pentru a preveni producerea faptelor de natură să aducă prejudicii fondului forestier;
2. să păzească suprafețele de fond forestier nominalizate în planul de pază;
3. să oprească și să legitimizeze persoanele despre care există date sau indicii că au săvârșit fapte care pot fi încadrate ca infracțiuni ori alte fapte ilicite în fondul forestier aflat în pază;
4. să sesizeze poliția în legătură cu fapte de natură a prejudicia fondul forestier aflat în pază și să-și dea concursul ori de câte ori este solicitat de către organele de urmărire penală sau de organele de poliție;
5. să poarte numai în timpul serviciului mijloacele de apărare, de protecție și armamentul cu care este dotat și să facă uz de armă numai în cazurile și în condițiile prevăzute de lege;
6. să execute orice alte sarcini care i-au fost încredințate, potrivit planului de pază;
7. să respecte consemnul general și particular al postului.

Articolul 96. Obligațiile specifice ale personalului silvic cu atribuții de pază

În situația organizării pazei prin mijloace proprii, personalul silvic cu atribuții de pază are următoarele obligații specifice în timpul serviciului:

1. execută patrule și desfășoară activități de prevenire și combatere a faptelor penale și contravenționale care ar putea aduce atingere integrității fondului forestier;
2. participă la predarea și la reprimirea parchetelor de exploatare și constată nerespectarea prevederilor legale privind exploatarea masei lemnoase și a tăierilor fără drept;
3. execută patrule în vederea prevenirii incendiilor în zonele și perioadele de risc, iar în cazul declanșării unui incendiu alarmează ocolul silvic și celelalte instituții abilitate pentru astfel de situații și acționează imediat pentru localizarea și stingerea incendiului;
4. urmărește ca accesul și circulația persoanelor, vehiculelor cu mijloace de autopropulsare sau cu tracțiune animală în FFN să se facă în condiții legale;
5. ia măsuri de prevenire și combatere a depozitării de deșeuri de orice tip pe terenurile cu destinație forestieră și în albiile cursurilor de apă din raza de competență;
6. urmărește prevenirea poluării de orice tip pe terenurile din FFN și a cursurilor de apă din raza de competență;
7. se asigură că recoltarea de produse specifice fondului forestier se face numai în condițiile legii;
8. apără integritatea fondului forestier împotriva ocupării sau folosirii ilegale de terenuri, a tăierilor ilegale de arbori și a sustragerii de lemn sau a altor produse ale pădurii, distrugerii construcțiilor, instalațiilor, bornelor, culturilor, degradării arborilor, puieților și lăstarilor, precum și a oricăror fapte ilegale;
9. controlează circulația materialului lemnos în fondul forestier pentru care asigură paza în vederea stabilirii provenienței și legalității transportului de materiale lemnoase;
10. participă la stabilirea prejudiciului produs în FFN aflat în pază și acționează pentru identificarea autorilor acestor fapte;
11. identifică cioatele arborilor tăiați ilegal și locurile arborilor scoși din pământ.

Art. 96

Pentru a putea lua măsuri de prevenire și combatere a depozitării de deșeuri de orice tip pe terenurile cu destinație forestieră și în albiile cursurilor de apă din raza de competență, personalul silvic trebuie să poată sancționa depozitarea deșeurilor în FFN (N.B. trebuie instituit acest drept).

Avand in vedere nivelul fragmentării administrative a FFN, dacă personalul silvic are posibilitatea sa controleze circulația materialului lemnos DOAR în fondul forestier pentru care asigură paza, consideram ca este o masura limitativa ce poate zadarnicii eforturile de paza a personalului silvic.

Articolul 97. Obligațiile șefului formației/serviciului de pază

Șeful formației/serviciului de pază, pe lângă obligațiile generale și specifice prevăzute la art. 95 și 96, are și următoarele atribuții:

1. să organizeze, să conducă și să controleze activitatea de pază, precum și modul de executare a serviciului de către personalul din subordine;
2. să informeze de îndată conducerea unității și poliția despre evenimentele produse pe timpul activității de pază și să țină evidența acestora;
3. să propună conducerii unității măsuri pentru perfecționarea activității de pază;
4. să țină evidența armamentului și a muniției din dotarea personalului de pază, să asigure păstrarea, întreținerea, depozitarea și folosirea acestora, potrivit legii;
5. să execute programul de pregătire profesională specifică a personalului de pază din subordine.

(4) Conducătorul structurii de administrare a fondului forestier, structurile teritoriale ale Autorității și poliția română verifică îndeplinirea obligațiilor de pază de către personalul cu aceste atribuții.

Articolul 98. Răspunderea personalului cu atribuții de pază

(1) Contractele de asigurare a serviciilor de pază vor conține clauze de angajare a răspunderii civile contractuale a entității prestatoare a serviciilor de pază în cazul producerii de pagube în terenul forestier obiect al contractului.

(2) În cazul pagubelor constatate în FFN proprietatea statului sau a unităților administrativ-teritoriale, este obligatoriu ca proprietarul terenului să se constituie parte civilă în instanță pentru recuperarea pagubei.

(3) În cazul valorilor funcțiilor nerealizate ale pădurii constatate pe terenurile din FFN Autoritatea, Garda Forestieră Națională sau Gărzile Forestiere se constituie ca parte civilă în instanță cu ocolul silvic sau entitatea care prestează serviciile de pază.

(5) Personalul silvic cu atribuții de pază a FFN răspunde patrimonial, în conformitate cu prevederile Codului muncii, pentru pagubele produse pe terenurile pe care le are în pază, în situația în care în maximum 24 de ore de la constatarea pagubelor nu depune o informare scrisă către ocolul silvic și o sesizare către unitățile de poliție sau jandarmerie cele mai apropiate.

(6) Exonerarea personalului silvic de răspunderea patrimonială dacă acesta îndeplinește obligația de a sesiza în 24 de ore de la constatarea pagubei privește doar răspunderea pentru paguba care este obiect al sesizării, nu și pentru neîndeplinirea altor obligații legale/atribuții de serviciu cu privire la paza fondului forestier.

(7) Acțiunile în răspundere patrimonială formulate împotriva personalului silvic cu atribuții de pază a FFN sau a vegetației din afara FFN pentru pagubele produse pe suprafețele pe care le are în pază, în condițiile legii, sunt de competența materială a instanțelor de conflicte de muncă.

(8) Constatarea și evaluarea pagubelor care angajează răspunderea patrimonială și a pagubelor produse prin săvârșirea de fapte care pot fi încadrate ca infracțiuni sau contravenții se fac de către personalul silvic împuternicit cu atribuții de control, prin fișa postului sau prin delegare, după caz, în condițiile legii.

(9) Contravaloarea pagubelor constatate și evaluate în condițiile alin. (8) se încasează de ocolul silvic care asigură administrarea/serviciile silvice și au destinațiile prevăzute de lege.

(10) În cazul terenurilor din FFN preluate în pază de ocolul silvic în baza actelor de constatare, potrivit legii, și pentru care nu sunt încheiate contracte de administrare sau de servicii silvice, sumele încasate ca despăgubiri și care, potrivit legii, ar trebui să se acorde proprietarului pădurii în care s-a produs paguba se fac venit la fondul de ameliorare a fondului funciar, constituit, în conformitate cu prevederile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice.

(11) Achitarea sumelor prevăzute la alin. (9) și la alin. (10) care, potrivit legii, revin proprietarilor /deținătorilor cu orice titlu de fond forestier, se face de ocolul silvic în maximum 30 de zile de la data aprobării actului de control.

Articolul 99. Utilizarea instrumentelor și tehnologiilor moderne de monitorizare în activitatea de control

(1) Pentru asigurarea integrității FFN, prevenirea și combaterea activităților ilegale și asigurarea trasabilității lemnului recoltat din pădure, precum și pentru administrarea mijloacelor de probă, administratorii de fond forestier instalează sisteme de monitorizare video cu arhivare de minim 30 de zile.

(2) Structurile de administrare de fond forestier care operează sisteme proprii de monitorizare video sunt obligate să asigure accesul la aceste sisteme și accesul la informațiile stocate, la cererea Gărzii forestiere naționale și Gărzilor forestiere, poliției și Jandarmeriei.

(3) În măsura posibilităților tehnice, Autoritatea asigură conectarea sistemelor de monitorizare instalate de structurile de administrare ale fondului forestier la sistemul informatizat integrat de urmărire a trasabilității materialelor lemnoase.

Art. 99

Daca prevederile Art. 99, alin (1) sunt IMPERATIVE, atunci trebuie prezentate condițiile minime! (e.g. obligatoriu pe drumurile forestiere /publice ce deserveșc zonele de risc identificate).

Referitor la prevederile Art. 99, alin (3), posibilitatile tehnice vor exista dacă se doresc a fi dezvoltate (investitiile din PNRR sunt o oportunitate in acest sens).

Secțiunea VII. Prevenirea și stingerea incendiilor

Articolul 100. Obligații referitoare la prevenirea și stingerea incendiilor

(1) Proprietarii terenurilor din FFN, ai perdelelor forestiere de protecție și ai terenurilor degradate din afara FFN pe care s-au realizat lucrări de împădurire, precum și ocoalele silvice care asigură servicii silvice sau administrarea acestora, sunt obligați să aplice și să respecte normele specifice de prevenire și apărare împotriva incendiilor, aprobate prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Persoana fizică care observă un incendiu de pădure are obligația să anunțe prin orice mijloc serviciile de urgență și să ia măsuri, după posibilitățile sale, pentru limitarea și stingerea incendiului.

Secțiunea VIII. Exploatarea lemnului

Articolul 101. Definiția exploatării lemnului

(1) Exploatarea lemnului reprezintă procesul de producție prin care se extrage lemnul brut din păduri și de pe alte terenuri acoperite cu vegetație forestieră, în condițiile impuse de regimul silvic, de regimul terenurilor acoperite cu vegetație forestieră și de necesitățile altor sectoare economice.

(2) Exploatarea lemnului include toate procesele care se aplică pentru obținerea sortimentelor de lemn brut.

Articolul 102. Impactul exploatării lemnului

Impactul asupra ecosistemului forestier, exprimat ca durată și intensitate, constituie indicator de eligibilitate a agenților economici ce execută lucrări de exploatare a lemnului.

Articolul 103. Autorizația de exploatare

(1) Exploatarea lemnului se realizează pe baza autorizației de exploatare înregistrată în sistemul informatic integrat și emisă, după caz, de ocolul care asigură administrarea sau serviciile silvice sau de personalul silvic prevăzut la art. 34.

(2) Emiterea autorizației de exploatare se face în condițiile Instrucțiunilor privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport ale materialului lemnos aprobate prin ordin al Autorității.

(3) Titularii autorizațiilor de exploatare răspund pe toată durata exploatării pentru prejudiciile produse în cuprinsul parchetului și drumurilor auto forestiere pe care circulă.

(4) Este interzisă tăierea sau extragerea prin orice mijloc a arborilor care nu sunt destinați extragerii prin autorizația de exploatare.

La art. 103 se introduce ca prim aliniat: "Exploatarea masei lemnoase se face pe baza autorizațiilor de exploatare, eliberate de șeful ocolului silvic, care cuprind obligații referitoare la condițiile din punctul de vedere al protecției mediului pentru desfășurarea activității și măsurile pentru monitorizarea acesteia"

Motivare: fara a preciza in codul silvic detaliile legate de conditiile de mediu, acestea nu vor putea fi ulterior implementate in mod eficient.

Articolul 104. Marcarea arborilor

(1) Arborii destinați tăierii se inventariază și, după caz, în funcție de natura tăierii, se marchează cu dispozitive speciale de marcat de către personalul silvic împuternicit, în conformitate cu normele tehnice.

(2) Utilizarea dispozitivelor de marcat cu amprentă rotundă nu este obligatorie în următoarele situații:

1. vegetația din afara FFN
2. lucrări de curățiri prevăzute în amenajamentele silvice
3. culturi energetice
4. tăieri rase în parchete sau tăieri în crâng în care delimitarea parchetului se face perimetral cu dispozitiv de marcat cu amprentă pătrată

(3) Dispozitivele speciale de marcat au regimul mărcilor și sigiliilor.

(4) Regulamentul de confecționare, folosire se elaborează prin ordin al conducătorului Autorității.

(5) Folosirea dispozitivelor speciale de marcat se face numai de către personalul împuternicit.

(6) Utilizatorul împuternicit al dispozitivului special de marcat cu amprentă rotundă are obligația de a nu îl folosi în alte scopuri sau în alte locații decât cele prevăzute în delegația de marcare emisă sau după expirarea termenului înscris în delegație, de a folosi dispozitivul special de marcat conform dispozițiilor legale specifice punerii în valoare.

(7) Pentru marcarea arborilor în vederea valorificării pot fi utilizate și alte sisteme de marcare bazate pe tehnologii moderne aprobate de autoritate.

Art. 104.

Este nevoie de o schimbare radicală a sistemului de combatere a recoltarilor ilegale. Se impune eliminarea conflictelor de interese sistemice și transformarea sistemului actual de control bazat pe „marcarea” și paza arborilor în pădure, într-unul axat pe controlul volumelor materialelor lemnoase ce ies din pădure.

A se vedea propunerile tehnice detaliate sub forma de amendamente transmise de WWF Romania în cadrul primei runde de consultări.

Dacă nu se dorește nicidecum renunțarea la marcarea arborilor ca principal mecanism de pază și control, ar trebui să poată fi marcate exceptate după caz și raritățile, cu impunerea unui prag dimensional rezonabil (e.g. diametru mediu ... cm).

Articolul 105. Atestarea agenților economici care efectuează exploatarea lemnului

(1) Exploatarea lemnului se realizează de către persoane juridice atestate.

(2) Atestarea persoanelor juridice se asigură de către Autoritate, în baza regulamentului aprobat prin ordin al conducătorului Autorității.

(3) Prin excepție de la alineatul (1), exploatarea lemnului se poate realiza și fără atestare în următoarele cazuri:

1. exploatarea lemnului din parchete sub 20 mc de către proprietari prin mijloace proprii și exploatarea lemnului din parchetele de curățiri;
2. intervenția de urgență în cazul calamităților în albia minoră a râurilor sau pe suprafața construcțiilor hidrotehnice, în scopul prevenirii inundațiilor;
3. recoltarea de biomasă lemnoasă din plantațiile cu specii forestiere repede crescătoare înființate pe terenurile cu destinație agricolă.

Articolul 106. Riscurile privind prejudiciile

(1) Prejudiciile de exploatare nu constituie prejudicii aduse pădurii.

(2) Acoperirea riscurilor privind prejudiciile cauzate de exploatarea lemnului asupra solului, drumurilor forestiere și malurilor apelor, distrugerea sau vătămarea semințului utilizabil, precum și a arborilor nedestinați exploatarei, peste limitele admise de normele tehnice, se face prin asigurarea riscului la asiguratorii autorizați sau prin depunerea unei cauțiuni în valoare de 5% din valoarea contractului în contul proprietarului/administratorului.

(3) Este obligatorie notificarea în termen de 48 de ore a ocolului silvic despre prejudicii care decurg din riscul normal al activității de exploatare apărute asupra arborilor care nu sunt destinați extragerii.

Articolul 107. Platforme primare și accesul la parchete

(1) Pentru exploatarea lemnului, în șantierele de exploatare, se construiesc instalații temporare și se amenajează platforme primare în conformitate cu instrucțiunile prevăzute în Instrucțiunile privind termenele, modalitățile și perioadele de colectare, scoatere și transport al materialului lemnos aprobate prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Colectarea materialului lemnos prin traversarea terenurilor aparținând altor proprietari se face cu plata servituții de trecere și, după caz, a despăgubirilor stabilite prin înțelegerea părților.

(3) Conținutul-cadru al caietului de sarcini pentru licitațiile/negocierile care se organizează pentru vânzarea lemnului din proprietatea publică cuprind informații privind asigurarea condițiilor de acces la lemnul care se oferă spre vânzare, cu menționarea părții responsabile pentru efectuarea diligențelor necesare obținerii acestui drept.

Secțiunea IX. Proveniența și circulația lemnului

Articolul 108. Proveniența lemnului

(1) Proveniența lemnului, înțeleasă ca locul poziționat geografic, se certifică prin declarația privind diligența necesară care se înscrie în sistemul informatic integrat, localizarea geografică fiind preluată din APV.

(2) Obligațiile operatorului și comercianților privind proveniența lemnului se reglementează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 108

Proveniența materialelor lemnoase ar trebui să fie definită ca: sursa localizată de unde acestea au fost obținute în mod legal. Sursa se identifică cel puțin prin următoarele informații:

- (a) parchetele autorizate și predate spre exploatare, constituite în fondul forestier național sau în vegetația forestieră de pe terenuri din afara acestuia, după caz;
- (b) depozite, centre de sortare și prelucrare a materialelor lemnoase, după caz;
- (c) piețele, târgurile, oboarele și altele asemenea, autorizate pentru comercializarea materialelor lemnoase, după caz;
- (d) statele membre ale Uniunii Europene, după caz;
- (e) statele din afara Uniunii Europene, după caz;
- (f) denumirea și adresa furnizorului;
- (g) tipul de material lemnos și după caz, codul din nomenclatura vamală;
- (h) denumirea comună a speciilor de arbori pentru fiecare tip de material lemnos;
- (i) cantitatea exprimată în volum, masă sau număr de unități ce rezultă din declarația la intrarea în piață;
- (j) sigiliul electronic /amprenta grafică a transportului stabilită prin norme.

Articolul 109. Transportul materialelor lemnoase

(1) Materialele lemnoase se transportă numai însoțite de documente specifice de transport din care să rezulte cu certitudine legalitatea provenienței acestora.

(2) Sunt interzise primirea spre încărcare și transportul cu orice mijloace de transport al materialelor lemnoase neînsoțite de documentele prevăzute la alin. (1).

Art. 109

A se vedea propunerile tehnice detaliate sub forma de amendamente transmise de WWF România în cadrul primei runde de consultări.

Articolul 110. Reținerea materialelor lemnoase în vederea confiscării

(1) Materialele lemnoase găsite în circulație fără documentele specifice de transport, cu documente specifice de transport a căror valabilitate a expirat sau care nu au înscrisă proveniența legală, se reține și se predă în custodie.

(2) La predarea în custodie, măsurarea, identificarea speciei și a sortimentelor se face de către o persoană atestată să facă punerea pe piață.

(3) Custodia lemnului se asigură de cel mai apropiat ocol silvic sau de persoane fizice ori juridice care dețin spații corespunzătoare de depozitare, cu acordul acestora.

(4) Dacă în termenul stabilit de personalul împuternicit care a dispus reținerea sau ca urmare a hotărârii judecătorești, nu se confirmă proveniența și legalitatea punerii pe piață a materialelor lemnoase, acestea se confiscă potrivit prevederilor legale.

(5) Pentru evitarea degradării, materiale lemnoase reținute în vederea confiscării se pot valorifica de către ocolul silvic de pe raza căruia a fost confiscat. Contravaloarea acestuia se consemnează într-un cont special până la soluționarea definitivă a cauzei.

(6) În cazul în care s-a stabilit proveniența și legalitatea punerii pe piață, lemnul reținut se restituie.

(7) Materialele lemnoase confiscate se restituie proprietarilor, dacă aceștia sunt identificați și nu sunt autorii faptelor ilegale care au impus confiscarea, sau se valorifică potrivit legii.

(8) Cheltuielile ocazionate de reținere, custodie și transport se suportă de persoana care nu a făcut dovada provenienței și legalității punerii pe piață a materialelor lemnoase reținute.

Articolul 111. Obligatorietatea și corectitudinea documentelor de însoțire a lemnului

Se interzice primirea, depozitarea, prelucrarea și comercializarea materialelor lemnoase fără documente specifice de transport din care nu rezultă cu certitudine proveniența legală a acestora.

Art. 111

Din pacate prevederile actuale nu adreseaza sub nici o forma modul actual de operare (i.e. fraudarea declaratiei privind cantitatile sau sortimentele de lemn).

Trebuie introdus /definit conceptul de "recoltare ilegală" pentru care este interzisă introducerea pe piata;

Trebuie redefinit conceptul de "provenienta materialelor lemnoase";

Trebuie redefinite "materialele lemnoase" (vezi propuneri elaborate pentru întrebarea SIII18);

Prevederile Sectiunii IX nu sunt armonizate cu cerintele Reg. (UE) "Deforestation free" si nu raspund riscurilor specifice la nivel national.

Articolul 112. Norme tehnice privind proveniența și circulația lemnului

Introducerea pe piață, circulația și comercializarea lemnului, se reglementează în conformitate cu art. 19 alin. (1).

Secțiunea X. Produse ale pădurii

Articolul 113. Produsele pădurii

În sensul prezentei legi, produsele forestiere sunt clasificate în lemn, alte produse lemnoase asimilate lemnului și produse nelemnoase.

Articolul 114. Reglementări privind produsele nelemnoase ale pădurii

(1) Produsele pădurii aparțin proprietarilor sau deținătorilor acesteia.

(2) Produsele lemnnoase ce fac obiectul actelor de comerț se recoltează cu acordul proprietarului, în conformitate cu normele tehnice aprobate prin ordin al Autorității.

(3) Prin excepție de la alin (1), nu aparțin proprietarilor:

1. fauna de interes cinegetic;
2. peștele din apele de munte care aparțin domeniului public al statului.

Art. 114

Este interzisă cesionarea dreptului de recoltare a produselor accesorii pentru pădurile proprietate publică, care oferă resurse forestiere de bază pentru comunitățile locale dependente de pădure.

Se acordă acces gratuit pentru consum propriu al comunităților dependente pentru produsele accesorii ale pădurii (ciuperci, fructe de pădure) cu respectarea condițiilor legale de recoltare.

În plus, se impune eliminarea deținătorilor, deoarece la obligații avem doar proprietarii (art. 22), în schimb la drepturi apar și deținătorii (indiferent de tîltu).

Secțiunea XI. Introducerea pe piață a lemnului

Articolul 115. Introducerea pe piață a lemnului

(1) Produsele lemnoase se recoltează și se introduc pe piață în condițiile prezentei legi.

(2) Introducerea pe piață se realizează în punctul de punere pe piață definit ca locul poziționat geografic, raportat în sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase, unde se încheie exploatarea lemnului și se asigură îndeplinirea condițiilor necesare prevăzute de normele prevăzute la art. 19 alin (1).

(3) Măsurarea lemnului se face la punctul de introducere pe piață, la prima încărcare în vederea transportului.

(4) Pentru reducerea impactului negativ asupra pădurii și creșterea eficienței economice, măsurarea lemnului se poate face și în depozitul de destinație al primului transport în condițiile stabilite prin normele prevăzute la art. 19 alin (1) privind înregistrarea în sistemul informațional integrat de urmărire a materialelor lemnoase din momentul primei încărcări, sigilarea mărfii pe durata primului transport, alte condiții necesare evitării riscurilor ce însoțesc introducerea pe piață.

(5) Măsurarea la introducerea pe piață se face de către persoane care utilizează metode, echipamente și instrumente de măsură verificate metrologic, identifică speciile și sortimentele de lemn puse pe piață și răspund de introducerea datelor în sistemul de trasabilitate.

(6) Pentru sortimentele la care determinarea volumului nu se poate realiza prin metode de măsurare a volumului certificabile metrologic se pot utiliza metode bazate pe cântărire și coeficienți de transformare determinați local și sezonier.

(7) Regulile privind trasabilitatea sunt obligatorii și utilizate pentru toate etapele de transport până la prima transformare.

(8) Prima transformare este definită ca prelucrarea lemnului brut care modifică substanțial caracteristicile geometrice și definește modul de utilizare ulterioară. Sortarea, cojirea și prelucrarea superficială a lemnului nu sunt considerate transformări în sensul prezentului articol.

Art. 115

A se vedea propunerile tehnice detaliate sub forma de amendamente transmise de WWF Romania in cadrul primei runde de consultari.

Esential este ruperea conflictului de interese sistemice, prin: (i) Estimarea cantitativă și calitativă a produselor lemnoase se face prin acte de evaluare întocmite de ocoalele silvice, conform unor ghiduri tehnice silvice operationate prin SUMAL; (ii) Estimarea cantitativă și calitativă a produselor lemnoase, este un document suport cu valoare de deviz estimativ în ce privește execuția lucrărilor de exploatare și derularea procedurilor de valorificare a masei lemnoase, si nu poate sta la baza facturării; (iii) Plățile se raportează strict la cantitățile rezultate ca urmare a întocmirii unui deviz final /recepție ce va sta la baza declaratiei de introducere in piata, emiterii facturii și a documentelor specifice de transport din care rezultă proveniența materialelor lemnoase (a se vedea definitia propusa).

Vezi in acest sens inclusiv propunerile WWF Romania pentru dezvoltarea amprentei digitale a transporturilor:

<https://wwf.ro/paduri/dezvoltam-amprenta-digitala-a-transporturilor-de-lemn/>

Articolul 116. Reguli de valorificare a lemnului

(1) Valorificarea lemnului de pe terenurile din FFN proprietate publică se face în conformitate cu regulamentul de valorificare aprobat prin hotărâre de Guvern și se realizează ținând cont de următoarele:

1. valorificarea superioară a masei lemnoase;
2. sprijinirea dezvoltării rurale prin prelucrarea locală a masei lemnoase;
3. prioritatea alocării resurselor de materiale lemnoase din pădurile proprietate publică, necesare încălzirii locuințelor;
4. asigurarea condițiilor concurențiale pe piața lemnului;
5. transparența comercializării masei lemnoase;

Art. 116, alin (1)

Valorificarea masei lemnoase din fondul forestier proprietate publică este obligatie de serviciu public (conform definitiei OUG 109/ Guvernanta corporativa), si se realizeaza potrivit regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului. În elaborarea acestui regulament se au în vedere următoarele principii: (vezi propunerile de mai jos).

Motivare: Respectarea Directiilor Strategice de Actiune instituite prin SNP30. De asemenea este absolut necesar de adus aceste completari mai ales in contextul legii privind guvernanta corporative si avand in vedere ca prin PNRR urmeaza sa de redefinaască rațiunea deținerii de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale a întreprinderilor publice de la nivel central si local. Societatea are asteptari din partea administratorilor de paduri proprietate publica de a presta obligatii de serviciu public iar acestea trebuie instituite fara echivoc in Codul Silvic

Art. 116 alin. (1) lit.

(a) Valorificarea superioară a masei lemnoase - valorificarea masei lemnoase realizată de către administratorii de fond forestier proprietate publică, sub formă de sortimente de lemn fasonat, prin care fiecărui sortiment îi este dată destinația industrială adecvata care sa permita maximizarea valorii adaugate; in acest sens autoritatea competenta care

raspunde de silvicultura va elabora si un standard national minim, aplicabil in situatia comercializarii materialelor lemnoase din fondul forestier proprietate publica.

(b) Instituirea dreptului de preemțiune pentru comunitățile dependente de pădure*, la cumpărarea masei lemnoase de care acestea depind;

(c) Asigurarea resurselor de materiale lemnoase din pădurile proprietate publică, necesare încălzirii locuințelor populației, in cazurile in care nu sunt disponibile resurse energetice alternative;

(d) Sprijinirea dezvoltării rurale prin prelucrarea locală a masei lemnoase și limitarea practicilor neconcurențiale privind accesul la masa lemnoasa prin: (a) dimensionarea adecvată a partizilor /grupajul de partizi astfel incat sa țină cont de capacitatea de exploatare a operatorilor locali mici și mijlocii; (b) dimensionarea adecvată a loturilor și sortimentele de lemn fasonat, astfel incat sa țină cont de necesitățile /capacitatea de prelucrare a întreprinderilor locale mici si mijlocii si a meșteșugarilor locali.

(e) Prioritizarea accesului la resursele forestiere în funcție de contribuția la dezvoltarea socio-economică realizata prin lanțurile valorice verticale ale activităților de recoltare, prelucrare si comercializare a lemnului, raportata la cantitatea de lemn consumată;

(f) Asigurarii unei pietee concurențiale in domeniul de activitate specific sectorului forestier prin adoptarea unor criterii obiective si transparente de selectare a parchetelor care se realizeaza in regie proprie sau prestari servicii, de catre administratorii fondului forestier proprietate publica.

(g) Transparența vânzării și comercializării masei lemnoase;

Articolul 117. Sprijinirea comunităților dependente de pădure

(1) Prin comunitate dependentă de pădure se înțelege o comunitate constituită din locuitorii unei unități administrativ-teritoriale sau ai mai multor unități administrativ-teritoriale alăturate, care pot contribui eficient la crearea de valoare adăugată pentru societate prin producerea, transformarea și utilizarea resurselor naturale biologice de natură forestieră sau forestieră și agricolă la nivel local.

(2) În realizarea Planului de dezvoltare a pădurilor prevăzut la art. 13 alin. (3) se va avea în vedere în mod obligatoriu identificarea comunităților dependente de pădure și implicarea acestora în etapele de informare și participare a publicului la procedura de evaluare de mediu.

(3) Comunitățile locale dependente de pădure sunt consultate cu privire la gestionarea pădurilor de care depind în situația impunerii unor restricții suplimentare cerințelor din amenajamentele silvice.

Din pacate sprijinirea acestor comunitati se rezuma doar la consultarea lor in situatia impunerii unor resprictii, NU si pentru facilitarea accesului la resurselor de care depind; (vezi inclusiv propunerile elaborate pentru Art. 116, Art. 113)

() In situatia suprapunerilor totale sau partiale cu suprafetele padurilor care ofera resurse forestiere pentru comunitatilor locale dependente de padure, instituirea regimului de arie naturală protejată trebuie să cuprindă hotărârile consiliului comunal, orășenesc, municipal sau județean, după caz, de avizare a suprafeței administrative ce va urma să facă parte din aria naturală protejată.

() Fara a aduce atingere art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, aprobată cu modificări și completările ulterioare, la elaborarea planurilor de management pentru ariile naturale protejate si stabilirea masurilor prevazute de acestea, se va tine cont de conditiile economice, sociale si culturale ale comunitatilor dependente de padure definite in prezenta lege.

() La data intrării în vigoare a prezentei legi, se modifică și se completează Legea nr. 20 /1999 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, după cum urmează: La articolul 1, alineatul (1) după litera (e) se introduce o nouă literă, cu următorul cuprins: “(f) comunitățile dependente de pădure astfel cum sunt definite în Codul Silvic”.

() Înainte de adoptarea actelor normative de nivel inferior privind implementarea regimului silvic, studiile de impact elaborate în baza prevederilor Legii 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative vor include în mod obligatoriu și informații referitoare la impactul asupra comunităților dependente de pădure așa cum au fost acestea definite în prezenta lege.

Articolul 118. Limitarea volumului de masă lemnoasă achiziționată

Un operator economic/grup de operatori economici nu poate achiziționa/procesa mai mult de 30% din volumul dintr-un sortiment de masă lemnoasă din fiecare specie, stabilit ca medie a ultimilor 3 ani în baza actelor de punere în valoare autorizate la exploatare și exploatare la nivel național, indiferent de forma de proprietate.

Articolul 119. Valorificarea superioară a lemnului

(1) În sensul prezentei legi, valorificarea superioară a lemnului semnifică modul de valorificare a lemnului în produse de folosință îndelungată, apte pentru utilizarea lemnului în cascadă și cu valoare socio-economică și de mediu ridicată.

(2) Statul încurajează, prin politici de achiziție publică și instrumente economice, utilizarea lemnului în construcții cel puțin pentru clădirile și infrastructura publică.

(3) Prin derogare de la Legea 56/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fondul de accesibilizare a pădurilor se poate folosi și pentru dezvoltarea infrastructurii de depozitare a lemnului fasonat necesare valorificării superioare a lemnului, respectiv:

1. proiectarea și executarea lucrărilor de construire de depozite forestiere, inclusiv a lucrărilor de modernizare a depozitelor existente, precum și dotarea cu bunuri de capital a acestora
2. achiziția de terenuri pentru înființarea de noi depozite forestiere

Art 119 alin (1)

Definiția oferită pentru valorificarea superioară a lemnului contravine conceptelor tehnice/stiințifice specifice silviculturii din România, aplicate de decenii.

Coroborat cu prevederile actuale ale art. 116, prevederile alin. (1) contravin direcțiilor strategice din SNP30.

După art. 119 se introduce un nou articol:

Art (*)

(1) Achiziția serviciilor pentru fondul forestier proprietate publică a statului se face potrivit regulamentului aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(2) În elaborarea acestui regulament se au în vedere următoarele principii:

(a) facilitare a accesului la piața serviciilor pentru fondul forestier proprietate publică, în funcție de contribuția la dezvoltarea socio-economică a comunităților locale.

(b) instituirea dreptului de preempțiune la serviciile silvice pentru fondul forestier proprietate publică, pentru comunitățile dependente de pădure*

c) susținerea predictibilității pe piața serviciilor silvice prin promovarea contractelor de prestări servicii pentru perioade de până la 3 ani.

Secțiunea XII. Accesibilitatea FFN

Articolul 120. Accesibilizarea FFN

- (1) Mărirea gradului de accesibilizare a terenurilor din FFN, parte integrantă a Strategiei Naționale pentru Păduri, constituie o condiție de bază a gestionării durabile a pădurilor, cu respectarea prevederilor planurilor de management aprobate în condițiile legii, în cazul ariilor naturale protejate.
- (2) Drumurile auto forestiere sunt căi de transport tehnologic, de utilitate privată, utilizate pentru: gestionarea pădurilor, desfășurarea activităților de vânătoare și pescuit sportiv, intervenții în caz de avarii, calamități sau dezastre, fiind închise circulației publice, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 57 alin. (10) și alin. (11), precum și pentru accesul proprietarilor la propriile terenuri.
- (3) Condițiile de acces se afișează pe indicatoare specifice, la intrarea pe drumul forestier.
- (4) Accesibilizarea FFN se realizează, alături de alte surse, prin constituirea și utilizarea Fondului de accesibilizare a pădurilor.

Art. 120

Din păcate nu se regăsește nici o asumare concretă din partea statului de a susține dezvoltarea unei infrastructuri forestiere prietenoase cu mediul.

Articolul 121. Proiectarea și construirea drumurilor auto forestiere

- (1) Proiectarea și construirea drumurilor auto forestiere se realizează pe baza principiilor care respectă încadrarea în peisaj și nu afectează calitatea apei, a solului și a habitatelor.
- (2) Proiectarea de drumuri auto forestiere se realizează de persoane fizice sau juridice atestate în baza Regulamentului aprobat prin ordin al conducătorului Autorității.
- (3) Pentru construirea drumurilor auto forestiere nu este necesară obținerea autorizației de construire.
- (4) Construirea drumurilor auto forestiere se realizează numai după aprobarea schimbării categoriei de folosință forestieră, în condițiile art. 46.
- (5) Studiile de fezabilitate pentru dezvoltarea rețelei de drumuri auto forestiere se realizează în corelare cu cele pentru lucrările de corectare a torenților.

Articolul 122. Întreținerea și utilizarea drumurilor auto forestiere

- (1) Întreținerea și repararea drumurilor auto forestiere sunt responsabilitatea proprietarului, respectiv a administratorului, în cazul drumurilor auto forestiere aflate în fondul forestier proprietate a statului, cu respectarea normativelor aprobate prin ordin al conducătorului Autorității.
- (2) Deținătorii drumurilor auto forestiere care nu se află în proprietatea statului pot să-și adopte propriile regulamente de utilizare și transport pe aceste drumuri forestiere.

Articolul 123. Lucrări de corectare a torenților

Lucrările de corectare a torenților și întreținerea investițiilor efectuate pentru corectarea torenților în fondul forestier se realizează cu fonduri publice.

Titlul IV. Dezvoltarea FFN și a suprafețelor cu vegetație forestieră din afara FFN

Articolul 124. Programul național de împădurire

(1) Dezvoltarea FFN și extinderea suprafețelor de pădure constituie o obligație a Autorității și o prioritate națională, în vederea asigurării echilibrului ecologic la nivel local, național și global, și se realizează prin Programul național de împădurire.

(2) Programul național de împădurire prevăzut la alin. (1) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității.

(3) Realizarea Programului național de împădurire prevăzut la alin. (1) se face prin lucrări de împădurire a terenurilor cu destinație agricolă, cu prioritate a celor degradate, în vederea îmbunătățirii condițiilor de mediu și a optimizării peisajului, a asigurării și creșterii recoltelor agricole, a prevenirii și combaterii eroziunii solului, a protejării căilor de comunicație, a digurilor și a malurilor, a localităților și a obiectivelor economice, sociale și strategice.

(4) Regia Națională a Pădurilor - Romsilva poate să achiziționeze terenuri în vederea împăduririi, cu prioritate terenuri degradate, astfel încât suprafața fondului forestier proprietate publică a statului să crească.

(4) Finanțarea acțiunilor prevăzute la alin. (3) și (4) se asigură din: fonduri proprii ale Romsilva, fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică, fondul de conservare și regenerare a pădurilor, fonduri europene precum și de la bugetul de stat.

Articolul 125. Perdele forestiere de protecție

(1) Autoritatea asigură realizarea cu continuitate a Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție, potrivit legii, în care se includ perdelele forestiere de protecție existente, precum și cele care se înființează cu fonduri publice.

(2) Realizarea Sistemului național al perdelelor forestiere de protecție constituie obiectiv de utilitate publică.

Articolul 126. Împădurirea terenurilor cu destinație agricolă

(1) Înființarea de plantații cu specii forestiere și de perdele forestiere de protecție pe terenurile cu destinație agricolă se poate face cu orice specii lemnoase forestiere adaptate condițiilor locale.

(2) Statul încurajează prin scheme de ajutor folosirea speciilor din tipul natural fundamental de pădure la înființarea de noi păduri precum și dezvoltarea unui mecanism de tranzații de certificate de carbon pentru a recompensa serviciile de fixare a carbonului în vegetația forestieră de pe terenurile cu destinație agricolă.

Art. 126 alin (1) Prevederile contravin NT1, care au fost un jalon PNRR, cu anumite conditii clare legate de conditionarea speciilor invazive.

Art. 126 alin (2) Sunt prevazute la modul teoretic doar scheme de ajutor pentru utilizarea speciilor din tipul natural NU si pentru conservarea padurilor din afara fondului forestier national existe in prezent (existand riscul de a fi transformate in mod legal in biomasa). Din pacate, aceste ecosisteme forestiere valoroase raman in continuare ale "nimanui".

Articolul 127. Împădurirea terenurilor degradate

(1) Împădurirea terenurilor agricole puternic degradate este de utilitate publică și de interes național.

(2) Terenurile agricole degradate proprietate privată care vor fi ameliorate prin împădurire vor constitui terenuri agricole cu folosință agrosilvică. Proprietarul terenurilor degradate private poate opta pentru includerea lor în FFN, caz în care se schimbă categoria de folosință a terenului.

Titlul V. Scheme de sprijin

Capitolul I. Sprijinirea furnizării serviciilor ecosistemice

Articolul 128. Sisteme de finanțare pentru servicii ecosistemice

- (1) Furnizarea serviciilor ecosistemice peste nivelul serviciilor ecosistemice minimale, astfel cum sunt ele definite la art. 23 este susținută prin sisteme de finanțare.
- (2) Sistemul de plăți compensatorii este destinat proprietarilor de păduri pentru compensarea dezavantajelor suplimentare celor determinate de asigurarea serviciilor ecosistemice minimale, create ca urmare a impunerii obligatorii a unor restricții, provenite din asumarea de către autoritățile publice a implementării unui regim de conservare a biodiversității/furnizare servicii ecosistemice.
- (3) Sistemul de subvenționare este un sistem de finanțare pentru stimularea proprietarilor de păduri în vederea atingerii unor obiective suplimentare asigurării serviciilor ecosistemice minimale sau pentru stimularea atingerii serviciilor minime în situația micilor proprietăți.
- (4) Sistemul de plăți reglementate ale serviciilor ecosistemice se realizează prin alimentarea fondului de mediu utilizând un sistem de taxare a beneficiarilor direcți ai serviciilor ecosistemice furnizate punctual de anumite suprafețe de pădure. Fondurile respective se utilizează, cu destinație specială, pentru plata funcțiilor de protecție identificate prin amenajamentele silvice conform prevederilor art. 132.
- (5) Sistemul de tranzacționare a serviciilor ecosistemice furnizate către beneficiari direcți prin contracte de furnizare este bazat pe relația de piață dintre două entități private dintre care una se angajează să furnizeze servicii ecosistemice, cealaltă să plătească pentru furnizarea lor.

Articolul 129. Reglementarea producției silvice în scopul finanțării serviciilor ecosistemice

- (1) Pentru suprafețele incluse în amenajamente silvice nivelul minimal de reglementare a producției silvice se stabilește corespunzător cerințelor grupei a II-a funcționale, în acord cu prevederile normelor tehnice pentru amenajarea pădurilor;
- (2) În situația pădurilor încadrate în grupa I funcțională, amenajamentul poate stabili un nivel mai restrictiv de reglementare a producției silvice în raport de funcțiile de protecție atribuite.
- (3) Veniturile pe care proprietarul de pădure nu le poate realiza din cauza stabilirii conform alin. (2) a unui nivel de reglementare a producției silvice mai restrictiv în amenajamentul silvic în comparație cu nivelul prevăzut la alin. (1) se compensează din bugetul Fondului pentru mediu, cu excepția terenurilor cu destinație forestieră proprietate publică a statului.
- (4) În cazul ariilor naturale protejate de interes comunitar, veniturile și drepturile ce nu pot fi realizate de proprietarii terenurilor cu destinație forestieră ca urmare a măsurilor și prescripțiilor de management ale ariilor stabilite prin planurile de management ale ariilor sau în orice alt mod care determină restricții și/ sau conduc la un nivel mai restrictiv de reglementare a producției silvice în amenajamentele silvice în comparație cu nivelul prevăzut la alin. (1) se compensează în principal prin scheme de sprijin financiar european, cu excepția terenurilor cu destinație forestieră proprietate publică a statului.

Art. 129 alin (1) - Vezi amendamentele propuse la Art. 23 (i.e. inclusiv măsurile in-situ de prevenire a degradării terenurilor (e.g. categoriile functionale 1.2a, 1.2h, etc.).

Art. 129 alin (3) și alin (4) Pentru coerență, se impune o reanalizare a întregului proiect în ce privește indicarea surselor de finanțare (e.g. fond de mediu vs fondul de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică vs. scheme de sprijin financiar european vs bugetul de stat); oferirea de surse alternative bugetare si extrabugetare.

Articolul 130. Sprijin pentru proprietarii de păduri

- (1) Statul sprijină gestionarea pădurilor prin contribuții financiare pentru proprietarii de terenuri din FFN.

(2) Următoarele contribuții financiare/subvenții pot fi furnizate pentru proprietarii de păduri persoane fizice sau juridice:

1. sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri;
2. cheltuieli pentru asigurarea contractelor obligatorii de pază și servicii minimale;
3. măsuri de refacere a pădurilor afectate de factori biotici și abiotici;
4. împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau a celor preluate în scopul împăduririi;
5. reinstalarea pădurii pe terenurile ocupate temporar din FFN;
6. efectuarea lucrărilor de ajutorare și de îngrijire a regenerărilor naturale și de îngrijire a culturilor tinere existente;
7. refacerea și îngrijirea arboretelor până la vârsta de 30 de ani;
8. măsuri de refacere a arboretelor cu compoziție inadecvată;
9. gospodărirea pădurilor cu funcții speciale de protecție, în condițiile în care nu este reglementat procesul de producție lemnoasă;
10. contravaloarea lucrărilor de combatere a bolilor și dăunătorilor prevăzute la art. 81;
11. investiții în vederea valorificării serviciilor și produselor oferite de păduri (altele decât lemnul).

(3) Exercițarea dreptului la subvenții și sprijin în domeniul silviculturii se face pe baza datelor din RFN.

(4) Schemele de finanțare, sursele de finanțare, fondurile necesare și modul de implementare și control se stabilesc prin hotărâre a Guvernului la inițiativa Autorității.

Art. 130 alin. (2) lit. (g) propunem indicarea stadiului de dezvoltare a arboretului (e.g. desis) și nu vârsta; o serie de arborete pot fi exploatabile la vârsta de 30 de ani (mai ales în contextul în care proprietarii ar putea să aleagă sortimentele tel de producție).

Capitolul II. Fonduri speciale

Articolul 131. Fondul de conservare și regenerare a pădurilor

(1) Administratorul terenurilor din FFN proprietate a statului și ceilalți proprietari de terenuri din FFN au obligația să înființeze fondul de conservare și regenerare a pădurilor purtător de dobândă, neimpozabil, deductibil fiscal și având regimul rezervelor fiscale. Fondul se află la dispoziția și în contul administratorului sau al prestatorului de servicii silvice.

(2) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se constituie din următoarele resurse:

1. contravaloarea terenului scos definitiv din FFN proprietate publică a statului, în cazul în care nu se oferă teren în compensare;
2. contravaloarea pierderii de creștere determinate de exploatarea masei lemnoase înainte de vârsta exploatabilității de pe terenurile scoase definitiv sau ocupate temporar din FFN proprietate publică a statului;
3. 30% din cuantumul chiriei, pentru ocuparea temporară a terenurilor din FFN proprietate publică a statului;
4. contravaloarea despăgubirilor pentru pagubele produse FFN proprietate publică;
5. 100% din cuantumul despăgubirilor pentru pagubele produse FFN proprietate privată;
6. 10-25% din valoarea masei lemnoase vândute și încasate în condițiile legii, provenită din produse principale și accidentale I, calculată la nivelul prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior; pentru terenurile proprietate publică a statului, nivelul procentului anual, în cazul produselor principale, se stabilește de Romsilva, respectiv de INCDS și de

RAPPS, prin ocolul silvic propriu; pentru celelalte forme de proprietate, nivelul procentului anual, în cazul produselor principale, se stabilește de ocoalele silvice;

7. sumele reprezentând cheltuielile de instalare/reinstalare a vegetației forestiere pentru terenurile care fac obiectul compensării/ocupării temporare, precum și cheltuielile necesare până la realizarea stării de masiv pentru terenurile din FFN;
8. sumele reprezentând contravaloarea efectelor determinate de funcțiile de protecție, ecologice și sociale ale pădurilor;
9. alocații de la bugetul de stat.

(3) Fondul de conservare și regenerare a pădurilor prevăzut la alin. (1) se folosește pentru:

1. regenerarea suprafețelor parcurse cu tăieri;
2. realizarea controlului anual al regenerărilor;
3. împădurirea terenurilor goale înregistrate în amenajamentul silvic sau a celor preluate în scopul împăduririi;
4. reinstalarea pădurii pe terenurile ocupate temporar din FFN;
5. efectuarea lucrărilor de ajutorare și de îngrijire a regenerărilor naturale și de îngrijire a culturilor tinere existente;
6. efectuarea lucrărilor în resursele genetice forestiere înscrise în Catalogul național al materialelor de bază;
7. acoperirea cheltuielilor ocazionate de refacerea pădurilor afectate de calamități;
8. efectuarea lucrărilor de degajări, curățiri și elagaj artificial;
9. cumpărarea de terenuri cu destinație agricolă sau forestieră, în condițiile legii;
10. gospodărirea pădurilor cu funcții speciale de protecție, în condițiile în care nu este reglementat procesul de producție lemnoasă;
11. efectuarea studiilor și lucrărilor de protecție a pădurilor;
12. împrejmuirea terenurilor pe care sunt instalate regenerări naturale și a plantațiilor;
13. decontarea costurilor puieților utilizați la împădurire sau reîmpădurire, produși în pepinierele proprii sau achiziționați;
14. plata serviciilor de administrare / pază din disponibilul rămas la finele anului.

(4) Constituirea fondului de conservare și regenerare a pădurilor pentru resursele prevăzute la alin. (2) lit. f) se face la data valorificării acestora. Alimentarea fondului de conservare și regenerare a pădurilor se face la data la care resursele prevăzute la alin. (2) devin exigibile.

(5) Evidența fondului de conservare și regenerare a pădurilor se ține pe proprietar/deținător.

(6) Sumele rămase disponibile din acest fond la sfârșitul anului calendaristic se reportează în anul următor, cu aceeași destinație, cu excepția celor prevăzute la alin. (2) lit. i).

(7) În cazul terenurilor din FFN proprietate privată și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pentru destinațiile prevăzute la alin. (3) lit. a)-d), sumele rămase disponibile se restituie, la cerere, proprietarului.

(8) Lucrările prevăzute a fi finanțate din fondul de conservare și regenerare a pădurilor pot fi realizate și cu resurse financiare din afara acestuia.

Capitolul III. Alocări de la bugetul de stat

Articolul 132. Tipuri de alocări de la bugetul statului

(1) În scopul gestionării durabile a terenurilor din FFN proprietate privată și a celor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, statul alocă prin bugetul Autorității sume pentru:

1. asigurarea integrală de la bugetul de stat a contravalorii serviciilor silvice pentru terenurile din FFN de maxim 30 ha, aflate în proprietatea sau în deținerea persoanelor fizice sau juridice, indiferent dacă acestea sunt sau nu sunt cuprinse într-o asociație, care au încheiate

contracte de servicii silvice cu ocoale silvice nominalizate; plata se face către ocolul silvic nominalizat, în baza devizului întocmit de acesta, pentru suprafețele pentru care are încheiate contracte de servicii silvice;

2. acordarea unor compensații reprezentând contravaloarea produselor pe care proprietarii nu le recoltează, din cauza funcțiilor de protecție stabilite prin amenajamente silvice care determină restricții în recoltarea de masă lemnoasă;
3. asigurarea diferenței dintre sumele necesare pentru finanțarea integrală a lucrărilor prevăzute la art. 131 alin (3) lit a), c) - e) și sumele calculate la nivelul maxim în fondul de conservare și regenerare a pădurilor;
4. contravaloarea lucrărilor de combatere a bolilor și dăunătorilor prevăzute la art. 81, numai pentru fondul forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice, dacă suprafața proprietății forestiere este mai mică sau egală cu 30 ha, indiferent dacă aceasta este sau nu este cuprinsă într-o asociație;
5. refacerea pădurilor, dacă sumele constituite la nivelul maxim din fondul de conservare și regenerare a pădurilor sunt insuficiente, și a căilor forestiere de transport afectate de calamități naturale sau de incendii, cu autor necunoscut;
6. sprijinirea înființării și dezvoltării asociațiilor de proprietari de păduri;
7. punerea la dispoziția proprietarilor de păduri a materialelor de educație forestieră privind ocrotirea și conservarea pădurilor.

(2) Limitarea dreptului de proprietate asupra terenurilor din FFN peste nivelul de reglementare definit la art. 129, se stabilește numai cu acordarea de compensații, cu excepția situațiilor în care dreptul de proprietate este limitat la inițiativa și prin voința expresă a proprietarului.

(4) Pentru gestionarea durabilă a fondului forestier proprietate publică a statului se alocă administratorului acestuia, prin bugetul Autorității, sume pentru refacerea căilor forestiere de transport afectate de calamități naturale.

Art. 132 alin. (4)

Trebuie asumat de către stat un program de finanțare pentru dezvoltarea infrastructurii forestiere prietenoase cu mediul, cu precizarea unor indicatori de rezultat minimali, alături de indicarea sursei de finanțare.

Articolul 133. Ajutoare de stat în silvicultură

(1) În scopul gestionării durabile a terenurilor din FFN proprietate privată și a celor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, statul acordă ajutoare de stat în silvicultură, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 702/2014 din 25 iunie 2014 al Comisiei de declarare a anumitor categorii de ajutoare în sectoarele agricol și forestier și în zonele rurale ca fiind compatibile cu piața internă, în aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

(2) Autoritatea asigură elaborarea reglementărilor sectoriale și gestionarea fondurilor financiare necesare acordării ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (1), prin bugetul propriu, respectiv prin bugetul autorității publice care gestionează Fondul pentru mediu, constituit conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Instituțiile responsabile pentru implementarea ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (1) sunt Administrația Fondului pentru Mediu, respectiv Autoritatea.

(4) Beneficiarii ajutoarelor de stat prevăzute la alin. (1) sunt proprietarii terenurilor din FFN proprietate privată și proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale.

(5) Ajutorul de stat prevăzut la alin. (1) se acordă pentru:

1. costurile reprezentând contravaloarea cheltuielilor de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv pe suprafețele compacte de fond

forestier, de minim 0,5 ha, afectate de factori biotici și/sau abiotici; costurile se aprobă pe bază de deviz de către Garda Forestieră competentă teritorial;

2. contravaloarea pierderii de creștere, care se acordă anual, pe o perioadă de 10 ani, pentru suprafețele prevăzute la lit. a); compensația se acordă începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a produs afectarea;
3. contravaloarea costurilor generate de recoltarea produselor accidentale.

(6) Pentru terenurile din FFN proprietate a statului, costurile reprezentând contravaloarea cheltuielilor de instalare a vegetației forestiere și de întreținere a acesteia până la închiderea stării de masiv pe suprafețele compacte de fond forestier, de minim 0,5 ha, afectate de factori biotici și/sau abiotici, se suportă din fondul de rezervă al Guvernului.

Art. 133 alin. (5)

Ajutorul de stat ar trebui sa se acorde DOAR in conditiile in care au fost respectate normele tehnice care includ masurile privind prevenirea efectelor hazardelor naturale si cresterea rezilientei padurilor in contextul schimbarilor climatice.

Riscam altfel sa fie stimulata aparitia taierilor accidentale!

Articolul 134. Beneficiarii finanțărilor

(1) Sumele prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. a), c) - e) se pun la dispoziția ocolului silvic care asigură administrarea/serviciile silvice, după caz, iar cele prevăzute lit. b), f) și g) și la alin. (3) se pun la dispoziția proprietarilor.

Articolul 135. Finanțarea cadastrului și a instrumentelor de monitorizare

Realizarea cadastrului aferent FFN, a RFN, a Inventarului Forestier Național, a sistemului național de monitorizare sol-vegetație forestieră este finanțată anual de la bugetul de stat, prin bugetul Autorității.

Articolul 136. Finanțarea educației forestiere, proiectelor de informare publică și cercetării aplicative

Finanțarea programelor și proiectelor de informare publică, de educație și de formare pentru proprietarii privați de terenuri din FFN și a cercetării științifice aplicative în sectorul forestier se realizează prin Fondul de ameliorare a fondului funciar, constituit potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Articolul 137. Compensări pentru perdele forestiere

(1) Persoanele care sunt de acord și pe ale căror terenuri agricole se înființează perdele forestiere de protecție rămân în continuare proprietari ai terenului respectiv ai perdelei forestiere astfel înființate și primesc anual, până la închiderea stării de masiv, o compensație a pierderii de venit în cuantum de 10 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, stabilit în condițiile legii, la hectar, corespunzător suprafeței efectiv ocupate de perdelele forestiere de protecție.

(2) Plata compensației prevăzute la alin. (1) se face din:

1. fondul de ameliorare a fondului funciar, constituit potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
2. alocații de la bugetul de stat;
3. alte surse prevăzute de lege.

(3) Persoanele juridice care au concesionate terenuri proprietate publică a statului cu altă destinație decât cea forestieră, în condițiile legii, pe care se realizează perdele forestiere de protecție, sunt scutite de la plata redevenței aferente suprafeței ocupate de perdelele forestiere.

Titlul VI. Controlul aplicării și respectării regimului silvic

Articolul 138. Controlul de stat de specialitate și atribuțiile de control ce revin personalului silvic împuternicit

(1) Controlul de stat de specialitate este efectuat de Autoritate, de Garda forestieră națională, Gărzile forestiere și de personalul împuternicit în acest sens din cadrul ocoalelor silvice.

(2) În exercitarea atribuțiilor de serviciu și în constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic cu atribuții de control este investit cu exercițiul autorității de stat, în limitele competențelor stabilite de lege.

(3) Personalul împuternicit pentru control din cadrul Autorității, a Gărzii Forestiere Naționale și a Gărzilor Forestiere și personalul împuternicit din cadrul ocoalelor silvice au următoarele atribuții în situația constatării de fapte cu privire la săvârșirea unei infracțiuni silvice:

1. legitimează și stabilește identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale silvice;
2. asigură măsurile de conservare a locului săvârșirii faptei, inclusiv suspendarea lucrărilor silvotehnice în curs astfel încât urmele infracțiunii, corpurile delictive și orice alte mijloace de probă să nu dispară și asigură măsurile de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă, inclusiv prin fotografiere, filmare, prelevarea amprentei dispozitivului folosit la marcare dacă există riscul dispariției acestuia, ridicarea de înscrisuri și a dispozitivelor speciale de marcat precum și a altor mijloace de probă. Prezentele dispoziții se completează în mod corespunzător cu prevederile art. 61 din Codul de procedură penală.
3. întocmește actul de constatare pentru faptele prevăzute de legea penală săvârșite pe terenuri din FFN conform competenței legale;
4. sesizează poliția sau parchetul competent în termen de maxim 24 ore de la data constatării săvârșirii unei fapte prevăzute ca infracțiune silvică prin unul din modurile prevăzute de art. 291 alin. (1) din Codul de procedură penală.

(4) Personalul împuternicit pentru control din cadrul ocoalelor silvice are următoarele atribuții cu privire la constatarea și sancționarea contravențiilor silvice:

1. legitimează și stabilește identitatea persoanelor care încalcă dispozițiile legale silvice;
2. întocmește actul de constatare pentru faptele contravenționale săvârșite pe terenurile din FFN conform competenței legale;
3. confiscă sau reține, după caz, toate bunurile destinate, folosite sau produse ca urmare a săvârșirii contravenției, în condițiile prevăzute de lege;
4. constată paguba produsă prin fapte de natură contravențională și acționează pentru identificarea autorilor acestor fapte;
5. oprește autovehiculele pe drumurile forestiere, în vederea exercitării controlului circulației materialului lemnos;

(5) Șeful formației de pază nominalizat de către conducătorul structurii de administrare îndeplinește de drept atribuții de control.

(6) Personalul cu atribuții de pază poate avea și atribuții de control.

Articolul 139. Organizarea și realizarea atribuțiilor de control prin structurile autorității

(1) Autoritatea organizează și realizează controlul de stat de specialitate prin personalul propriu împuternicit cu atribuții de control și prin personalul împuternicit cu atribuții de control din cadrul Gărzii Forestiere Naționale și din cadrul Gărzilor Forestiere:

1. controlul aplicării și respectării regimului silvic;
2. controlul modului în care se aplică și se respectă normele specifice în vegetația forestieră din afara fondului forestier;
3. controlul provenienței și a circulației materialelor lemnoase precum și a trasabilității acestora;
4. controlul legalității recoltării produselor nelemnoase din FFN.

(2) În exercitarea atribuțiilor de serviciu privind controlul de stat de specialitate, precum și în constatarea contravențiilor și a faptelor ce constituie infracțiuni silvice, personalul silvic împuternicit este investit cu exercițiul autorității de stat, în limitele competențelor stabilite de lege.

Articolul 140. Reguli de executare a controlului

(1) Controlul de stat de specialitate exercitat de Autoritate trebuie să fie:

1. eficient, urmărind problemele reale și relevante;
2. transparent, fiind organizat după reguli corecte și explicite, cu rezultate disponibile public;
3. adaptabil în funcție de schimbări sau necesități.

(2) Autoritatea integrează informațiile din sistemele de monitorizare pe care le are la dispoziție și stabilește liniile de acțiune pentru programele naționale de control tematic pe care le comunică Gărzii Forestiere Naționale și structurilor din subordine.

(3) Controlul are obligatoriu o componentă de prevenție și informare, prin raportarea la un plan de măsuri în cazul constatării pentru prima dată a unei abateri de la legislația silvică la entitatea controlată conform Legii prevenirii nr. 270/2017.

(4) Controlul vizează și conformitatea modului în care, prin administrarea, respectiv prin prestarea serviciilor silvice, sunt îndeplinite obligațiile de menținere și/sau îmbunătățire, după caz, a indicatorilor de stare ai pădurii prevăzuți în normele tehnice și juridice.

(5) Acțiunile civile inițiate de către stat prin Ministerul Finanțelor Publice, Garda Forestieră Națională, Gărzile Forestiere sau alte instituții publice care vizează pagube sau prejudicii aduse FFN sunt scutite de taxele de timbru.

Art. 140 alin (1), lit (c) controlul de stat de specialitate exercitat de Autoritate trebuie să fie urmeze o abordare de riscuri, pe baza unor criterii obiective si transparente.

Articolul 141. Controlul efectuat de personalul împuternicit cu atribuții de control din cadrul structurilor de administrare și de prestări servicii silvice

(1) Personalul silvic împuternicit cu atribuții de control are obligația organizării controlului de fond periodic sau ori de câte ori este nevoie în scopul:

- a) verificării stării limitelor și bornelor amenajistice;
- b) identificării, inventarierii și evaluării valorice a arborilor tăiați fără drept, a semințșurilor utilizabile distruse sau vătămăte, a oricăror altor pagube aduse pădurii, precum și a stabilirii cauzelor care le-au produs;
- c) verificării oportunității și calității lucrărilor silvice executate conform normelor tehnice;
- g) stabilirii pagubelor și/sau daunelor aduse pădurii, precum și propuneri de recuperare a acestora.

(2) În scopul verificării modului de respectare a regimului silvic, Garda Forestieră Națională sau Gărzile Forestiere pot realiza controlul de fond sau pot dispune efectuarea acestuia.

Articolul 142. Accesul personalului de control în incinte pentru depozite, instalații și alte asemenea

(1) Deținătorii terenurilor din FFN și a vegetației forestiere din afara FFN, inclusiv ocoalele silvice, precum și deținătorii de instalații de prelucrare a materialului lemnos și de depozite sunt obligați să permită accesul personalului silvic împuternicit pentru controlul respectării regimului silvic sau a normelor tehnice specifice, cu notificarea acestora, cu excepția controalelor inopinate caz în care notificarea nu este necesară.

Articolul 143. Competențe referitoare la atribuțiile de control

(1) Pe lângă organele de urmărire penală, au competența să constate faptele care ar putea constitui infracțiuni conform prezentei legi și personalul silvic din cadrul Autorității, al Gărzii Forestiere Naționale și al Gărzilor Forestiere, personalul silvic împuternicit din cadrul Romsilva și al structurilor sale teritoriale, personalul silvic împuternicit din cadrul ocoalelor silvice proprii autorizate, ofițerii și subofițerii din cadrul Jandarmeriei Române și din cadrul Poliției Române.

(2) Personalul silvic prevăzut la alin. (1) are competența să identifice și să inventarieze, în locurile unde se află, materialele lemnoase provenite din săvârșirea unor fapte ce ar putea fi calificate ca infracțiuni silvice. Materialele lemnoase prevăzute la alin. (1) se rețin de personalul silvic împuternicit să constate aceste fapte. Procedura de reținere prevăzută la alin. (2) se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Autorității în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Controlul circulației lemnului se efectuează de către: personalul silvic împuternicit în acest sens din cadrul ocoalelor silvice sau structurilor Autorității; ofițeri și subofițeri din cadrul Poliției Române, Poliției de Frontieră Române și Jandarmeriei Române; personal cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Prevederile prezentului titlu se completează cu dispozițiile Codului penal și ale Codului de procedură penală.

Titlul VII Răspunderi și sancțiuni

Articol 144. Forme de răspundere

Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea disciplinară, materială, civilă, contravențională sau penală, potrivit legii.

Articol 145. Paguba și prejudiciul forestier

(1) Paguba adusă vegetației forestiere din FFN sau vegetației forestiere din afara FFN, indiferent de natura juridică a proprietății, se evaluează în condițiile legii conform *Anexei Dispoziții privind evaluarea pagubei și a prejudiciului forestier*.

(2) Prejudiciul forestier produs prin fapte care constituie infracțiuni sau contravenții se stabilește prin însumarea valorii pagubei produse vegetației forestiere din FFN cu valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii conform *Anexei Dispoziții privind evaluarea pagubei și a prejudiciului forestier*.

(3) În situațiile în care prejudiciul evaluat potrivit prevederilor alin. (2) nu a fost recuperat de ocolul silvic care asigură serviciile silvice sau administrarea fondului forestier, potrivit dispozițiilor de procedură fiscală, acesta se recuperează în baza procesului-verbal sau a actului de control de fond forestier/parțial întocmit de personalul silvic, de către organele fiscale competente subordonate Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru prejudiciul stabilit în sarcina persoanelor juridice. Sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat, iar pentru prejudiciul stabilit în sarcina persoanelor fizice de către organele fiscale ale unităților administrativ-teritoriale, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul local.

(4) Sumele care reprezintă valoarea funcțiilor nerealizate ale pădurii sunt destinate integral fondului de ameliorare a fondului funciar cu destinație silvică. Pentru aceste valori de compensare stă în instanță Autoritatea și/sau Gărzile Forestiere.

(5) În cazul producerii de pagube în vegetația forestieră din FFN sau din afara FFN, altele decât cele de natura pagubelor aduse puieților, lăstarilor sau arborilor, evaluarea lor se efectuează prin expertiză extrajudiciară sau judiciară, după caz.

Articolul 146. Infrațiunea de distrugere a vegetației din FFN

(1) Ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puiți sau lăstari din FFN, indiferent de forma de proprietate, inclusiv prin pășunat sau accesul cu mijloace motorizate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este între 10 și 40 de ori inclusiv, prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs nu depășește limita prevăzută la lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a);

c) cu închisoare de la un an la 5 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este mai mare de 40 de ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 146 alin (1) Nu este clar cum se va face deosebirea de prejudiciile de exploatare.

Articolul 147. Infrațiunea de tăiere fără drept de arbori

(1) Tăierea fără drept de arbori din FFN sau din vegetația forestieră din afara FFN, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este între 10 și 40 de ori inclusiv, prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs nu depășește limita prevăzută la lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a);

c) cu închisoare de la doi ani la 7 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este mai mare de 40 de ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

(2) Tăierea fără drept a jnepenișurilor din FFN, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 5 ani sau cu amendă dacă a fost afectată o suprafață mai mare de 100 metri pătrați.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 147

Constatam o involutie in ce priveste determinarea de a combate acest fenomen. Daca pana in 2020 a existat un prag in ce priveste prejudiciul stabilit la 5 x valoarea unui mc, astazi am ajuns la dublarea acestui prag (> 10 x prețul mediu al unui metru cub).

Articolul 148. Circumstanțe și forme agravante

Limitele speciale ale pedepselor prevăzute la art. 146 și 147 se majorează cu jumătate, în cazul în care faptele au fost săvârșite în următoarele împrejurări:

1. de către o persoană având asupra sa o armă;
2. de personalul silvic;
3. în timpul nopții;
4. în ecosistemele și elementele forestiere cu valoare ridicată de conservare prevăzute la art. 87 alin. 1 lit a), c), e) și alin. (2) ;

Articolul 149. Infrațiuni privind nerespectarea obligației de menținere a integrității FFN

(1) Reducerea suprafeței FFN prin schimbarea destinației terenului în alte condiții decât cele prevăzute la art. 39 și 40 constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(3) Nerespectarea obligațiilor privind menținerea integrității FFN în cazul ecosistemelor forestiere cu valoare ridicată de conservare prevăzute la art. 87 alin. (1) lit a), c) și e) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani sau cu amendă.

Articol 150. Omisiunea de a declara prejudiciile din activitatea de exploatare

Omisiunea de a declara în termen de cinci zile lucrătoare prejudiciile care decurg din riscul normal al activității de exploatare apărute prin tăierea arborilor care nu sunt destinați extragerii constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

Art. 150

Este o masura disproportionata mai ales ca este mult mai severe decat furtul de lemn sau tăierea fără drept (unde se instituie un prag minim de 10 mc).

Articol 151. Falsificarea datelor informatice de natură silvică

Fapta de a introduce, modifica sau șterge informații privitoare la proveniența și circulația materialelor lemnoase în sistemul național integrat, rezultând date necorespunzătoare adevărului, în scopul de a fi utilizate în vederea producerii de consecințe juridice, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Articol 152. Fals în declarații

(1) Declararea în fals a provenienței materialului lemnos în declarația privind diligența necesară prevăzută cu scopul de a produce consecințe, constituie infracțiune și se pedepsește 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Declararea provenienței prin utilizarea credențialelor informatice ale unei alte persoane la întocmirea declarației privind diligența necesară în scopul producerii de consecințe, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 152

Textul incriminează doar declararea în fals a provenienței, nu și în ce privește cantitățile sau sortimentele de lemn transportate. În prezent cel mai frecvent mod de operare este fraudarea declarației în ce privește volumul (NU provenienta, astfel cum este definita), mod de operare care nu este adresat în mod eficient prin sancțiuni disuasive.

Articol 153. Folosirea fără drept a dispozitivului de marcat

(1) Nerespectarea prevederilor articolului 104 alin. (5)- (6) și constituie infracțiune silvică și se pedepsește cu închisoare de la 2 ani la 7 ani.

(2) În cazul falsificării dispozitivelor speciale de marcat ori al folosirii acestora sunt aplicabile dispozițiile art. 317 și 318 din Codul penal.

Articol 154. Furtul de arbori

(1) Furtul de arbori doborâți, rupti de fenomene naturale, tăiați ori scoși din rădăcini, din FFN, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează:

a) cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este între de 10 și 40 de ori inclusiv, prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

b) cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs nu depășește limita prevăzută la lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a);

c) cu închisoare de la doi ani la 7 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este mai mare decât cel puțin 40 de ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei;

(2) Tentativa se pedepsește.

Art. 154

Se dezincriminează furtul de lemn până în situația în care, deși fapta poate să fie în forma continuată, nu se împlinește un anumit prejudiciu ridicat (i.e. de 10-40 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei).

Riscăm să asistăm la o recrudescență a violențelor împotriva personalului silvic (mai ales în contextul scumpirii energiei și scaderii puterii de cumpărare a populației).

Comentariu:

Dacă discutăm de o camionetă care poate transporta 4-5 metri steri, nu-i de ajuns ca personalul silvic să-l surprindă că fura o dată, de două ori, sau de 3 ori într-un an. Abia a patra oară se împlinesc cei 10 mc și poate începe întocmirea dosarului penal!

Articol 155. Infracțiuni privind circulația materialelor lemnoase

(1) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă introducerea pe piață de materiale lemnoase fără declarația privind diligența necesară prevăzută la art. 108,, sau introducerea pe piață de materiale lemnoase provenite din arbori tăiați fără drept.

(2) Constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la un an la 5 ani sau amendă depozitarea sau deținerea de un volum de lemn fără documente de proveniență, care depășește 20% din stocul existent la momentul realizării controlului. .

(4) Transportul unui volum de peste 10 mc materiale lemnoase cu mijloace de transport fără avizul de însoțire, constituie infracțiune și se sancționează cu amendă sau cu închisoare de la 1 an la 5 ani.

Art. 155 alin. (4)

Noul proiect de Cod Silvic păstrează, în esență, același sistem care tolerează și protejează "furtul cu acte în regulă". Este instituit un prag aberant de 10 mc pentru a sancționa ca infracțiune silvică transportul materialelor lemnoase fără avizul de însoțire. Datele statistice demonstrează că cel mai frecvent mod de operare referitor la recoltarea ilegală a lemnului este în prezent fraudarea documentelor specifice în ceea ce privește volumele de lemn transportate. Iată de ce acest risc specific trebuie adresat prioritar prin instituirea unui sistem de sancțiuni proporționale și disuasive.

Pentru stabilirea toleranței legale de măsurarea lemnului transportat, propunem instituirea unor praguri rezonabile, exprimate cumulativ ca procent din cantitățile declarate (%), dar și un prag minim în valoare absolută (m3).

Articol 156. Regimul măsurilor asigurătorii și confiscarea

(1) În cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute la art. 147, 154 și 155, luarea măsurilor asiguratorii este obligatorie.

(2) În cazul săvârșirii infracțiunilor prevăzute în prezenta lege sunt aplicabile dispozițiile art. 112 din Codul penal referitoare la confiscarea specială.

(3) Custodia bunului indisponibilizat în procedura penală în vederea confiscării este aleasă în așa fel încât să se reducă la minim riscul săvârșirii de fapte similare. Organul care procedează la aplicarea sechestrului indică în concret locul unde se face obligatoriu predarea bunurilor supuse sechestrului. Până la soluționarea definitivă a cauzei penale, dar nu mai mult de 6 luni de la data comiterii faptei, mijlocul de transport supus măsurii complementare nu mai poate fi utilizat pentru transport de material lemnos.

(4) În cazul în care se dispune măsura sechestrului asupra materialelor lemnoase sunt aplicabile, după caz, dispozițiile art. 252¹ – 252⁴ din Codul de procedură penală.

Articol 157. Amendă persoana juridică

Prin derogare de la dispozițiile art. 137 alin. (9) din Cod penal, în cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, suma corespunzătoare unei zile-amendă pentru persoana juridică este cuprinsă între 500 de lei și 25.000 lei.

Articol 158. Încălcarea obligației de a transporta bunul la locul de predare în custodie

(1) În cazul confiscării mijlocului de transport, contravenientul este obligat să transporte, pe cheltuiala sa, bunul care a făcut obiectul confiscării la locul de predare în custodie stabilit de agentul constator. Nerespectarea acestei obligații constituie contravenție și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 1 an sau cu amendă.

(1) În cazul măsurii sechestrului asigurator asupra vehiculului, făptuitorul este obligat să transporte, pe cheltuiala sa, bunul care a făcut obiectul măsurii sechestrului asigurator la locul de predare în custodie stabilit de organul de urmărire penală. Nerespectarea acestei obligații constituie infracțiune și se pedepsește 6 luni la 1 an sau cu amendă.

Articol 159. Detașarea personalului cu atribuții de control

În cazul infracțiunilor prevăzute de prezenta lege, pentru cauze de complexitate ridicată, procurorul poate solicita, după caz, conducătorului Gărzii Forestiere Naționale ori conducătorului Gărzii forestiere, detașarea de personal cu atribuții de control în cadrul unităților de parchet.

Titlul VIII Dispoziții tranzitorii și finale

Articol 160. Spor de risc

(1) Personalul silvic de toate gradele este obligat să poarte, în exercițiul atribuțiilor de serviciu, uniforma și însemnele distinctive stabilite prin ordin al conducătorului Autorității.

(2) Uniforma și însemnele prevăzute la alin. (1) se asigură gratuit de angajator, fără a fi impozitate, iar pentru personalul silvic din cadrul Autorității, Gărzii Forestiere Naționale și Gărzilor forestiere se asigură gratuit, prin bugetul acesteia.

(3) Gradele profesionale, indemnizațiile aferente gradelor profesionale, drepturile și îndatoririle personalului silvic se stabilesc prin statutul personalului silvic, aprobat prin lege specială.

(5) Personalul silvic din cadrul Autorității, Gărzii Forestiere Naționale, Gărzilor forestiere, al Regiei Naționale a Pădurilor – Romsilva, al Institutului Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură «Marin Drăcea» și al ocoalelor silvice de regim, beneficiază de un spor de risc de 25% din salariul de bază.

(6) Inginerii silvici cu pregătire superioară de lungă durată, cu cel puțin 3 ani vechime în domeniul silviculturii, sunt autorizați să execute măsurători topografice.

(7) Inginerii silvici cu pregătire superioară de lungă durată, cu tema de doctorat în domeniul măsurătorilor terestre sau având cel puțin 5 semestre de studiu în domeniul măsurătorilor terestre, pot să efectueze lucrări de geodezie.

Art. 161. Taxe și impozite

(1) Pentru FFN proprietate publică nu se plătesc taxe și impozite.

(2) Pentru clădirile amplasate în FFN se plătesc taxele și impozitele prevăzute de lege.

.....